

I'M PULS

NAVIGÁTOR
ŽIVOTNÍM
STYLEM

VOJTA DYK

Kladás profesionál

•• T •• Mobile •

Mondeo Enterprise s exkluzivní výbavou

AUTO PALACE
AUTORIZOVANÝ DEALER VOZŮ FORD

Již od **495 790 Kč** bez DPH.

s výbavou Titanium

+ bixenonové světlomety

+ elektricky nastavitelné sedadlo řidiče v 8 směrech s pamětí

+ čalounění sedadel kůže (boky) / látka (střed)

Přijďte se seznámit
s tímto skvěle vybaveným
akčním modelem do
Auto Palace na Spořilově.

AUTO PALACE, s.r.o.
Na Chodovci 2457/1, Praha 4
tel.: 296 574 860-4
296 574 888

www.autopalace-ford.cz

FordMondeo

Feel the difference

Hlavně s klidem!

Lidé si často myslí, že dělat rozhovor s někým z vlastních přátel musí být pro novináře úplná brnkačka. Vůbec nechápu, jak na to přišli. Zpovídat totiž někoho, koho docela dobře znáte, je vlastně otrava. Jelikož všechno víte, jen těžko hledáte otázky, které by směřovaly k nějakému pro vás novému poznatku, a chybí tu taková ta oboustranná nervozita z nepoznaného. Rozhovoru s Vojtou Dykem jsem se proto už nějaký čas vyhýbala. Jenže k mé škodě jeho hvězda stále strměji stoupá a tento fakt již nebylo možné déle ignorovat. Přesto věřím, že se vám malá exkurze do života a mysli mladého herce a hudebníka, jemuž všichni v branži prorokují ohromující budoucnost, zalíbí, a současně slibuji, že na obálce už žádného mého kamaráda nevidíte. Tedy dokud se nějaký další zase neproslaví alespoň jako Vojta nebo lépe třeba Pink, která se už brzy chystá rozbalit svou šou v Praze, a proto jsme vám o ní přichystali článek. Mimochodem, s námi můžete vyhrát vstupenky, takže jukněte na www.t-mobile.cz.

Konec léta se sice nezadržitelně blíží, jenže když se podívám z okna, ani trochu to tak nevypadá. Snad jako malou náplast na ne právě sluncem zalité léto, se to „babí“ celkem snaží. A tak sbalte plavky, deku, krém na opalování a samozřejmě I'MPULS a vražte ještě k vodě. Můžete si třeba zapinkat plážový tenis, o jehož sílící popularitě se v tomto čísle rovněž dočtete, nebo v klídku přečíst komiksovou reportáž, která je novým fenoménem v žurnalistické branži.

Nebo můžete vyrazit na pozdní podzimní dovolenou třeba do rumunské Bukurešti a jejího přílehlého okolí, které má pro cestovatele spousty překvapení a voní dobrodružstvím.

A až podzim přece jen přemluví léto k odchodu, pořád bude dost času nashromáždit dostatek čtení na dlouhé podvečery či naplánovat nadcházející kulturněspolečenskou sezonu. Jen do pražského klubu SaSaZu dorazí během podzimu celá plejáda hvězd nejrůznějších žánrů, do kin míří smršť zahraničních trháků a dlouho očekávaných českých snímků, startuje divadelní sezona a život po prázdninovém zpomalení opět nabírá na tempu. K tomu, abyste stihli na vlastní kůži užít všeho, co jsme pro vás pro toto číslo připravili, byste museli nabrat tempo přímo vražedné, a tak nás radši neberte moc vážně. Naším cílem je vás inspirovat, a nikoli uštvat. Takže s klidem užívejte výjimečně horkého babího léta i nadcházejícího podzimu a přeji vám hezké čtení.

Jana Nová

Foto: Dennison Bertram, make-up: Zuzana Machalová, styling: Kristyna Vocu, produkce: Zuzana Baronová. Poděkování za zapůjčené oblečení firmám Wilvorst, H&M a Royale.

08 VOJTA DYK

60 HODINKY PRIM

76 FERRARI CALIFORNIA

44 GOLF FASHION

30 QUEENSLAND, AUSTRÁLIE

54 HOMOLKA TOBOLKA

Obsah

04 NOTES – co by vám nemělo uniknout

06 NOVOTY – novinky v nabídce T-Mobile

08 PERSÓNA
Vojta Dyk: Kladas profesionál

14 POMYŠLENÍ
Škola svádění: Od internetové seznamky po kurzy balení

18 FENOMÉN
Komiksy i pro velké kluky a holky

20 MOBIL
Nokia N97 – nejvybavenější Nokia všech dob

22 MOBILOVÉ
Mobilní novinky z domova i ze světa

23 SAJNSFIKŠN
Delfini v uniformě

26 HI-TECH
Reproduktory Ferguson Hill – zpívající medúzy

28 TECHNO
Vymazlená elektronika na hraní i k užítku

30 TAK DALEKO
Queensland, Austrálie: Klokani na pláži

35 SBALENO – zajímavé tipy pro cestovatele

36 TAK BLÍZKO
Bukurešť: Charizmatická Paříž Východu

41 POHNI
Beach tenis: Wimbledon na písku

44 NA GREENU
Golfová móda: Klasika reloaded

47 SPORTPARÁDA
Nejnovější vybavení a tipy pro sportumilovné

48 POTLESK
Jazz Dock: Jamování na Vltavě

50 BIJÁK
Najbrtův Protektor a další filmové novinky

53 MJÚZIK
Pink živě, Homola bez Wohnoutů a další novinky

57 TYJÁTR
Jeskynní žena: One woman show Anny Polívkové a festival Divadlo Plzeň

60 DESIG'N'OVĚ
PRIM: Inspirováno časem

62 DESIG'NOVINY
Novinky ze světa designu a výtvarného umění

64 BABYBOOM – dobré nápady pro rodiče a děti

64 ČTIVO
To nejlepší čtení do podzimních plískanic a pro vaše děti

66 PLAYGIRL
Věcičky pro dámy i holčičky

68 PLAYBOY
Hračky a paráda pro velké kluky

71 DEGUSTÁTOR
Kurzy vaření: Party u sporáku

74 MŇAMKY
Kulinářské novinky pro kuchaře i jedlíky

75 LOKÁL
SaSaZu: Oáza uprostřed tržnice

76 JÍZDA
Ferrari California: Divokost v srdci

78 V KUFRU – motoristický kaleidoskop

79 T-MOBILE BONUS KATALOG
Vyberte si odměny za své body

80 ZNAČKOVÉ PRODEJNY

Robert Vano: The Platinum Collection

Leica Gallery Prague pořádá 5. 8.–9. 9. 2009 v Galerii Mánes retrospektivní výstavu Roberta Vana pod názvem The Platinum Collection. Výstava se koná na počest autorových loňských šedesátých narozenin a komplexně představí jeho tvorbu od roku 1968 až do roku 2009. Robert Vano (*1948) pochází ze slovenských Nových Zámků, v roce 1967 ve svých devatenácti letech krátce po maturitě emigroval přes Itálii do USA. Začal pracovat v New Yorku jako kadeřník

a vizážista. Asistoval u módních fotografů zvučných jmen, kterými byli například Horst P. Horst, Marco Glaviano, Catel, Fallai, Nadir nebo Malerbi. V roce 1984 začal působit jako samostatný fotograf v New Yorku, Paříži a Miláně. Jeho práce najdeme v časopisech Harper's Bazaar, Vogue, Elle, Cosmopolitan a dalších. Proslavil se především jako fotograf mužských aktů. Je však také vysoce profesionálním fotografem módy, v jeho tvorbě stojí vedle sebe portréty, květinová zátiší, pohledy na krajinu a akty.

Designblok nově ve třech superstudiích

Už se to zase chystá! Už po jedenácté se schyluje k obřímu tuzemskému svátku užitého umění. Designblok '09 se bude konat v Praze ve dnech 6. až 11. října. Tématem je jaro, nově zařazeny jsou i koncerty. Designblok bude mít tři centra, všechna v Holešovicích: Superstudio Classic 7 (nově zrekonstruovaná budova bývalých mlýnů v Jankovcově ulici), druhé Superstudio A7 je přestavěná budova Holešovického pivovaru a třetím bude Superstudio Domovina (Na Maninách), kam budou soustředěny módní přehlídky a doprovodný program. Prezenterovat se budou nejlepší obchody s designem, interiérem a módou, módní návrháři, studia nebo školy. Mezi nováčky se ukáží Bella Bruta, Simple Concept Store, Max Mara, Botas, Eco Design, Preciosa, Prim nebo čalouněný nábytek Polstrin. Více na www.designblok.cz

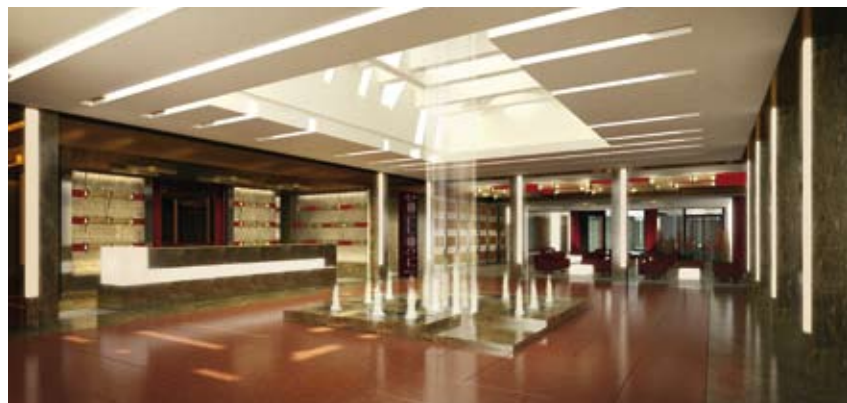
MTV míří do Čech i na Slovensko

Český televizní trh čeká další převratná novinka. Česká a slovenská verze MTV, nejnámější hudební televize na světě, začne vysílat 29. listopadu. Práva na provozování tuzemské verze MTV získal majitel Novy, společnost Central European Media Enterprises (CME), v loňském roce. Start české verze budou poslední listopadový víkend provázet různé akce pro hudební fanoušky i vyznavače adrenalinové podívané. Jedním z vrcholů má být pražský koncert britské kapely Prodigy v pátek 27. listopadu.

Grand Majestic Plaza v Praze

Nový design hotel Grand Majestic Plaza v Truhlářské ulici disponuje 196 moderními pokoji včetně 6 luxusních apartmá s balkony, 4 konferenčními místnostmi s denním světlem a kapacitou až 260 účastníků. Dále pak restauraci Atrium s českými i mezinárodními specialitami, Lobby barem, letní zahradní terasou, garážovým stáním a wellness centrem, které zahrnuje saunu, whirlpool a thajské masáže. Více na www.hotel-grandmajestic.cz.

Válečný western podle Tarantina

S koncem srpna vtrhl do českých kin dlouho očekávaný snímek Quentina Tarantina. Kritika je opatrná, ale fanoušci berou kinosály útokem. Jen během premiérového víkendu vydělal film na vstupném již 65,1 milionu dolarů (asi 1,15 miliardy korun). Může tak předčít komerčně nejuspěšnější Tarantinův film Pulp Fiction, který vydělal 107 milionů

dolarů. Hanebný pancharti jsou především filmem o filmech: těch, které má Tarantino rád, i těch, které v jeho rozkošaté novince mění dějiny. Už jen pro fascinující herecký výkon Christopa Waltze, který byl oceněn na festivalu v Cannes, a rozkošný přízvuk Brada Pitta v roli ne právě bystrého amerického vojáka velícího tlupě se o novém Tarantinově snímku bude mluvit všude.

Hvězdy na jatkách

Objevil se jako tichá voda a hned přivítá tak známá jména, která naopak na klidné koncertní hladině udělají pořádnou bouři. Nedávno otevřený klub SaSaZu v pražské Holešovické tržnici je z poloviny asijská restaurace, z poloviny hudební klub s údajně největším tanečním parketem ve střední Evropě. Pro fúzi taneční zábavy a exotické gastronomie vybrali majitelé obrovskou halu, kde dříve bývala jatka. A nedělá jim problémy za pomoci promotérů nalákat do Prahy světové hvězdy. Posudte sami. 10. října přijede Chris Corner s projektem IAMX, 27. října elektronická partička Kosheen a konečně 30. října „princezna popu“ Lily Allen. K ní se upíná nejvíce pozornosti, vždyť vystoupí v Česku vůbec poprvé. Vstupenky na rebelku Lily Allen stojí zatím 1100 korun. Tak pospěšte.

Nový klub PHENOMEN

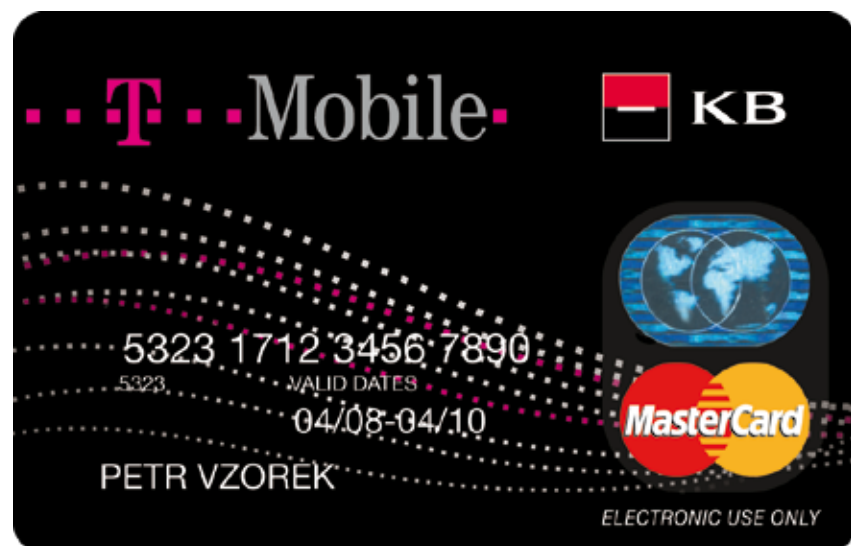
Přímo v centru Smíchova, v budově pivovaru Staropramen na adrese Nádražní 84, byl začátkem června otevřen music club PHENOMEN. Unikátní sklepní prostor s jedinečným designem pojme pohodlně zhruba 400 návštěvníků, přičemž nabízí 150 míst k sezení. Kvalitu podniku podtrhuje fakt, že se jedná o společný projekt Jana Boroše, který má za sebou vedení projektu gastronomie O2 areny či rozvoj konceptu Potrefená husa, a Václava Vojíře, majitele Bugsy's baru. Chef de cuisine Jan Postránecký je se svojí praxí taktéž zárukou toho, že se dobře najíte, což dnes již neodmyslitelně k zábavnímu podniku patří (kuchyň je k dispozici do druhé hodiny ranní). Otevřeno je od úterý do soboty a každý den se o hudební mix starají dýdžejové, kteří začínají hrát mezi osmou a devátou hodinou.

Robbie se vrací

Tři roky po vlažně přijatém albu Rudebox ohlásil britský zpěvák Robbie Williams návrat na scénu s albem Reality Killed The Video Star. Uvede ho singl Bodies a do obchodů se dostane 9. listopadu.

ODMĚNA ZA VĚRNOST

Kreditní karta T-Mobile Bonus

Odměna za věrnost má mnoho podob. Jednou z nich může být kreditní karta T-Mobile Bonus. Díky ní máte finanční rezervu stále při sobě, a navíc sbíráte body do programu T-Mobile Bonus.

Jedná se o kreditní kartu MasterCard, která vznikla ve spolupráci T-Mobile a Komerční banky. Kreditní karty T-Mobile Bonus se od běžné platební karty liší tím, že neutrácíte prostředky ze svého účtu. Používáte totiž přímo prostředky banky, u které ani samotný účet mít nemusíte. Tato karta vám poskytne dostatek finančních prostředků až na jedinečných 76 dní zdarma. Máte tedy dostatek času na to, abyste splatili celou vybranou částku a nezaplátili na úrocích ani korunu.

V čem je výhodná:

- Za platby kartou T-Mobile Bonus sbíráte body do programu T-Mobile Bonus – body tak sbíráte snáze a rychleji. Za nasbírané body si můžete vybrat z katalogu T-Mobile Bonus jakoukoli odměnu či výhodu.
- Za první použití karty získáte 300 bodů, poté za každých zaplacených 30 Kč dostanete 1 bonus bod (nevztahuje se na výběry z bankomatů).
- Karta poskytuje dostatek finančních prostředků až na 76 dní zdarma.

- Pro váš přehled vám bude zdarma zaslána SMS o uskutečněné transakci.
- Při platbě kartou T-Mobile Bonus můžete využít slevy u našich partnerů – jejich seznam najdete na www.kb.cz/bonus.
- Karta je pojištěna pro případ neschopnosti splácet.

Kartu můžete získat:

- Máte-li písemnou smlouvu s T-Mobile na rodné číslo.
- Nejste-li dlužníkem u T-Mobile.
- Když jste u T-Mobile zaplatili alespoň 1 fakturu.
- Je vám 18 až 65 let.

Jak kreditní kartu získat

Podání žádosti o vydání karty T-Mobile Bonus je jednoduché. Pro objednání kreditní karty T-Mobile Bonus zavolejte na 4603. Pokud již kartu máte, ale ještě jste ji neaktivovali, zavolejte na 800 888 800. Více se dozvíte na adrese www.t-mobile.cz/bonuskarta.

Kontakty

Více informací o kartě: www.t-mobile.cz/bonuskarta nebo www.kb.cz/bonus Více informací o programu Bonus: www.t-mobile.cz/bonus E-mail: bonuskarta@t-mobile.cz Zákaznický servis ke kartě: 800 888 800 Blokace karty: 272 771 111

SLUŽBY

Rychlý internet domů

Nemáte pevnou linku nebo za ni nechcete zbytečně platit? Nově vám nabízíme rychlé připojení k internetu, se kterým nemusíte platit žádné zbytečné poplatky za používání pevné linky. Surfovat můžete rychlostí až 16 MB/s, takže nikdy nevypadnete z rytmu. A na objemové limity se nehraje. Všechna muzika, fotky i filmy k vám prosvítí raz dva.

Ceník internetových tarifů bez paušálu za pevnou linku:**Internet ADSL Standard bez pevné linky**

- cena – 699 Kč
- Max. dostupná rychlost – až 8 MB/s
- Koncové zařízení pro připojení k internetu – ADSL modem
- Datový limit – neomezeně

Internet ADSL Premium bez pevné linky do 31. 1. 2010

- cena – 849 Kč
- Max. dostupná rychlost – až 16 MB/s
- Koncové zařízení pro připojení k internetu – ADSL modem
- Datový limit – neomezeně

T-Mobile Tip:

Baví vás surfování z tepla postele? Z naší nabídky modemů si vyberte WiFi router ZyXEL P-660HW-T3 a i ve svém domově budete díky technologii WiFi mobilní.

Nejlepší signál stále zlepšujeme

Máme nejkvalitnější síť v republice! Potvrdil to nezávislý průzkum společnosti P3 Solutions. A dále signál zlepšujeme. Pokrýváme signálem 99,77 % obyvatel ČR. Máme 4467 vysílačů. Ročně postavíme minimálně 100 nových vysílačů věží. Za uplynulých 2 roky jsme do sítě investovali 3,5 mld. Kč. Letos pokračujeme v modernizaci s dalšími 4 mld. Kč. Řada našich vysílačů slouží veřejnosti také jako rozhledny. Najděte si jejich seznam na níže uvedené internetové adrese a přijďte se k nám pokochat krásnou vyhlídkou. Více na www.t-mobile.cz/pokryti.

PARTNERSKÉ ŘEŠENÍ

SIMka ohlídá dům i cennosti

Elektronické zabezpečení bytů a bytových domů je nemalou investicí a jen málokteré rezidence si mohou dovolit živou ochranu. Díky partnerským řešením společnosti T-Mobile můžete získat za zlomek ceny SIM kartu, která bude váš majetek střežit skoro zadarmo.

Tato řešení nabízejí komplexní zabezpečení a ochranu soukromých i komerčních objektů, napojení na PCO, tedy okamžitou reakci na narušení objektu. V případě narušení objektu je možné poplachovou informaci rozesílat pomocí SMS nebo voláním.

Vyberte si ze seznamu našich partnerů:

• **REX – objektový alarm s GSM/GPRS** Profesionální alarm s komunikací GSM. Výhodou je triviální instalace a přenositelnost. Využívá škálu bezdrátových poplachových čidel. Možnost napojení na nepřetržitý dohledový pult REX. www.rex.eu

• **NetRex – vaše třetí oko** Kamerový dohled nad vzdálenými lokalitami přes mobilní telefon nebo počítač. www.netrex.cz

• **OMNIUS** Mobilní dohledová služba. www.omnius.cz

• **Komplexní ochrana objektů** Komplexní zabezpečení objektů, pult centrální ochrany, docházkové a přístupové systémy, monitorování vozidel, fyzická ostraha a převoz cenin. www.fenix-security.cz

• **GS – objekt** Služba určená ke hlídání objektů prostřednictvím elektronické zabezpečovací signalizace (EZS) s přenosem informací o poplachových stavech, ovládání systému EZS a případných poruch. www.gs-nymburk.cz

• **SHARIK-GPRS s aktivní kontrolou spojení** SHARIK-GPRS je monitorovací systém určený pro soukromé objekty. Při napadení objektu systém informuje uživatele, respektive majitele objektu na jeho mobilní telefon v jednotkách sekund. To umožňuje bezprostřední zásah. www.betacontrol.cz

• **PITBUL** PITBUL slouží k ochraně rodinných domů, chalup, chat a dalších nemovitostí 24 hodin denně. www.radom.eu

• **Conel – zabezpečení a dálkový dohled** Služba umožňuje jednoduše dálkově kontrolovat stav objektů a instalovaných technologií (domy, byty, chaty, sklady, stroje, mobilní prostředky), přenášet obraz z IP kamer a dálkově ovládat rozmanitá zařízení www.conel.cz

• **GSM domovní alarm HORUS s dálkovým dohledem** GSM domovní alarm HORUS je určen pro komfortní zabezpečení budov. Prostřednictvím SMS nebo prozvoněním rovněž umožňuje vzdálené spínání spotřebičů (kotel, bazén, sauna, klimatizace, otevírání vrat a bran, spínání serverů...). www.levelna.cz

VOJTA DYK

Kladás profesionál

Možná že vám jeho jméno zatím unikalo, ale v nejbližších měsících bude tohoto mladého muže všude plno. A to nejen kvůli jeho pohlednému zevnějšku, ale především díky výjimečnému hereckému a hudebnímu nadání, které z něj dělá jednoho z nejjobsazovanějších herců a zpěváků své generace. Tak tedy: „Seznamte se, Vojta Dyk!“

VOJTA DYK (24)

Narodil se v Praze v roce 1985 v rodině spisovatele Radko Pytlíka a Věry Dykové. Má starší sestru Kristýnu a v rodokmenu básníka a spisovatele Viktora Dyka. Již během studia na gymnáziu se kromě působení v pěveckém sboru věnoval amatérskému divadlu v souboru Ty-já-tr. Po maturitě směřoval na pražskou DAMU, kterou absolvoval pod vedením Evy Salzmanové. Během studia zazářil v inscenacích divadla Disk Svěst svatého Vladimíra, Bratři Karamazovi, Kaltes Land, Mužské záležitosti či v muzikálu Šťestí dam a také v Národním divadle, kde získal angažmá. Současně se objevil v seriálech Letiště, Velmi křehké vztahy a řadě dalších. V minulé sezóně ztvárnil hlavní roli v inscenaci Národního divadla Radúz a Mahule-na, která si získala nadšené kritiky. Kromě hraní se věnuje také hudbě. Zpívá v kapelách NightWork, Tros Discotecos a T.O.P. Dream Company. V současné době vystupuje na vícero scénách – kromě Národního divadla také v Divadle v Dlouhé (Faidra), A Studiu Rubín (Homo 06) a v La Fabrice (La Putyka). V říjnu má premiéru scénický projekt Michala Horáčka a Petra Hapky Kudykama, v němž Vojta ztvárňuje ústřední postavu Kudykama. Je svobodný a zadaný.

Úvodem třeba přiznat, že s Vojtou se známe od jeho cca 18 let. A už tehdy bylo nabíledni, že se dříve nebo později setkáme nad kávou ne jako přátelé, ale jako novinář a zpovídáná hvězda. Již během jeho studia na DAMU se v kuloárech šušovalo, že máme co do činění s výjimečným talentem, o kterém ještě hodně uslyšíme. A každý, kdo ho viděl na jevišti, přitakal. Rozhodně ne náhodou mu také ještě před koncem studia nabídl šéf naší první scény Michal Dočekal angažmá v Národním divadle, kde Vojta dnes již druhou sezonu působí.

Na tom by však nebylo nic tak výjimečného. To, že umí hrát, se od mladého herce tak nějak samo sebou očekává. Co ale nečekáte, je, že to bude dělat pomalu všude, kam se podíváte. Kromě Národního divadla hostuje Vojta v kritiky opěvované Faidře v Divadle v Dlouhé, můžete ho vidět na scéně progresivního A studia Rubín v kontroverzní inscenaci Petra Kolečka Homo 06, stejně tak v holešovickém multikulturním prostoru La Fabrika, kde vystupuje v unikátním projektu nového cirkusu skupiny SKUTR La Putyka. Aby toho nebylo málo, vykukuje Vojta také z televizních obrazovek, ať již mluvíme o seriálech (např. Letiště, Velmi křehké vztahy a teď nově Dokonalý svět), či filmech jako

třeba Operace Dunaj či připravovaná adaptace Škvoreckého Pražské Mataháry, kde se Vojta promění v legendárního Danyho Smiřického.

Přes to všechno Vojtovi stále zbývá čas na hudební projekty, a to kapelu NightWork, kterou tvoří s hereckými kolegy Jakubem Prachařem, Honzou Maxiánem a kapelníkem Ondřejem Soukupem ml. S prvními třemi jmenovanými ještě vystupují pod hlavičkou projektu Tros Discotecos a čas od času si zaskočí zaspívat s kapelou svého kamaráda Ondřeje Rumla T.O.P. Dream Company.

Kromě koncertování na festivalech tráví však v posledních měsících vlastně veškerý čas zkoušením nového projektu Kudykama textaře Michala Horáčka a skladatele Petra Hapky, který bude mít v říjnu premiéru ve Státní opeře. V tomto scénickém hudebním díle ztvárňuje hlavní postavu Kudykama, jakéhosi průvodce pomyslným Penzionem Svět, v němž se příběh odehrává. Docela slušný ranec práce na čtyřadvacetiletého kluka, ne?

Scházíme se o pauze mezi intenzivním zkoušením Kudykama, které trvá již několik týdnů v podstatě celé dny. Už po telefonu je

znát, že normálně vtípem a energií sršící Vojta rozhodně cítí únavu. Přesto si na povídání i focení udělá čas. Jeho snad nejhorší vlastností totiž je, že neumí říkat ne. Především přátelům. Pod tvářičkou „vystylovaného“ hezouna se totiž skrývá hrozně hodný, přemýšlivý, citlivý a vzdělaný kluk, kterému je všechna sláva z televizních seriálů úplně jedno, a když má čas, ještě dneska klidně přijde zaskočit za nemocného kamaráda do amatérského divadélka, kde před lety začínal.

Nabízí se otázka, zda Vojta Dyk ví v tuhle chvíli kudy kam? No co se týče role, zatím hledám kudy kam, ale začíná to vypadat, že na to snad přijdu. Mám vždycky takový pomalejší rozjezd, než se do toho dostanu.

A v životě? No právě že ne úplně jistě, ale v poslední době se trochu začínám chytat určitých indicií.

Ptám se proto, že máš tolik aktivit a často dost různorodých, až se mnohdy divím, že máš vůbec čas na to nějak normálně žít. Máš pravdu, jsou s tím problémy, jak toho dělám moc. A bohužel to není ani otázkou priorit, ale spíš volby.

Priorita je pro mě dejme tomu muzika, ale bez divadla taky nedokážu být, a navíc mám potřebu ho dělat i mimo Národní divadlo, jinak a jinými směry.

Takže zpětně není angažmá v Národním divadle zase taková výhra?

To určitě je, alespoň pro mě v danou chvíli byla, ale je složitě s tím skloubit všechno ostatní. Navíc se začínám stále více vyhrňovat a mít potřebu dělat věci více po svém. Jen loni jsem nazkoušel čtyři inscenace mimo Národní. Naposledy La Putyku, která je v podstatě tím směrem, kterým bych se chtěl do budoucna vydat. Zatím se to skloubit dá, ale jestli třeba začneme s La Putykou jezdit po světě, což bychom do budoucna rádi, bude to problém.

Tvoje kariéra zatím vypadá jako procházka růžovým sadem. Už od studií si na nezájem režisérů nemůžeš stěžovat a naprostá většina projektů, na kterých se podílíš, sklízí pozitivní reakce kritiky i publika. Stalo se ti vůbec, že se něco nepovedlo? Třeba projekt Velký sešit, který jsem loni zkoušel mimo Národní a vkládal do něj velké naděje.

Nakonec to nějak produkčně i umělecky nedopadlo. To se stává. A například i u Radúze a Mahuleny se stává, že o přestávce odcházejí diváci. Prostě nejsou na tenhle styl v Národním divadle zvyklí.

Přítom právě tuto inscenaci kritika označuje za kultovní. Právě, pro mě to byla doposud asi nejhezčí práce, kterou jsem v Národním divadle dělal. Nejen proto, že jsem mohl pracovat se spolužačkou Pavlou Beretovou, se kterou na sebe slyšíme, ale především díky práci s režisérem Pitínským. On je divadelní básník.

A rozhodí tě, když je po přestávce řada prázdná? Ani ne, vlastně jsem svým způsobem rád. Utrzuje mě to v názoru, že je to vyhraněné, a to se mi líbí.

Jsi herec, který se s postavou psychicky ztotožňuje, nebo na to jdeš spíš technicky? Nejdřív se musím v postavě vnitřně vymáchat, rochnit se, udělat spousty chyb, aby ve mně vznikl nějaký přetlak. Hodně vycházím ze sebe a svých pocitů, ale to na výsledku vůbec nemusí být vidět. Je to spíš ten vnitřní proces práce.

Kudykama má premiéru až v říjnu, co že zkoušíte tak intenzivně? Nás teď čekají poslední dva týdny zkoušení a pak bude skoro měsíc pauza a pak už rovnou generálky, tak proto.

Takže budeš mít přece jen prázdniny? Dva týdny, a to po třech letech. Rádi bychom s přítelkyní na Kubu, ale protože hrajeme na Letní Letné s La Putykou, nic z toho nebude. Naštěstí přítelkyně přišla sama s tím, že to raději odložíme, protože bych si jinak vůbec neodpočinul. Takže pojedeme na chatu, na kola a hlavně pojedou na ryby.

Ty chytáš ryby? To není zrovna „trendy“ koníček. Jak jsi k tomu přišel? Ani nevím. Asi na chatě, kterou jsme měli společně s příbuznými, jeden strejda chytal ryby a já s ním chodil koukat a nějak mě to chytlo. Prostě s Jakubem Prachařem sbalíme pruty a jdeme na ryby. Pro mě jsou ryby nejlepší relaxace, ale v poslední době jsem rybařil tak málo, že to ani nestojí za řeč.

Takže sporty celebrit, jako jsou adrenalinové záležitosti, tě nebou? Ale jo, třeba golf se mi líbí, zajít si odpoledne na drink, na procházku a u toho počítat ty dráhy, to by se mi líbilo, jenže to

vyžaduje nějaký počáteční vklad a čas a ani jedno teď nemám.

Co pro tebe znamená luxus? Značkové zboží, luxusní hodinky, auto?

Tak teď zrovna ty ryby. Odjet na 14 dní do Norska a rybařit. Tam nikdo nemluví, to je skvělý. Všichni vždycky říkají, jak tam musíme pařit, ale to není vůbec pravda. Jasně, dáme si pivko, ale většinou čučíme do vody a mlčíme. Na rybách se moc dobře přemýšlí.

A o čem tak může čtyřadvacetiletý úspěšný kluk přemýšlet? Třeba se učím texty a tak přemítám. Takže to je pro mě luxus, protože se mi to teďka moc nedaří, ale za drahý hodinky bych se určitě taky nezlobil.

Máš čas taky přemýšlet o světě kolem sebe? Zajímáš se třeba o politiku? Chodíš k volbám? Dvakrát jsem byl volit, ale sám se o politiku moc nezajímám, spíš poslouchám, co si povídají lidi. Třeba v divadle. Ale když se najede na téma politika, většinou se rozčílím.

A co tě konkrétně rozčiluje? To, jak se úředníci byrokraticky chovají. Lidi je volí, ale oni se podle toho nechovají. Mám pocit, že v politice je jen pár lidí, kteří tu práci dělají pro ostatní a umí si stát za svým. Nedávno jsem viděl dokument Občan Havel, kde prezident říká svým poradcům, že nemůže tvrdit, co mu oni radí, protože je prezident pravdy a lásky. V dnešní době to zní možná pateticky, ale proto ho lidé chtěli mít prezidentem. V současné politice to umí málokdo. Je to svět kompromisů. Aby mohl člověk něco prosadit, musí uhybat z původní cesty, a to mi neseď. I proto se snažím dělat projekty, které nejsou závislé na grantech.

Takže nějak vyhraněné názory na hlavní politická témata nemáš? Vůbec ne. Nejspíš proto, že na to asi ještě nemám věk ani rozum.

Už nějaký čas se známe a nikdy jsem neslyšela, že bys provedl nějakou lumpárnu, ani na veřejnost žádná neprosákla. Vážně jsi takový kladas? Trochu nuda, že? Kladas bych neřekl, taky mám svý stinný stránky, ale mám hodně konzervativní výchovu, která je založená na vzájemné důvěře. Prostě jsem nikdy neměl žádný důvod vyvádět. Jednoduše jsem řekl, že přijdu třeba ve čtyři, naši mi to dovolili a já přišel ještě dřív.

To jsi opravdu nikdy neprovedl nějakou lotrovinu? Nikdy jsi neměl zaracha? Vážně ne, nepamatuju se. Možná nějaký zákaz televize kvůli známkám. Býval jsem spíš trochu vychcánek. Takovej ten blondátej klučina, který se drží máminy sukně. Když byl nějaký průšvih, třeba ve škole, kde jsem dost vyrušoval, tak to nikdy nebylo na mně. Ne že bych to na někoho sváděl, ale s tou mojí svatou tvářičkou nikoho nenapadlo, že v tom taky jedu. Až v poslední době mě to začíná chytat. Ne se vysloveně hádat, ale spíš říct svůj názor. Možná proto občas slyším, jak se ten Vojta změnil. Prdlajs, nezměnil. Je stejnej jako ostatní, jen u nich se to neřeší, protože si to tak nastavili od začátku. Já si to nastavil tak, že dokud to jen jde, snažím se vyjednat tak nějak diplomaticky, takže teď občas lidi překvapí, že si názor víc hájím.

Jako že tebe berou jako bezproblémového ochotného pohodáře, proto je překvapí, když to tak najednou není? Tak nějak.

Takže zase takový pohodář nejsi? Nepamatuju se, že bych tě někdy viděla jinak než v dobrém rozmaru. Když mám svý smutky a úzkosti, a že je jako každěj mám, řeším je spíš sám. Moc o tom nemluví, což je špatně, protože když o problémech člověk mluví, současně o nich přemýšlí. Jenže sám vím, jak je nepříjemný, když s někým sedíte u stolu a on si jen stěžuje a ročně se ve svejch náladách. Když nemám náladu, spíš po anglicku zmizím a čekám, až to přejde. Myslím si, že člověk si má ty dny, co na tomhle světě je, spíš užívat.

Takže když máš teď to hádací období, kdy ses naposledy pohádal? No třeba včera jsem se chtěl pohádat s revizorem, protože mě poprvé v životě chytil bez jízdenky.

Tak přece jen nějaký škraloup – černý pasažér. O co ses chtěl hádat? Vždyť ty jsi byl ten lotr, co nemá platnou jízdenku. Tak nějak z principu. Já jsem si ji poslal, ale ještě mi nenaběhla. Ví, že je to moje vina, že jsem si ji měl poslat předem, ale byl to hrozný pocit, všude bylo plno lidí. Prostě jsem se cítil trapně, tak jsem potřeboval mít navrch. Když přijde na konflikt, spíš se snažím dotyčného nějak s úsměvem znectít, abych si připadal líp. Tomu revizorovi jsem chtěl dát místo sedmi stovek rovnou dva tisíce a frajersky říct: Zby-

tek si nechte. Jenže pak jsem si uvědomil, že šetřím na byt, takže bych se měl krotit.

Stěhuješ se od rodičů? Konec hotelu Máma? No on to tak trochu hotel Máma byl, ale já v něm poslední léta moc nebydlel. Spíš se přišel občas vyspat. Jak pořád pracuju, tak se stravuju povětšinou v restauracích a podobně. No a teď navíc k tomu koncertování a zkoušení s přítelkyní rekonstruuje byt, tak je toho na mě trochu moc. Stejně jako nerozumím technice, tak vůbec nerozumím stavařině, takže si ze mě všichni ti řemeslníci dělají akorát legraci.

Nerozumíš technice? To je u dnešního mladého kluka zvláštní. Nejsi posedlý technickými hračkami? Právě že jsem, ale nerad čtu manuály, proto si musím všechno ozkoušet sám, na což teď nemám čas. Třeba jsem si nedávno pořídil na zpěv multieffekt a používám dva, protože s tím neumím zacházet. Počítač umím akorát tak zapnout a vybrat si maily.

Takže žádný Facebook a tak? Vůbec ne, mně to virtuální odosobněné prostředí neseďí.

Faktem je, že už tak máš málo soukromí. Jak snášíš, když se zhruba jednou týdně dočteš v bulváru, že jsi se rozešel s přítelkyní nebo jsi na kluky? Já to nečtu, spíš mi to někdo řekne. Třeba mamka mi volá, že prej jsme se s Markétou rozešli, tak se tomu zasmějem a to je všechno. Já to považuju za tak nehodný pozornosti, že mi přijde ztráta času se tím zabývat. Prostě se s těma lidma ne bavím.

Fanyanky tě neuvádějí do rozpaků? Uvádějí. Hrozně se stydím. Poslední dobou se už skoro bojím lidí. Třeba když po koncertě někdo přijde a chce se vyfotit, a ještě řekne, tak se aspoň usmívej. To mívám chuť říct, ať si tedy fotí někoho jinýho, když jim nejsem dost dobrej.

Jestli to prostě nebude tím, že jsi hodně vidět. Koncerty míváte vyprodané. Pod pódiem omdlévají náctileté holky... Jaký to je pocit? Skvělej. Nedávno jsme si s klukama v kapele na koncertě v Retru, který byl totálně vyprodanej, říkali, že tohle je vrchol, že teď může přijít už jenom pád. Tak si to užívám a snažím se na to připravit.

TEXT: JANA KOBESOVÁ, FOTO: DENNISON BERTRAM, MAKE-UP: ZUZANA MACHALOVÁ, STYLING: KRISTYNA VOČU, PRODUKCE: ZUZANA BARONOVÁ, PODĚKOVÁNÍ ZA ZAPŮJČENÍ FIRMAMI MILVORST, H&M A ROVALE.

ŠKOLA SVÁDĚNÍ

Od internetové seznamky po kurzy balení

Seznamovací byznys dosahuje celosvětově miliardových obrátů ročně a nabízí nepřehledné možnosti, jak svého vyvoleného hledat. Pokud se však cítíte bezradní i přes internetovou seznamku a rychlé rande vás děsí, možná jste ideální adept pro intenzivní kurz techniky lovu podle metodiky českého „guru“ svádění Tomáše Baránka.

Najít toho pravého či pravou se v dnešním pře-technizovaném světě stává pro mnohé mladé singles doslova zaměstnáním na plný úvazek. Poháněni touhou po blízké duši zkoušejí všechno. Od internetových seznamek, ať již zdarma či především v USA a západní Evropě placených, a nejrůznějších chatů přes seznamovací zájezdy či tzv. rychlá rande (v tuzemsku například www.rychlyrande.cz nebo www.fer-rande.cz). Ta jsou založena na principu organizovaného setkání cca patnácti až dvaceti protějšků, které si během třímínutového rozhovoru mohou ověřit, zda se mezi nimi vyskytují vzájemné sympatie či nikoli, což si zaznamenají a na konci předají pořadatelům. Ti zaznamenané sympatie vyhodnotí, a objeví-li se shoda na obou stranách, předají dotyčným kontakt, obvykle e-mail, zbytek je pak na nich. Cena za takové rande se pohybuje od 500 do 1000 Kč. Stále populárnější je také Skype seznamka, kde si lidé mohou popovídat přímo přes telefon, a mají-li web kameru, tak i tváří v tvář.

Kšefty za milion

Webové seznamky však bývají často anonymním rejdištěm řady podivínů a podivínek. Tak například: celou dobu si píšete s prima pětadvacetiletou blondýnou a na schůzku přijde zrzavá padesátnice... A takových problémů je řada. Muži vydávající se za ženy, vdané za svobodné, vyučený za vysokoškolsky vzdělaného manažera... Mnohem otevřenější jsou komunitní servery jako Facebook nebo MySpace, kdy se o tom druhém přece jen dozvíte malinko víc.

Ale i na internetové randění je třeba být vybaven alespoň základními sociálními a komunikačními dovednostmi. Zjednodušeně řečeno, pokud svůj protějšek nedokážete zaujmout, je jedno, zda komunikujete přes internet nebo přímo – nebudete úspěšní. Řešením pro nesmělé či neobratné mohou být již v úvodu zmíněné kurzy Jak sbalit ženu – intenzivní kurzy technologie lovu, které pořádá Tomáš Baránek ve spolupráci s brněnským nezávislým divadlem Burantheatre. Podle Tomáše Baránka nepotřebujete žádné magické elixýry, milionové účty ani herkulovské svaly. Stačí vzít rozum do hrsti, nedívat se na sebe a okolí růžovými brýlemi a být vynalézavý. „Nezbytnou výbavou je humor, špetka kuráže, hravosti a trpělivosti,“ dodává.

Guru balení

Baránek přišel v roce 2005 na český knižní trh s revoluční novinkou určenou zejména mužské části populace. Praktickou příručkou se mu podařilo strhnout závoj nevědomí o svádění všeho druhu – lovení, balení, nadbíhání, dvoření a snažení se o drahou polovičku – a posadit toto téma na piedestal serióznosti. Jak sám připouští, publikace o „technologii lovu“ se orientuje především na ty, jejichž cílem je získat ženu, po které touží, ale nedaří se jim – neví, jak na to, nebo se někde zadrhnou a neví proč.

„Původně jsem se tomuto tématu chtěl věnovat více literárně, byl by to příběh, novela. Nakonec jsem se rozhodl, že přínosnější bude udělat didaktickou příručku, problémy pojmenovat,

KDO JE TOMÁŠ BARÁNEK

Tomáš Baránek je spisovatel, publicista a nakladatel. Spolu-zakládal vydavatelství Computer Press, kde později působil jako konzultant pro lidské zdroje. V roce 2004 mu vydavatelství Host vydalo sbírku erotické poezie *Bez uzdičky*, o rok později pak nakladatelství Fragment vydalo jeho příručku *Jak sbalit ženu*, která si získala pozornost čtenářů i médií. Díky jeho důkladné a vtípné analýze tématu vstoupila problematika seznamování jako vážné téma i do mainstreamových médií. Kniha se prodala více než 15 000 výtisků. Hra, kterou Baránek připravuje pro Burantheatre, je volně inspirovaná jeho populární knihou.

zkategorizovat a najít metodiku," vzpomíná Tomáš na začátky. Baránek vystudoval informatiku. „Mám tak tendenci hledat zákonitosti i v lidském chování a povaze," tvrdí. Své „balicí" know-how postavil na rozboru čtyř fází. „Všiml jsem si, že seznamování dvou lidí prochází nějakým vývojem, který má zákonitost. Identifikoval jsem fáze, které rozdělují na čtyři části to, čemu chlapi obecně říkají balení. Ty jsem pojmenoval – výběr, kontaktáž, dobývání, svádění," popisuje svůj přístup. A dodává: „Každá fáze klade jiné nároky na toho, kdo se pokouší dobývat druhou stranu. Pokaždé se používají jiné nástroje, jinak se akcentuje komunikace. Radím, kdy proces zrychlit nebo zpomalit, protože často se chybně postupuje nahodile. A jsem-li problematičtější člověk nebo mám-li málo zkušeností, zvyšuje se negativně míra toho, že se netrefuju do očekávání druhé strany.“

S jeho touhou zpracovat toto téma umělecky souvisí i divadelní hra, kterou píše pro Burantheatre, brněnský nezávislý soubor působící v Brně od roku 2005.

Kurzy pro nesmělé

A tak také vznikla idea interaktivních kurzů „balení". Tomáš Baránek se rozhodl „Burany" finančně podpořit tím, že připravil speciální intenzivní kurzy o technologii lovu, které vycházejí z jeho knihy. „Balení i divadlo jsou hra – už to je dostatečný spojující důvod. S Tomášem spolupracujeme už delší dobu a napadlo nás

dát dohromady jeho balíčskou zkušenost a pedagogické schopnosti s možnostmi, které nabízí divadlo. Každý divadelník ostatně v podstatě zkoumá mezilidské vztahy a jejich mechaniku – je to nástroj jeho obživy," říká dramaturg a tiskový mluvčí souboru Jan Šotkovský.

Až dvanáctihodinové školení se odehrává interaktivní formou pomocí demonstrací a praktických cvičení všech základních fází. „Koncepce kurzů vychází v zásadě z knihy, spolupráce s Burantheatre ji však podstatně obohacuje – s profesionálními herečkami dokážeme ve zkratce předvést reálné balicí situace a simulovat je pro účastníky kurzu tak, aby si mohli pravidla a postupy balení ověřit naživo," podotýká Tomáš Baránek.

Juani

„Moje poznatky jsou určeny hlavně nejistým mužům každého věku, nesmělým, kteří se chtějí zbavit problémů při seznamování, nešťastně zamilovaným, všem zvědavým mužům, kteří chtějí lépe porozumět tomu, co ženy chtějí, ale i těm, kteří chtějí ženu či dívku dostat co nejrychleji do postele," odhaluje autor zábavné příručky.

Baránek radí, jak se vyhnout nejhorším trapasům a vyvarovat se neomalených chyb. Dozvíte se, jak odhadnout, zda jste pro ženu dost dobrý, jak o sebe pečovat, a tím zvýšit svou přitažlivost, jak při seznamování překonat

trému, jak ji oslovit, kde je nejlepší místo pro první schůzku, dozvíte se o nástrahách internetových seznamek i o tom, jakým tématům se vyhnout, jak dlouho dobývat, kdy se jí dotknout a konečně dát první polibek apod.

Jeho přístup je jiný, než nabízejí zahraniční publikace, na míru šitý českým mužům. „Americké knihy se soustřeďují více na kontaktáž, já se naopak podrobně zabývám fází poté, co navážu kontakt. V západním světě je totiž komunikační standard jiný. Třeba v Itálii dávají chlapi často rovnou nabídky na sex, ale ženské se neurazí. Tady se to ženy dotkne a bude to děsně řešit. Italové to naopak berou jako součást komunikace. V amerických městech je zase problém někoho přímo na ulici oslovit, protože okamžitě vzbuzujete podezření a pocit nebezpečí," popisuje zkušenosti ze zahraničí.

Humor jako dobrý indikátor

Jsou chyby, které vám ženy neodpustí – pro většinu mužských jde o nepodstatné maličkosti, pro dámy o nepřekonatelný mamutí problém. A jak říká Tomáš Baránek, z chyb je třeba se poučit.

V první fázi výběru potenciální partnerky se chybí ve stereotypním výběru té, která je snadno k dosažení, ale nakonec ve vztahu problematická. Další chyba se dělá v tom, že si vybíráme někoho z jiné sociální skupiny nebo se zcela jiným způsobem myšlení. „Poznáme to rychle – když se s tím člověkem nesmějeme.

ZÁKLADNÍ PRAVIDLA BALENÍ

- Balení je hra: naučte se prohrávat, učte se z chyb, taktizujte
- Balení je vaše iniciativa: nečekejte, až vás sama sbalí
- Balení je způsob myšlení: myslíte na ženy v dobrém a buďte stále ve střehu

Humor je totiž perfektní způsob, jak změřit míru vzájemné i myšlenkové koherence," doplňuje Baránek. Chybou také je volba ženy s jinými úmysly, výrazně hezčí, než jste vy, nebo ženy výrazně zkušenější. A netřeba připomínat, že v prvních fázích hraje klíčovou roli zevnějšek, pak až intelekt a krásná duše.

Kontaktáž je fáze, kdy většinou neznámou ženu oslovíme v náhodných situacích. „Během několika minut ji musím zaujmout natolik, aby mi jako jakýsi příslib dala na sebe kontakt," pokračuje guru svádění. Chybou je, že pánové často opakují klíše a fráze. „Ano, když jsem svalovec nebo vypadám jako Brad Pitt, můžu říkat fráze jednoduše proto, že funguje moje osobnost jako taková. Ale pokud jsem „obyčejný", tak i když jsem se dobře připravil, můžu udělat chybu v tom, že zabíhám do vážných témat nebo říkám ohrané věci," nabádá. Cílem je naopak vypadat co nejvíce originálně jako překvapení v běžném dni, být vtípný a drzý. Baránek rovněž upozorňuje na poměrně častou a velmi zásadní chybu. „Pokud neuspěju, seznamování zapíchnu a řeknu si, že jsem zoufalec. Vždyť v této fázi o nic nejde, můžu to zkoušet desetkrát, dvacetkrát za den. To, že žena na ulici nemá zrovna čas, nemůžu přece brát jako osobní selhání.“

Fáze dobývání a svádění

Fáze dobývání se od předešlých liší. Předtím by měli být pánové efektní a intenzivní, teď

by naopak měli přibrzdit. „To znamená, že se ozývá třeba až druhý den, ne hned, abych nevypadal jako nedočkavý trol, který za půl hodiny volá. V odpovědích SMS nebo e-mailu dávám pauzy, jinak vypadám jako potřebný a zoufalec. Je třeba se držet zpátky, neznám totiž ženu, která by se naléhavě neposmívala," radí.

Dobývání končí první schůzkou, kde by měl muž naslouchat, ptát se na všechno ohledně života, dobře si pamatovat detaily. A držet si distanc! Zásadou číslo jedna je neprozradit žádné pocity dřív, dokud pocity stejné úrovně nenaznačí žena. Dále je dobré z první schůzky odejít bez jakékoli domluvy, nedávat pusy, nepsat, že to bylo pěkné, počkat si na její reakci.

„Fáze svádění je stručná kapitola, protože jestli dojde dvojice až sem, tak to je jako radit někomu na horské dráze, jak má sjet z kopce. Největší problém je ale zjistit, jestli je to takřkající na líbačku nebo není, a co vlastně dáma čeká," poukazuje.

Jeho rady by se daly stručně shrnout do několika bodů: vypadat, že to mám na háku; v první fázi být zábavný; v druhé se držet spíš zpátky, být vzácný a zajímavý a nedávat najevo emoce; a během svádění být vnímavý – zkrátka jít situaci po srsti a nebýt obětí spiknutí vlastních citů, svého vzhledu nebo ženského odmítání.

Po čem ženy touží

Je nezbytné se rovněž seznámit s očekáváním žen, to znamená ochránit, obveselit, obejmout, oplodnit, obstarat materiálně ji i vzniklou rodinu. „Pokud vím, ženy oceňují, když je muž originální. Ať už při svádění nebo třeba v manželství. Boduje určitá kombinace drzosti, lehkosti a spontaneity. Jen ji dobře namíchat," dodává Martin Jára, další specialista na mužské sebevědomí a ředitel Ligy otevřených mužů (www.ilom.cz). Baránek mu dává za pravdu. Podle něj také nejde o svaly a výši bankovního konta. „Jeden účastník mužské skupiny mi svého času řekl: ženě nezáleží na tom, co děláš, ale jaký jsi. S tím souhlasím a rád bych podpořil dnešní muže v tom, aby se zaměřili víc na svoji sebeúctu než na různé asertivní techniky," doplňuje Jára.

„Nabádám k přirozenosti, ale je třeba si uvědomit, že přirozenost končí tam, kde začíná jinakost toho druhého," notuje si s ním Baránek. „A nezapomeňte, žena musí číst z jemných náznaků – jak jste oblečený, máte-li upravené nehty, jaké máte zuby, jak voníte, jak se pohybujete a mluvíte. Tam je začátek. A mějte na mysli: balení je hra!" dodává. Nejbližší kurz se bude konat již 27. 9. 2009. Cena činí 2900 Kč. Více informací najdete na www.jakbalit.cz.

TEXT: JASMINA NOVOSADOVÁ, FOTO: ARCHIV, PROFIMEDIA

KOMIKS

Komiksy i pro velké kluky a holky

Dnešní komiks už není příběh naivního superhrdiny. Naučil se vyprávět beze slov, je poetický i politicky nekorektní. Umí, co kniha ani film nesvedou. Třeba obrazně vylíčit vzpomínky lidí na válečné hrůzy. Přišel čas komiksového žurnalismu a grafického románu.

„Překročili řeku a mýmu kamarádovi ustřelili palici. Zpanikařil jsem a běžel se schovat do tramvaje. Kulka mi prošla pravým stehnem. Cestou do nemocnice jsem řekl řidiči, ať zastaví, abych si mohl koupit cigá,“ vypráví Neven, bývalý průvodce novinářů po válečné Bosně. Už je ale po válce, rok 1995. „Šíbrovy“ služby využívá tak trochu jiný novinář. Joe Sacco, který do Sarajeva přijíždí sbírat svědectví a zážitky pro svůj nový komiks. Tedy vlastně reportáž. V podstatě obojí.

„Deváté umění“

Příběh Nevena o životě v obleženém Sarajevu a práci novinářů během etnické války vyšel nedávno česky pod názvem Šibr. Díky Saccovi se čtenář dostane válce úplně pod kůži, silná grafická vizualita se v lidském (a proto tak děsivém) příběhu vryje do paměti líp než dobové reportáže televizních štábů. Vítejte v roce 2009, kdy komiksy plní jakožto „deváté umění“ regály knihkupectví a kdy už nejsou na okraji zájmu oficiální kultury. Přišel čas komiksového žurnalismu a grafického románu.

Reportáže bez cenzury

Šibr, který dokáže sehnat novinářům cigarety, prostitutky i zaručenou válečnou storku, není první knihou malujícího novináře Sacca. Devětačtyřicetiletý Američan maltského původu už během studií zjistil, že mu klasická žurnalistika nestačí. Stal se kreslířem, scenáristou i vlastním hrdinou. Proslavil se reportáží Palestina ze života obyčejných lidí během intifády proti izraelské okupaci a po byt v Bosně ho inspiroval k vydání tří knih (česky Goražde, Šibr). Nepředstírá snahu o objektivitu. Hlásí se k žánru „nového žurnalismu“, který vznikl už v šedesátých letech. V něm nejde o přesnou realitu, reportáž se četnými dialogy a popisem detailů blíží próze. Reportážními komiksy prolomil Sacco další tabu a ukázal Česku, že i v obrazech se může skrývat něco jiného než příběhy Čtyřlístku.

Svědění události

Sacco má následovníky, kteří zhmotňují vzpomínky lidí dějově jako film, což novinářská fotka ani reportáž neumí. O životě během srbsko-bosenské války vypráví kreslíř Aleksander Zograf (Regards From Serbia), Guy Delisle vzpomíná na své cesty do Severní Koreje (vyšlo česky, Pchjongjang), Marjane Satrapiová zase autobiograficky líčí život během diktatury v Íránu (vyšlo česky, Persepolis). Existují i autoři zveřejňující na blozích stripy o válce, kterou zažili nebo právě prožívají. V čem vlastně kreslená reportáž přináší jiný

pohled na válku? „Televizní zpravodajství má tendenci redukovat. Podrobnější zkoumání situace bývá nahrazováno vrtulníkovým turbo-výsadem. Oproti tomu komiksový výtvarník musí být skutečně na místě, žít s lidmi, dělat si poznámky, skicovat. Podobně, jako se to dělalo před nástupem komunikačních technologií,“ říká programový šéf Komiksfestu Tomáš Matějček. Komiksová reportáž je podle něj svědectvím, ne-li svědomím události.

Česká komiksová vlna

Fenomén komiksu zasáhl Česko, to je bez pochyb. Řeč teď není jen o novém žurnalistu, ale o grafických románech, jak vznešené komiksy pojmenovali Američani. Zajděte si do knihkupectví. Komiksy se už nekřičí někde v růžku. Jsou tu vyrovnané v řadě, stejně jako jejich klasičtí předchůdci. Obrazově vyšla řada klasických děl, nejnověji Kafkův Proces, Malý princ, Krakatit. Kreslí se i filmové příběhy, jako např. Terminátor, Vetřelci, graficky vyšel příběh Che Guevary nebo Lajky. „Do lidí se padesát let hustilo pohrdání komiksem. Navíc se změnila i ekonomická situace. Když se objevila první alba, byla cenově jen těžko dostupná. Dnes je výroba levnější a naopak lidé mají více peněz, takže si zvykli komiksy

spousta lidí. Komiks je u nás určitě na vzestupu,“ říká Rudiš a dodává, že komiksovou žurnalistiku bere jako osobitý trend. Raději má ale komiksové romány. Příliš nadšený není z prodeje komiksů ani majitel nakladatelství BB Art, které vydalo zmíněná díla Joea Sacca nebo Marjane Satrapiové. „Nevím, zda si Češi komiksy tak oblíbili, jejich prodejnost nijak výjimečná není,“ řekl stručně Jiří Buchal. Přesto se jim začínají věnovat i čistě literární nakladatelé. To potvrzuje i Tomáš Matějček: „Ukázalo se, že v „západní“ Evropě komiks frčí. Zásadní je vzrůstající aktivita nakladatelů, kvůli velkému počtu titulů se o komiksu začalo psát.“ Kus práce odvedla i vlna filmových adaptací. „Donutily skloňovat slovo komiks i ty, kteří by jej před pár lety nevzali do úst,“ dodává.

Bublinová generace

Kdo dnes patří ke komiksové špičce? „Těžko odpovědět! Dlouhodobě mám rád Franka Millera, ten určitě k těm nejlepším patří. A třeba Jiří Grus je na světové úrovni, a není jediný z našich,“ pokračuje Ondřej Neff. Gruse a jeho částečně autobiografický příběh Voleman oceňuje i šéf Komiksfestu Matějček. „Ten mě hodně baví. A také projekty mladší

Komiksová reportáž Palestina z pera malujícího novináře Sacca se stala průkopníkem svého žánru

přijímat,“ říká spisovatel Ondřej Neff, který v devadesátých letech psal scénáře ke komikům Káji Saudka a nakreslil vlastní komiks Pérák.

Komiks na vzestupu

Jaroslav Rudiš, spoluautor populárního kresleného nádražáka Aloise Nebela, je k vzrůstající oblíbě skeptičtější. „Nevím, jestli si je oblíbili, nabídka je sice velká, ale prodané náklady myslím nijak obrovské nejsou. Ale určitě se tady něco mění, o komiksech se běžně píše, vznikl festival Komiksfest, na který chodí

generace, třeba Nikkarin stojící za magazínem Bunkr a trilogii 130 nebo agilní brněnská partička kolem fanzinu BubbleGun,“ říká. To jsou důkazy toho, že komiks u nás zasahuje už několikátou generaci a láká ty, kteří jej zase o něco posunou. Objevuje se v souvislosti s filmem, počítačovými hrami, grafickým designem, graffiti... „Stává se samozřejmou součástí kultury dnešní mládeže,“ uzavírá Matějček. Ta je onou generací, která komiks definitivně postaví na nohy.

TEXT: PETR HOLEČEK, ILLUSTRACE: CITOVANÉ KOMIKSY

NOKIA N97

Nejvybavenější Nokia všech dob

Nejvybavenější Nokia všech dob – toto můžeme směle prohlásit o modelu N97 finského výrobce, který je nyní novinkou v nabídce operátora T-Mobile. Navíc se jedná o první telefon patřící do Nseries, jenž je vybaven plnohodnotnou klávesnicí QWERTZ a dotykovým displejem.

Model N97 vás na první pohled zaujme svou konstrukcí a designem. Novinka následuje poslední trendy, a tak byla klasická alfanumerická klávesnice nahrazena velkým dotykovým displejem se špičkovým rozlišením 360 × 640 bodů, který zabírá celou přední stranu. Pod ním najdete jen tři klávesy pro příjem a ukončení hovorů a vyvolání hlavní nabídky. Při ovládání nejste ale odkázáni jen na dotykový displej. Stačí telefon pootočit o devadesát stupňů a jemně zatlačit na jeho horní část. Displej odskočí a vyklopí se do zešíklé polohy. Pod ním pak naleznete plnohodnotnou klávesnici QWERTZ, kterou

využijete zejména při psaní zpráv SMS nebo e-mailů. Text lze ale zadávat i přes virtuální klávesnici zobrazenou na displeji.

Nabitá funkcemi

Srdcem Nokie N97 je moderní procesor ARM11 taktovaný na frekvenci 434 MHz. Ten se společně s operační pamětí RAM o velikosti 128 MB stará o plynulý a bezproblémový běh operačního systému Symbian S60 páté edice. Do telefonu tak lze doinstalovat nové aplikace, kterých na internetu seženete opravdu mnoho. Odkazy na oblíbené funkce si umístíte přímo na pohotovostní displej

společně s tzv. widgety. Ty umožňují přímo z pohotovostního režimu ovládat různé funkce, např. hudební přehrávač, informace o počasí, vytáčet oblíbené kontakty apod. Do menu tak budete vstupovat jen zřídka.

V současné době lépe vybavený telefon jen těžko seženete. Nokia N97 je skvěle připravena pro práci i pro zábavu. Samozřejmostí je neomezený telefonní seznam, propracovaný kalendář i e-mailový klient. Vše lze synchronizovat s počítačem pomocí nového programu Nokia Ovi. Dokumenty Office ale telefon umí jen prohlížet. Pro editaci je nutné

dokoupit licenci. S novinkou od Nokie se neztratíte ani na cestách. V jejím těle se totiž skrývá čip GPS, který pro rychlejší stanovení polohy dokáže svou přibližnou pozici zjistit podle vysílačů mobilní sítě, i elektromagnetický kompas. Díky němu bude mapa na displeji stále správně natočená. Čip GPS využijete zejména s předinstalovanou aplikací Nokia Mapy. Ta kromě zobrazení map a satelitních snímků umí i navigovat po dobu třech měsíců. Poté si licenci pro navigaci musíte znovu zakoupit.

Nokia N97 potěší všechny milovníky hudby. Nejenže obsahuje propracovaný hudební přehrávač, ale nabízí obrovskou vnitřní paměť o velikosti 32 GB, kam si uložíte všechny své oblíbené skladby a alba. Komu by tato paměť nestačila, může ji rozšířit pomocí paměťové karty microSDHC. Uživatelé pak jistě potěší i kvalitní stereoreproduktory pro hlasitou reprodukci a 3,5mm jack přímo na těle přístroje. Připojení vlastních sluchátek tak nemůže být snazší. Kromě hudby umí Nokia N97 samozřejmě přehrávat i videosoubory ve formátu MP4 a 3GP. V telefonu dále najdete aplikaci pro streamované přehrávání videí přímo ze serveru YouTube. Výrobce nezapomněl přidat ani FM rádio s RDS. S ním úzce souvisí FM vysílač, který je velmi neobvyklou funkcí. Přehrávanou hudbu tak lze poslouchat nejen v bezdrátových sluchátkách Bluetooth, ale díky FM vysílači ji naladíte i v jakémkoliv běžném rádiu. Pomocí speciálního kabelu, který není součástí prodejního balení, můžete Nokii N97 propojit s televizorem.

Facebook do kapsy

Na zadní straně telefonu se za posuvnou krytkou schovává objektiv pětimegapixelového fotoaparátu s automatickým zaostřováním. Ve tmě využijete diodový blesk, který podává velmi dobrý výkon. Fotoaparát pořízuje kvalitní fotografie a umí natáčet videozáznamy v rozlišení VGA. Pro autoportréty a videohovory poslouží malá kamera nad displejem.

Předinstalovaný internetový prohlížeč ve spojení s velkým dotykovým displejem nabízí

komfortní zobrazení všech internetových stránek. Uživatelé Facebooku budou jistě nadšeni z aplikace nabízející online přístup na tento komunitní server. Pro datové spojení je Nokia N97 vybavena vším včetně podpory rychlého připojení HSDPA v sítích třetí generace či WiFi. Nokia N97 zkrátka poslouží jako multimediální centrum, ale nezalekne se ani pracovních úkolů. A to vše se vešlo do malé krabičky, kterou můžete neustále nosit v kapse.

TEXT: ING. JAN HORALÍK, REDAKTOR MOBILMANIA.CZ
A ČASOPISU MOBILITY, FOTO: NOKIA

PLUSY	MINUSY
špičková funkční výbava velká paměť 32 GB aplikace pro Facebook	naklonění displeje nelze měnit klávesnice má jen tři řady kláves bez licence nelze editovat dokumenty Office

Technické parametry

Rozměry a hmotnost:	117 × 55 × 16 mm, 150 g
Procesor:	ARM11, 434 MHz, 128 MB RAM
Operační systém:	Symbian 9.4 S60 5th Edition
Sítě a datové přenosy:	GSM/GPRS, EDGE, UMTS, HSDPA
Paměť:	vnitřní paměť 32 GB, slot pro paměťovou kartu microSDHC
Displej:	aktivní TFT, rozlišení 360 × 640 bodů, úhlopříčka 3,5 palce, 16 mil. barev, dotykový
Fotoaparát:	rozišení 5 Mpix, automatické zaostřování, digitální zoom, diodový blesk, aktivní krytka, natáčení videa VGA
Konektivita:	Bluetooth 2.0 s A2DP, microUSB, WiFi 802.11 b/g
Multimédia:	přehrávač hudby a videa, podpora streamovaného videa z YouTube, FM rádio s RDS, FM vysílač, 3,5mm jack, stereoreproduktory, připojení k TV
Kancelář:	plnohodnotná klávesnice QWERTZ, adresář, organizér, e-mail, synchronizace s PC, prohlížeč dokumentů Office, internetový prohlížeč
Navigace:	integrovaný čip A-GPS, možnost stažení pozice satelitů z internetu, aplikace Nokia Mapy, vestavěný kompas

Z hlubokého oceánu

Gresso Ultramarine Gold v barvě hlubokého oceánu byl vyroben v počtu 15 kusů od každého. Vzhledem k ceně, která činí 4175 eur, se opět setkáme se spoustou 18karátového zlata, ušlechtilé nerez oceli, titanu či hebké kůže. Technické parametry jsou sice na druhém místě za vzhledem a použitými materiály, ale jen pro informaci – zařízení bude mít systém Windows Mobile 6 Standard, QVGA displej, 2megapixelový digitální fotoaparát či 2 GB úložného prostoru.

Nabíječka do nepohody

Špičková outdoorová nabíječka poskytující elektrickou energii kdykoliv a kdekoliv mimo dosah elektrické sítě. Nabíječka se skládá z výkonných solárních panelů pro nabíjení powerbanku a následně telefonu, PDA, playstation portable, iPhone, iPod nebo dalších digitálních zařízení. Solární panely jsou voděodolné (ne vodotěsné), takže je můžete klidně připevnit například na svůj batoh, a sbírat tak energii po celý den. Za 2490 Kč je možno zakoupit na www.datart.cz.

Geniálně jednoduchý

Tento headset nabízí atraktivní spojení elegance minimalistického designu a špičkové funkčnosti, abyste mohli být ve spojení snadno, komfortně a s čistým zvukem díky technologiím WindSmart a AudioIQ, se dvěma mikrofony. www.plantronics.com

iPhone kino

MiLi je micro videoprojektor kompatibilní s iPhone a iPodem. Dokáže promítat video či fotografie do rozlišení 640 x 480 bodů, a to na jakýkoliv povrch. Samozřejmě nechybí zaostřovací kolečko a promítaný obraz může mít úhlopříčku až 40 palců pro pohodlné sledování filmů, klipů či fotografií např. z dovolené kdekoliv. Přes VGA vstup je možné připojit projektor i k DVD přehrávači a zvuk je zajištěn vestavěnými reproduktory.

Hrdina na dotyk

Hero je nový komunikátor HTC založený na operačním systému Google Android. Je vybavený dotykovým displejem s úhlopříčkou 3,2 palce a rozlišením 320 x 480 bodů. Podporuje rychlé datové přenosy HSDPA a procesor Qualcomm 528 MHz je doplněn operační pamětí 288 MB. Vnitřní paměť s kapacitou 512 MB je možné rozšířit microSD kartami. Ve výbavě se skví fotoaparát s rozlišením 5 megapixelů s automatickým zaostřováním, vestavěná GPS navigace doplněná o digitální kompas, polohové čidlo, 3,5mm jack konektor pro připojení sluchátek nebo bezdrátové technologie WiFi a Bluetooth. K ovládání se kromě dotykového displeje používá otočné kolečko – trackball. U nás k dostání například na www.alza.cz za 12 000 Kč.

ŠPIONÁŽ

Delfíni v uniformě

Příslušník speciální jednotky vojenských potápěčů se na padáku snáší přímo do nepřátelských vod. Jeho tajným posláním je pomocí sonaru nalézt tajnou ztracenou střelu. Neohroženým bojovníkem v tomto případě není nikdo jiný než delfín.

V Iráku delfíni kontrolovali ponožené části lodí, zda na nich nejsou umístěné miny.

mluví v některých případech o stovkách či tisícovkách zvířat.

Ochránci zvířat se bouřili

V roce 1990 střežili delfíni námořní ponorkovou základnu v Tridentu, což vyvolalo masové protesty organizací bojujících za práva zvířat. Ochránci zvířat prokázali, že zajatí delfíni jsou při výcviku týráni, bití a hladovějí. A co víc, potvrdilo se, že delfíni v bojích skutečně umírají – během tří let zahynulo podle vojenských cvičitelů nejméně třináct zvířat. Ovšem trenér delfínů Dee Jennings, který cvičí delfíny pro námořnictvo USA, tvrdí, že delfínům hrozí při vojenských operacích minimální nebezpečí. Jsou údajně vycvičeni, aby umístovali poblíž min značky, a odstraňování min nechávají na potápěčích. Nikdy prý nejsou vystavováni situacím, které by byly pro člověka považovány za nebezpečné. Žádný z členů odminovacího týmu delfínů nepřišel při své práci o život. Dokonce tvrdí, že v zajetí se dožívají zpravidla dvojnásobného věku než ve volné přírodě, tedy 40 i více let. Delfíni sloužící u amerického námořnictva jsou navíc pravidelně volně vypouštěni do moře, podle Jenningse se však vždy sami vrací.

Delfíni jdou do boje

O kontroverzním užívání mořských savců pro vojenské účely se ví mnoho let. Skutečný rozsah těchto aktivit však zůstává i nadále utajen. Je jisté, že v době studené války vznikly jednotky speciálně vycvičených zvířat na obou stranách železné opony. Celá 50. léta byla ve znamení snah nalézt účinnější způsob, jak zvířata plně ovládnout. Do mozku jim byly zaváděny elektrody, které měly pomoci nalézt centra bolesti a slasti. Na konci 50. let se vojenský výzkum soustředil na kytovce. Jednak kvůli podivuhodným schopnostem těchto zvířat, jednak kvůli jejich potenciálnímu využití coby inteligentních zbraní. Delfíni byli cvičeni zejména k zavěšování magnetických bomb na spodky nepřátelských lodí a k hledání drahých zbraní, jež armáda ztratila na mořském dně. Kromě toho byli zejména delfíni skákaví cvičeni, jak vystopovat a zneškodnit potápěče – protivníka.

Dnes se již bezpečně ví, že americká armáda nasadila svou jednotku delfínů například do války ve Vietnamu a později do Perského zálivu. Jen velmi málo je však dosud známo o programech, které probíhaly na vojenských základnách v bývalém Sovětském svazu.

Na naší planetě existují vedle sebe dva světy. Ten první na souši důvěrně známe, je to náš svět. Ten druhý se skrývá pod hladinou světových moří a oceánů, kde žijí inteligentní delfíni s neuvěřitelnými schopnostmi 1959 probíhají i speciální výcviky delfínů a lachtanů, například v kalifornském San Diegu. Tam se zvířata učí hledat miny, potopené objekty a potápěče.

Delfin Tuffy jako poslíček

Mořští savci jsou vycvičeni, aby na miny upozornili potápěče, kteří je pak zneškodní. Mohou ale i sami dopravit nálož do blízkosti miny, uložit ji tam a pak odplout. Nálož je poté dálkově odpálena. Oproti sonarům tyto inteligentní živočichové rozeznají na mořském dně „cizí předměty“, které do moře nepatří, balvany a jiné terénní anomálie.

První cvičený delfin skákavý ve službách amerického námořnictva, který slyšel na jméno Tuffy, sloužil v polovině šedesátých let 20. století námořníkům jako poslíček a současně naváděl potápěče, kteří ztratili orientaci. Pět jeho kolegů chránilo v době

vietnamské války v zátocce Cam Ranh americkou flotilu před žabími muži Vietkongu.

Bojovali v Iráku

Koncem března roku 2003 se v novinách celého světa objevila krátká zpráva: Ve válce proti Iráku byli americkým námořním vojskem využíváni cvičení delfíni. Ti měli kontrolovat ponožené části lodí, zda na nich nejsou umístěné miny, a okolní moře, zda se k plovoucí letecké základně neblíží nepřátelští potápěči nebo ponorky.

Přirozené schopnosti delfínů lze skutečně tímto způsobem využít a rozhodně se tak nestalo v historii námořního vojenství poprvé. Pro potřeby vojska byli delfíni cvičeni právě už v 60. letech – a to na obou stranách tehdy znepřátelených bloků – jak v bývalém SSSR, tak v Americe. A v obou případech měli sloužit jako nedobrovolní kamikadze. Měli totiž donést na svém těle výbušninu ke znepřátelené ponorce či lodi. Nikdo neví, kolik delfínů při výcviku zahynulo, tyto vojenské programy i jejich výsledky byly a dodnes jsou přísně tajné, ale odhady

První cvičený delfin skákavý jménem Tuffy sloužil ve službách amerického námořnictva v polovině šedesátých let 20. století námořníkům jako poslíček a současně naváděl potápěče, kteří ztratili orientaci.

Atlantičtí delfíni skákaví byli zřejmě trénováni, aby dokázali střilet na teroristy útočící na vojenská plavidla

Jako pokusní králíci

Právě v polovině šedesátých let vyšlo najevo, že Američané nejsou sami, kdo podniká pokusy s delfíny. Sovětský vojenský program s těmito mořskými savci začal údajně v roce 1966, když vlnková loď sovětské flotily záhadně explodovala v sevastopolském přístavu. Tehdy padlo podezření na nepřátelské potápěče, přístav byl do té doby považován za zcela bezpečný. Krátce nato byla v sovětské armádě zformována první „delfíni divize“. Sověti zřídili pro delfíny hned několik výzkumných stanic na svých vojenských základnách v Černém moři.

Obě strany brzy pochopily, že bude potřeba naučit se proti „nepřátelským“ delfínům bojovat. V SSSR se prý pokoušeli vyvinout zařízení, které mělo hlukem ochromit sonarový orgán amerických delfínů, a Američané zase zvažovali možnost otrávit moře kolem svých přístavů silným jedem.

S nasazováním delfínů do boje se dělaly neuvěřitelné pokusy. Existují zprávy, že citliví delfíni byli shazováni do moře na padácích až z tříkilometrové výšky. V jiných případech museli delfíni

vojáci „skákat“ z vrtulníků do moře z výšky dvaceti metrů, a to bez jakéhokoliv zařízení mírnícího pád.

O těchto informacích dlouho panovaly pochybnosti, dnes je ale potvrzují důkazy a očitá svědectví. „Nikdy bych tomu nevěřil, kdybych neviděl důkazy na vlastní oči,“ říká Doug Cartlidge, odborník na delfíny ze Společnosti pro ochranu velryb a delfínů (WDCS). Cartlidge navštívil bývalé supertajné vojenské středisko na námořní základně blízko Sevastopolu v Černém moři. Tam dnes mají malé muzeum, v němž kromě jiných zařízení uchovávají i padák pro delfíny a fotografie pokusů.

Delfíni – hrdinové, nebo zabijáci?

Hurikán Katrina, který 29. srpna 2007 zpusťošil americké pobřeží kolem New Orleansu, možná vede k jedné poměrně kuriózní hrozbě, píše britský list The Observer. Jsou jí ozbrojení delfíni, které americká armáda cvičila k identifikaci a ničení teroristů a špiónů pod vodou a kteří patrně zmizeli v Mexickém zálivu. Odborníci, kteří studovali výcvik kytovců americkým námořnictvem, uvádějí, že 36 delfínů z tohoto programu může být vybaveno pistolími na „toxické šípky“. Tvorové, kteří jsou považováni za jedny z nechytrějších živočichů

na zemi, s nimi prý mohou zaútočit na potápěče a surfaře, přesněji na člověka v neoprenu. Atlantičtí delfíni skákaví byli zřejmě trénováni, aby dokázali střilet na teroristy útočící na vojenská plavidla. Hurikán Katrina poškodil ohrazený prostor u pobřeží Louisiany, v němž byli drženi, a delfíni se tak dostali na volné moře. Ti, kdo jsou obeznámeni s kontroverzním využitím delfínů v americkém obranném programu, tvrdí, že je životně důležité, aby byli delfíni co nejrychleji odchyceni.

Ale nyní jiný příklad. Delfíni samice Moko zachránila na Severním ostrově Nového Zélandu dva vorvané malé, kteří uvízli na písčíně. Dezorientovaná vorvaní dvojice zůstala v pondělí 10. března 2008 uvězněna na pláži Mahia asi 480 kilometrů severovýchodně od Wellingtonu. Ochránci zvířat se snažili velrybám pomoci, ale jejich úsilí k ničemu nevedlo. Když už se zdálo, že vyčerpanou matku s mládětem čeká smutný konec, objevil se na scéně delfin skákavý. Samice přezdívaná místními obyvateli Moko s velrybami komunikovala a pomocí zvukových signálů jim ukázala cestu ven z písčiny.

TEXT: PETR MÜLLER

REPRODUKTORY FERGUSON HILL

Zpívající medúzy

Špičková technika snoubící se s moderním designem – i takto by se daly charakterizovat nevšední reproduktory britské firmy Ferguson Hill. Futuristické tvary spolu s originálním materiálem ozvučnic skvěle oživí interiér obývacího i kancelářského.

Krásný a moderní design podtrhující jedinečnost místnosti doplňuje perfektní technická kvalita poslouchané nahrávky

Londýnská firma Ferguson Hill se na trh s high-end technikou dostala teprve nedávno – v roce 2003 – a právě od této doby budí pozornost veřejnosti nevšedními reproduktory soustavami. Jejich tvůrcem je inženýr Timothy Hill, který původně vyvíjel bezpečnostní systémy pro letadla Boeing 737. Sestava reproduktorů nesoucí jeho jméno je vyrobená z čírého plastu doplněného o chromové stojánky a obruče. První soustava na trhu – FH001, vážící 27 kilogramů a vysoká skoro jako dospělý chlap – má takzvané „hornové“ ozvučnice. Ozvučnice připomínající tvarem trychtýř starých gramofonů prodlužuje vzdálenost mezi přední a zadní stranou membrány reproduktoru, a zamezuje tak akustickému zkratu. V současné době nabízí firma modely FH001–FH009, které můžete dle libosti a potřeb své poslouchové místnosti kombinovat. Frekvenční rozsah

u basového zesilovače je 5–150 Hz–3dB. Stereozvuk Hillových reproduktorů je na každé straně rozdělený do dvou samostatných útvarů, nedochází proto k žádnému zvukovému chaosu, přitom díky velké citlivosti hrají hodně nahlas už od výkonu tří wattů. Kromě počítače systémem ozvučíte i svůj MP3 přehrávač, televizor nebo i herní konzoli. A proč si reproduktory Ferguson Hill koupit? Jejich přednosti jsou zřejmé na první pohled i poslech. Krásný a moderní design podtrhující jedinečnost místnosti doplňuje perfektní technická kvalita poslouchané nahrávky. Českým distributorem reproduktorů Ferguson Hill je firma High-End Audio Studio. Na www.highend.cz zjistíte aktuální ceny a technické parametry. Další informace na domovské stránce www.fergusonhill.co.uk.

TEXT: ASTRON STUDIO CZ, FOTO: ARCHIV A FERGUSON HILL

Zlatičko

Kolekce počítačů německého výrobce Gaiser High End je zvláštní tím, že pro její výrobu bylo použito zlato, stříbro a drahé kameny. Jedná se však spíše o záležitost pro fajnšmekry z oblasti designu, za ním totiž technické parametry trochu pokulhávají. Cena se pohybuje v poměrně širokém rozpětí od 8000 do 33 000 dolarů, což v přepočtu vychází na 145–600 tisíc korun.

Silný konkurent iPodu

Zii Egg potvrzuje, jak víceúčelová je otevřená platforma systému Android. Jeho výkonný procesor ZMS-05 zvládne dokonce 3D hry ve vysokém rozlišení. Přístroj v elegantním a jednoduchém designu disponuje 3,5 palce velkým displejem. Velká interní paměť o kapacitě 32 GB se ještě dá rozšířit SD kartou, najdete také GPS modul, dvě kamery, pohybový senzor a internetový prohlížeč Opera. Zatím je k dispozici za 400 dolarů vývojáři, kteří mohou díky speciálnímu softwaru Plazma lehce vytvářet nové aplikace.

I shoot myself

Kompakty Samsung Dual View jsou určeny pro focení autoportrétů, druhý 1,5 palcový displej mají na přední straně přístroje, vidíte se tedy, když stojíte před objektivem. Oba modely jsou osazeny 12,1 MPix CCD snímačem, širokoúhlým objektivem se 4,6násobným optickým zoomem a dokáží i natáčet 720p HD video. Rozdíl mezi modely je v hlavním displeji. Oba jsou sice dotykové, ale model TL225 je vybaven výrazně lepší variantou - 3,5palcovým s rozlišením 1,5 MPix. TL220 má jen 3palcový s rozlišením 0,23 MPix. Povedená video kampaň se zaměřila především na mladé uživatele sociálních sítí, jako je Facebook nebo MySpace.

HD video do kapsy

Miniaturní kamera Zi8 amerického výrobce Kodak natáčí video v plném HD rozlišení. Elegantní tělo s červeným nahrávacím tlačítkem a širokoúhlým 2,5palcovým displejem přechází ve velkou, mírně vystouplou čočku na zadní straně. Kamera je vybavena stabilizací obrazu a všemi nezbytnými konektory jako HDMI, vstupem pro mikrofon a hlavně zabudovaným USB pro snadné připojení k PC bez kabelu - přes něj lze kameru také pohodlně dobíjet. Na českém trhu má být k dostání od září, česká cena zatím není známá, ta zahraniční činí 180 dolarů.

Myš do tašky

Každý, kdo s sebou nosí notebook, ví, jak je mobilita důležitá. Avšak touchpad není pro každého tak pohodlný, jako klasická myš. Arc Mouse je navržena tak, abyste ji mohli mít všude s sebou. V rozloženém stavu je to stabilní a plnohodnotná myš, složená se ale pohodlně vejde do každé tašky. Nezapere tolik místa jako klasická myš a samozřejmě je bezdrátová. Obsahuje také čtyři tlačítka, díky nimž můžete snadno procházet mezi složkami a webovými stránkami.

Přikněte si domů pevný internet

499 Kč
měsíčně

S T-Mobile Internet ADSL si můžete užít i to největší karaoke naplno, ať jste v ložnici nebo třeba v obýváku. Připojte se rychlostí 8 Mb/s a neplaťte za pevnou linku.

Aktivujte v nejbližší Značkové prodejně.

pro společné zážitky

T-Mobile

QUEENSLAND, AUSTRÁLIE

Klokani na pláži

Když si výlet do australského „slunečního státu“ Queensland dobře naplánujete, užijete si intenzivní prázdniny nabité požitky všeho druhu – a vonící exotikou, jakou nikde jinde neokusíte.

Kromě klokanů a koalů ospale přežvykujících ve větvích eukalyptů se můžete těšit na velryby hrbaté, psy dingo, krokodýly a bohatý podmořský svět

Léto, které nikdy nekončí

V průvodcích najdete doporučení jet sem v květnu až říjnu, nicméně taktičtějším je vydat se sem v zimě, kdy už se toužíte trochu ohřát. To se vám tu zaručeně splní: teploty běžně překračují třicítku. Do Brisbane se sice létá už i z Prahy, kratší jsou však lety z Vídně či Frankfurtu (kolem 25 hodin). Zpáteční letenka vyjde na třicet tisíc korun a více. K tomu připočtete výdaje za vízum – více na www.immi.gov.au a www.australian-embassy.at.

Kde v Brisbane složíte hlavu, to záleží hlavně na stavu vašeho účtu. Austrálie je poměrně drahá, ale služby vesměs perfektní. Jestli si chcete dopřát luxus i romantiku, vyzkoušejte čtyřhvězdičkový Hotel Royal on the Park, www.royalonthepark.com.au. Můžete se kochat výhledem na Městské botanické zahrady a tělo rozmazlíte v relaxačním centru. Pokud si utrácení chcete nechat na jiné příležitosti (a že jich bude!), bez obav zkuste některý z hostelů, třeba Tinbilly, www.tinbilly.com. V Brisbane, městě mládí, je to nejoblíbenější typ ubytování...

Sunshine Coast: na vlnách adrenalinu

Už se chcete vykoupat? V oceánu? Pak si to namiřte na sever. Sunshine Coast, Gold Coast... už jen ta jména znějí prázdninově. A co teprve názvy měst: Yaroomba, Mooloolaba... Kde se vzala taková exotika, která by člověka nasměrovala spíš někam do Karibiku? Vysvětlení je prosté, jde o starodávné aboriginské návy. S původními obyvateli Austrálie se ovšem moc často nasetkáte, a když, není to obvykle na těch nejbezpečnějších místech. Zato stopy jejich kultury vidíte na každém kroku, i když většinou prozaicky v podobě suvenýrů v čele s bumerangem.

A je to tady – moře, pláž, slunce...! Máte chuť se rozeběhnout do vln jako v reklamě na džusy? Zadržte! Proudny jsou silné a vlny nekompromisní, všichni se drží u břehu a mezi vlnkami. I tak je koupání adrenalinový zážitek, než se stačíte ohlédnout, jste o pěkných pár metrů jinde. Zaručujeme, že po půlhodině se budete cítit jako po intenzivním tréninku v posilovně.

Vyhládlo vám? Dávat tipy na restaurace ani nemá smysl – skvěle se najíte všude. Labužnický požitek vám poskytne i obyčejná rybí prodejna spojená s restaurací. Krevety vám odváží a hodí na papír, vy zaplatíte skandálně nízkou částku a pak je pojídáte rovnou z toho papíru jako na střední škole „vlašák“. K tomu sklenička výtečného chardonnay anebo omamné silného syrahu, třeba značky Brown

Na jihu Queenslandu leží hlavní město Brisbane a na severu tropické Cairns. Mezi nimi na vás čeká asi tak tisíc zážitků, které si můžete namixovat čistě podle své chuti. Klokan se „pasou“ jako srnky na loukách podél silnic a v korunách stromů možná zahlédnete koalu, rozvázně přežvykující další eukalyptový list. Jednu chvíli žasnete nad obřími písečnými dunami, a okamžik na to už vcházíte do deštného pralesa plného vlhkých barev a hrdlo vám zúží úžas i strach. Další den se můžete plavit „krokodýlí řekou“ a hledat v kořenech mangrovniku semknuté čelisti, anebo vyhlásit relaxační den, potulovat se podél Pacifiku, který je všechno, jen ne mírný a tichý, a večer se na terase se skleničkou chardonnay dívat na Jižní kříž. Je malý, vůbec nevypadá na to, že by unesl celou tu legendu... Austrálie je celý svět v kostce, a ještě něco navíc.

Brisbane: barbecue v parku

Když po letu, který trval den a noc, přistanete v Brisbane, vnímáte ho v mlze, i kdyby se slunce sebevíc snažilo – a že to tady umí! Na prvních 24 hodin si proto naplánujte čirý

odpočinek. Jste nejen o tisíce kilometrů, ale taky o osm hodin „jinde“, a to je pro tělo záprah. Druhý den už ale budete fit a můžete začít s objevováním města. Na první pohled vás asi překvapí dvě věci: jednak závatné mrakodrapy, jednak Asiaté, kteří tu mají málem převahu.

Pokud máte Brisbane jako aklimatizační přestupní stanici a chcete co nejdřív vyrazit na žhavý sever, máme pro vás návrh. Místo abyste určení obíhali „zaručené pamětihodnosti“, naplánujte si pohodovou procházku po městě a zakončete ji piknikem v některém z městských parků. Proviant včetně naloženého masa dostanete v každém supermarketu a pak už stačí najít volnou „grilovací zónu“ čili barbecue area, jimiž jsou zdejší parky prošívané. A nejde o žádné provizorní táboráky! V cihlovém altánu na vás čeká stůl s lavicemi a nerezová plotna grilu. Zapnete ji, postříkáte olejem a můžete se pustit do díla. Hledáte, kam vhodit mince? Zbytečně, tuhle drobnost vám město poskytuje jako samozřejmou službu zdarma.

Skupinky pelikánů australských doprovázejí rybáře na ranním lovu

Fraserův ostrov je podle místních jako celá Austrálie v jednom – bílé pláže, písečné duny – i deštný prales

Brother's. Místní si běžně pořídí celý „kanystř“ a pak z něj čepují na zahradě.

Hodil by se vám tip na výlet? Máme hned dva. Prvním je Underwater World v Mooloolabě na Sunshine Coast, www.underwaterworld.com.au. Tady se líbí dětem jakéhokoli věku! Stoupnete si na pojízdný pás a nad hlavou i kolem vás tiše, a přece hrozivě prolouvají žraloci, které od vás dělí jen neviditelné sklo... Pokocháte se pohledem na pestré korály, barevné ryby všech velikostí a pobavíte se na tulení show. Celý den si vyhradte na Národní park Noosa. Vychutnáte si procházku podél moře a úchvatně vyhlídky z útesů na bohaté volány vln, můžete se i vykoupat nebo fandit surfářům, kteří to tu milují. Občas ale obraťte pohled i vzhůru – v koruně eukalyptu možná uvidíte koalu...

Fraser Island: Austrálie v miniatuře

Kam dál? Do Hervey Bay nedaleko Fraserova ostrova, jednoznačně! Jako základna vám poslouží Hervey Bay Colonial Lodge; vyzkoušeli jsme a doporučujeme. Příjemné

apartmány s kuchyňkou jsou sto metrů od pláže, ale máte tu i vlastní bazén. A naprosté soukromí!

Více na www.herveybaycoloniallodge.com.au. Fraserův ostrov, to je celá Austrálie na jednom místě. Výlety sem pořádá několik společností, obvykle formou door-to-door – vyzvednou vás přímo v hotelu a také vás tam večer dovezou. Na www.fraserisland.net najdete nabídku výletů jak jednodenních, tak s noclehem.

Na Fraserově ostrově je údajně víc písku než na celé Sahaře a zdejší duny měří i 220 metrů. Největší písečný ostrov na světě je přitom překvapivě zelený, a právě tady vás čeká první expedice do tropického deštného pralesa. Potkáte se tu s pokojovými rostlinami typu voděnka nebo monstera, jenže jsou asi tak stokrát rozměrnější než zkrocené miniatury, které máte doma v obýváku. A není to žádný lesík s posvátným tichem: ptáci v korunách stromů se činí, a je to pěkný šrumeček! Dávejte si pozor, na co šlapete, aby ta nevinná větve náhodou nebyl had – těch

má totiž Austrálie na rozdávání. Stejně tak pavouků, ti nebezpeční ale často vypadají neškodně. Zatímco si fotíte efektní několika-centimetrový exemplář, kousek od vás se na neviditelném vlákně pohupuje jeho nepatrný, zato jedovatý kolega... Místní ovšem velmi dbají na bezpečnost, takže průvodce máte vždycky na dohled, a navíc všude vidíte tabulky s upozorněním a varováním (třeba před krokodýly nebo žahavými medúzami), i kdyby reálné nebezpečí bylo jedna promile. Až se po procházce zchladíte ve sladkovodním jezeru McKenzie, můžete celkový dojem zhodnotit z leteckého pohledu – pro odvážné je totiž připraven vrtulník. Vnímáte úchvatně obrazce, ve kterých se střídá zelená (deštný prales), písková (duny a pláže) a modrá (rytmické vlny oceánu)... tohle si za rámeček určitě dáte, a rádi! Jestli máte rádi zvířata, bude vás zajímat, že právě tady žije největší populace divokých psů dingo. Jestli máte rádi sami sebe, nepřibližujte se k nim. Už se párkrát stalo, že ten, kdo se s nimi chtěl dobromyslně rozdělit o svačinu, byl sám ochutnat.

Brisbane je třetí největší město Austrálie, které se pyšní futuristickou architekturou, ale také plážemi a množstvím zeleně. Komfortní Hervey Bay Lodge je rozmístěn okolo chladivého sladkého jezírka cca 100 metrů od pláže. U přístavního mola začíná dobrodružství většiny návštěvníků Fraserova ostrova

Cairns: žhavý sever

Pro další zážitky si musíte doletět – vrátíte se do Brisbane a po dvouhodinovém letu přistanete v tropickém Cairns. Z tohoto města budete zase odlétat, takže si ho nechte na později a rovnou se přesuňte do Port Douglas. Ten je šikovním východiskem pro výlety. Můžete navštívit tradiční vesnici Kurandu, www.kuranda.org, do níž vás doveze vyhlídkový vlak (velmi retro!) anebo vyrazit na krokodýlí řeku Daintree River. Zkušený průvodce vám bude na lodi vyprávět pikantérie ze života krokodýlů, třeba že na jednoho samce připadá několik samic, a pár exemplářů vám osobně ukáže... Více na www.daintreerivertours.com.au. Na výlet do jednoho z nejkrásnějších tropických deštných pralesů na světě Daintree National Park si rozhodně vezměte bytelné boty, dlouhý rukáv a kalhoty – a zásobu repelentu. Když už jsme u toho, v jednom „pralese“ můžete rovnou i bydlet. Mantra Treetops Resort & Spa na Port Douglas Road jsme osobně vyzkoušeli – a je to totální tropický sen. Hotel je citlivě zakomponovaný do tropického pralesa, takže z okna máte výhled na palmy, jejichž listy jsou vám na

dosah. Dojmy z výletu večer proberete v útulné venkovní restauraci a pro svůj oblíbený koktejl si doplavete přímo z bazénu ve tvaru laguny. Více na www.portdouglastreetopsresortspa.com.au. Odsud se vám zaručeně chtít nebude, ale pokud byste rádi viděli jeden ze sedmi přírodních divů světa, je načase vrátit se do Cairns...

Great Barrier Reef je vůbec nejrozsáhlejší systém útesů, dlouhý neuvěřitelných dva tisíce kilometrů. Není divu, že většina lidí sem jezdí kvůli potápění a šnorchlování; za ním se vypravte na některý z korálových ostrovů, třeba Green Island. Lístek koupíte v přístavu v Cairns, více na www.bigcat-cruises.com.au. Pod hladinou je nádherně. To, co ze souše a z lodi vypadá jako jednotvárná masa, je pod povrchem neuvěřitelně vzrušující a proměnné. Poddáváte se klidnému rytmu ztišených vln a sledujete hejna ryb od provokativně modrých přes žíhané až po tečkované. Kousek od vás propluje rejnok a v dalším okamžiku už hledíte do očí velké oranžovožluté želvě. Plavně pohybuje končetinami a zvědavě na vás vystrkuje hlavu...

S koalou v náručí

Cože, už zpátky? Aby vás nepohltila nostalgie, naordinujte si v Brisbane ještě volné dva dny. Ten první se vydejte „na klokany a opice“, ale hlavně za koalamy. Jedenáct kilometrů jihozápadně od města totiž leží největší chovná stanice koalů, Lone Pine Koala Sanctuary, www.koala.net. Kromě „živých plyšáků“, neustále rozvážně žvýkajících eukalyptus (díky tomu jsou pořád trochu omámení), tu uvidíte malé krokodýly, tasvámské dáby, dingy, vačice – a hlavně klokany. Ty menší si můžete bez obav pohladit.

Poslední den už se jen potulujte po městě. Zamiřte třeba do botanické zahrady (City Botanic Gardens) a projděte se ve stínu říků i stromů nesoucích makadamové oříšky. Úplně nakonec si pak vydejte na vyhlídku nad Brisbane. V zahradní restauraci si dejte poslední australskou skleničku chardonnay a symbolicky si přitukněte s celým městem...

TEXT: SIMONA RACKOVÁ, FOTO: ARCHIV A PROFIMEDIA

Vše pohromadě

Pokud hodně cestujete, pravděpodobně s sebou vozíte i elektroniku. Když pak zapomenete adaptéry nebo nabíječky, vzniká problém. Cargo Travel Organizer má 4 přihrádky, do nichž se pohodlně tyto doplňky elektroniky vejdou. Dobře se umísťuje do batohu, chrání elektroniku měkkým polstrováním a je dostupný ve více barevných variantách. K dostání za 469 Kč na www.designbag.cz

Bezedná láhev

Bez vody k pití se na treku neobejdeme, ale kdo by chtěl pořád s sebou tahat 2 litry vody v lahvi? Stačí si nabrat vodu z jakéhokoliv toku, který není zakalený, a osobní filtr My Bottle od švýcarské firmy Katadyn se o ni postará. Třífázový filtr odstraní cesty prvků, bakterie i viry a současně odstraní z vody nežádoucí organické nečistoty a dezinfekční látky, jako je chlór nebo jód. www.katadyn.cz

Hybrid na záda

Vskutku originální design batohu Altra od výrobce Arc'teryx obdržel zlatou cenu Outdoor Industry Award. Kombinuje vnitřní a vnější kostru, váží 2,3 kg spolu s bederním pásem na otočném disku, který kopíruje váš pohyb. Batoh vyniká vysokou odolností vůči počasí a mechanickému poškození díky laminaci jednotlivých vrstev spolu s velmi kvalitním odvětráním včetně ramenních pruhů a bederního pásu. www.arcteryx.com

Jako v bavlnce

Spací pytle Deuter řady Exosphere ve strečovém provedení umožňují díky elastickým švům rozšířit spací prostor až o jednu čtvrtinu, během spánku totiž změníme až 60x svoji polohu. Spacák tak poskytuje dostatek komfortu pro noční převalování, současně však díky své elasticitě více obepíná tělo, čímž zajišťuje minimální ztrátu tepelné energie.

BUKUREŠŤ

Charizmatická Paříž Východu

Rumunsko evokuje většinu z nás spíš ekonomickou zaostalost, chudobu a kriminalitu. O to větším překvapením je charizmatická Bukurešť, která navzdory jisté přitažlivé sešlosti tepe moderním středoevropským životem na pozadí monumentální metropole.

Většina turistů cestuje přes Bukurešť do rumunských hor. Malebná okolí Brašova, Sinaii či Sigisoary lákají k nádherným výletům, a proto se v hlavním městě na dlouho nezdrží. A to je velká chyba. Bukurešť sice v některých oblastech nenabízí běžný západní komfort, ale zato vás okouzlí svou jedinečnou atmosférou a místní obyvatelé překvapí svou ochotou a vřelostí. Na co se však musíte připravit, je, že ačkoli se ve většině na turisty zaměřených institucí od hotelů přes muzea celkem slušně domluvíte anglicky, na ulici to s výjimkou mladší generace neplatí. Není tedy od věci si z průvodce nastudovat pár základních frází v rumunštině. Je to celkem snadné.

Cesta do města

Vlakem pojedete do Bukurešti zhruba 24 hodin a s největší pravděpodobností vystoupíte na nádraží „Bukureste Nord“ v centru města. Mnohem lepší a pohodlnější je ale samozřejmě letadlo. Linka Praha–Bukurešť je dokonce nejstarší zahraniční linkou. ČSA ji začaly provozovat už v roce 1933. Dnes létají z Česka do Bukurešti letadla zhruba třikrát denně a let trvá necelé dvě hodinky. Bukurešť má dvě mezinárodní letiště – Otopeni (16 km od města) a Baneasa (7 km od města, určené hlavně pro vnitřní a charterové linky). Zpáteční letenka vás vyjde od 6 do 11 tisíc korun včetně poplatků. U nízkonákladových společností se ale můžete dostat i na 1000 Kč bez letištních poplatků. Výhodné jsou také lety z Vídně.

Komunistická Paříž

Bukurešť je hlavním městem Rumunska a šestým největším městem Evropské unie.

Název města má původ v legendě o pastevci „Bucurovi“, který si, alespoň jak praví historie, vybral místo dnešního velkoměsta k založení salaše. Na první pohled vás Bukurešť zaujme svou „velkolepostí“. Je tu několik gigantických obchodních tříd, širokých bulvárů, krásných kaváren, zahrad i barevně nasvícených fontán – odtud přezdívka Paříž východní Evropy. Historické centrum Bukurešti je totiž postaveno podle vzoru francouzské metropole. Město ale značně utrpělo vládou diktátora Ceauscesca, který nechal většinu historického centra srovnat se zemí. Nová komunistická zástavba, která je měla nahradit, zůstala často nedokončená, a rumunská metropole se proto někdy jeví jako šedivá směsice nevzhledných budov a ulic. Přesto nebo vlastně právě proto dýchá naprosto neopakovatelnou atmosférou, v níž se mísí elegance francouzského dvora s orientální tradicí a dnes již v některých případech ceněnou architekturou socialistického realismu. Bukurešť je zkrátka plná překvapení a dobrodružství.

Monumentální stavby

Až budete brouzdat ulicemi Bukurešti, nezapomeňte navštívit jednu z nejvýznamnějších památek – monumentální Ceausceskův palác nebo také Palác Parlamentu. Po Pentagonu je tato stavba největší budovou na světě. Leží na sever od centra a nejlíp na ni uvidíte z náměstí Piata Unirii plného překrásných fontán. Odtud je prima procházka historickou čtvrtí Lipsani. Nečekejte ale malebnou Malou Stranu. Lipsani je sice plná spleť uliček a překrásných starých domů, bohužel

Pravoslavný kostel Stavropulos z první poloviny 18. století je ozdobou chátrající čtvrti Lipscaeni

Bukureštské Národní divadlo, na jehož střeše najdete studentskou pivnici se sprejerskou výzdobou La Motoare

Cara cu bere je turisty nejoblíbenější tradiční rumunskou restaurací ve městě. Nejen díky novogotickému interiéru, ale i vyhlášené kuchyni. Rozhodně zkuste tradiční dezert Papanasi

Pomník letcům na bulváru Aviatorilor

Chaotické elektrické vedení patří k největším bukureštským kuriozitám, ale současně je nedílnou součástí jejího genia loci

Secesní pasáž na bulváru Calea Victoriei

však povětšinou ve zcela dezolátním stavu. Za návštěvu stojí především navečer a v noci, neboť se soumrakem se křivolaké uličky bez ohledu na stav jejich dlažby a fasád zaplní kavárenskými stolkami a celá čtvrť tepe bujarým nočním životem.

Další výjimečnou částí města je nedaleké náměstí Piata Universitate, které je jakýmsi nepsaným středobodem města. Zde si dávají obyvatelé Bukurešti srazy, zde sídlí bukureštská univerzita (její knihovna a katedra architektury patří mezi skutečné skvosty), ale i Národní divadlo, na jehož střeše najdete velmi populární, nedivte se, posprejovanou

pivnici (něco jako pražská Letná), které se říká La Motoare.

Rozhodně se také projděte po nedaleké dlouhatánské honosné třídě Calea Victoriei, která protíná náměstí Piata Revolutiei, kde se odehrávaly hlavní demonstrace proti Ceauseskovu režimu a také se zde nachází National Art Museum s unikátními sbírkami rumunského výtvarného umění od středověku po dvacáté století. O luxusních obchodech nemluvě.

Za výlet stojí rovněž rezidenční čtvrť Cotroceni, kde můžete obdivovat kromě Královského

paláce především celou řadu překrásných klasicistních, secesních a artdecoových vil, kde dnes v lepším případě sídlí nejruznější zastupitelské úřady a zahraniční společnosti, v horších případech nikdo, tudíž domy chátrají. Melancholická atmosféra jejich zarostlých zahrad však probouzí fantazii.

Další tipy na procházky městem, včetně aktuálních doporučení na kulturní události, ubytování a místa, kam za zábavou, najdete na www.inyourpocket.com/romania/city/bucharest. Tohoto unikátního průvodce si můžete zdarma stáhnout v PDF, aktualizován je každé dva týdny a najdete v něm to

nejpodstatnější včetně map a praktických informací.

Solidní ubytování

Chcete-li v Bukurešti bydlet opravdu luxusně, vyberte si jeden ze čtyř hotelů sítě Residence Hotels, www.residencehotels.com.ro. Noc v romantickém prostředí vás vyjde na zhruba 200 eur.

Pro byznys klientelu je skvělou volbou Hotel Monte Nelly (www.monte-nelly.ro). Zvenku sice panelák, ale uvnitř nabízí střídmý, ovšem elegantní interiér s osobitým designem. Noc stojí od 105 do 160 eur.

Milovníky designu nadchne čtyřhvězdičkový Hotel Moxa (www.hotelmoxa.ro), který najdete přímo v centru Bukurešti. Tento designový hotel má svou posilovnu, lázně i výbornou restauraci. Zaplatíte za něj od 70 eur/noc. Pětihvězdičkový Carol Parc Hotel (www.carolparchotel.ro) nabízí nádherný výhled na celé město, luxusní a komfortní pobyt a příjemný personál, který je 24 hodin k dispozici. To vše od 200 do 800 eur. Osobně můžeme také doporučit malý elegantní čtyřhvězdičkový hotýlek Casa cu tei (www.casacutei.com), který se nachází v klidné rezidenční čtvrti cca 5 minut od centra a kromě stylových pokojů a prvotřídního servisu se může pochlubit také vynikající restaurací.

Kam se jít pobavit

Rozhodně si nenechte ujít alespoň na chvíli již zmíněné La Motoare na střeše Národního divadla – je tu skvělý výhled na město a můžete pozorovat místní mládež i střední třídu, která sem ráda po práci zajde na drink a třeba hranolky s octem. Jazz, blues a alternativní hudbu hrají v baru Green Hours (www.green-hours.ro). Ten najdete kousek od Národního historického muzea v ulici Calea Victoriei Nr. 120. Zatančovat si chodí bukureštská zlatá mládež do vyhlášeného klubu Kristal (www.clubkristal.ro), kde hrají nejznámější světovi DJ's. Výborné koktejly servírují v Yellow baru (www.yellowbar.ro),

TAK BLÍZKO

najdete ho kousíček od univerzity v ulici Edgar Quinet. Intimní posezení nabízí zvenku až přehlédnutelné, ve dvoře skryté café Lente (www.lente.ro) nedaleko náměstí Piața Universitate, a to především v létě, kdy oceníte útulnou zahrádku. Milovníkům folkloru můžeme doporučit nejstarší hospodu ve městě Cara cu bere v centru Lipscani, která se může pochlubit překrásným neogotickým interiérem (skutečně stojí alespoň za nahlédnutí), výborným pivem a večer také velmi hlučným tradičním programem v místním sklepení.

Pokud si do noční Bukurešti vyrazíte v létě, doporučujeme použít repelent, neboť nejspíš budete alespoň část večera sedět na některé z mnoha zahrádek a místní komáři jsou opravdu otravní. O letních víkendech vyráží bukurešská mládež do asi 400 km vzdáleného letoviska Vama Veche, kde na více méně nedotčené pláži naleznete pobočky většiny vyhlášených bukurešských klubů. Nečekejte však žádné komfortní ubytování. K dispozici je jen několik skromných penzionků. Místní navzdory zákazu kempují přímo na pláži.

Kde se dobře najíte

Restaurace Thai Moods (www.thaimoods.ro) nabízí jako jediná v Bukurešti menu s vybraným thajským jídlem. Pro ingredience si létají přímo do Thajska, a proto se mohou pyšnit skutečně autentickým menu. Jídlo vám, pokud budete chtít, naservírují do nádherné zahrady plné thajských orchidejí. Typicky rumunská jídla a dezerty zase ochutnáte v restauraci Rossetya (www.rossetya.ro). Interiér podniku je zařízený ve stylu rumunského 19. století. Máte rádi biopotravinu? Pak určitě zajděte do restaurace Casa Satya (www.satya.ro), vaří tady totiž výhradně z bioingrediencí. Velmi oblíbená je belgická taverna Waterloo a milovníkům vysoké gastronomie můžeme doporučit Esperanto, jehož šéf patří mezi největší kulinářské celebrity rumunské metropole – Str. Eremia Grigorescu 17, tel. (+4) 021 211 36 46.

Za nákupy

Faktem je, že Bukurešť skutečně není městem nákupů. S sebou domů však stojí za to přibalit pár rumunských vín, která dnes dosahují v mnoha případech výjimečné kvality. Z několika obchodů s vínem můžeme doporučit Boutique Comtesse du Barry (www.lemanoir.ro) nedaleko bukurešské koncertní síně Atheneum, kde kromě vynikajících zahraničních vín, výběrového alkoholu

Dvě dominanty náměstí Revoluției, kde se odehrály hlavní boje během povstání proti komunismu – socha rumunského politika a bojovníka proti komunismu Iulia Mania a sídlo Unie architektů

Kdysi výstavní rezidence královského města Bukurešť dnes nezadržitelně chátrají. Vláda i město spoléhají na pomoc Evropské unie

a delikates dostanete také výběr z nejlepších místních vín. To vše s příjemnou a anglicky hovořící obsluhou.

Za pozornost stojí i svěží rumunský design, který můžete najít v několika málo concept stores, jako jsou L'Armoire (www.larmoire.ro), Idelier (www.idelier.com) a Cochete (www.cochetcochet.ro).

Bukurešť sice možná není tím pravým místem pro cestovatele vyhledávající luxus, ale i zde na něj můžete narazit. Její hlavní předností je však jedinečný genius loci a fakt, že si při jejím objevování budete připadat jako Kryštof Kolumbus. A navíc – v Paříži byl už každý, ale v té východní jen ti odvážní.

TEXT: IVANA JANEČKOVÁ, JANA ELIÁŠOVÁ,
FOTO: PROFIMEDIA A VERONIKA KOBESOVÁ

BEACH TENNIS

Wimbledon na písku

Je to tak trochu tenis a trochu badminton, hrává se nejčastěji na prosluněných plážích a hlavně hráčky nosí místo sukének sexy bikiny. Tahle verze tenisu proto aspiruje na jeden z nejzábavnějších sportů, které můžete provozovat na písku.

Pouhé dva roky po založení beach tenisu se už můžeme pochlubit úspěšnými reprezentanty na předních příčkách

Plážový tenis je považován za směsici plážového volejbalu, tenisu a badmintonu

Od svého seriózního na trávě či na antuce hraného bratříčka se liší mimo jiné i tím, že hráči obvykle létají za míčkem jen v šortkách a hráčky v bikinách

Zatím na tuhle atraktivní hru narazíte nejčastěji na italských či australských plážích, kde si mládež jen tak pinká. Současně se ale v plážovém tenisu hraje mistrovství světa a jeho fanoušci sní o tom, že by se, stejně jako nedávno plážový volejbal, mohl stát v budoucnu sportem olympijským. K nemalé radosti publika. Od svého seriózního na trávě či na antuce hraného bratříčka se liší mimo jiné i tím, že hráči obvykle létají za míčkem jen v šortkách a hráčky v bikinách.

Plážový tenis je považován za směsici plážového volejbalu, tenisu a badmintonu. V České republice se hraje od roku 2007 a koncem téhož roku se u nás konalo první mistrovství republiky. „Narazil jsem na plážový tenis tehdy náhodou na internetu. Od té doby zaznamenává neuvěřitelný nástup nejenom u nás, ale v celém světě,“ říká Edvard Kožušník, průkopník beach tenisu v Česku, dnes také prezident České asociace plážového tenisu. Na druhé Mezinárodní mistrovství České republiky 2008 už k nám přijeli nejlepší hráči ze 6 zemí včetně mistra světa Alexe Mingozziho.

Historie „plážáku“

Varianta „beach paddle tennis“ se začala hrát už v roce 1978, a to na italských plážích v okolí Raveny. Nový sport tenkrát založil Gianni Bellettini, který je dnes prezidentem Italské federace plážového tenisu – IFBT. Hrálo se na klasickém beachvolejbalovém hřišti s pálkou, která je tvarem hodně podobná klasické teni-

sové raketě, ovšem bez výpletu, tedy s celistvou pevnou plochou. Italové s takovými pálkami hrájí dodnes. Nová sportovní zábava se pak rychle rozšiřovala po celém světě. Další velkou zemí, která se pro beach tenis nadchla, je Amerika. To ale o hodně později. Tady se „plážák“ začíná hrát v roce 2000, poprvé na východokaribském ostrově Aruba. Velký mediální úspěch ale sport začal pociťovat až po roce 2005, kdy se v Americe rozjždí naplno. Samozřejmě podporovaný světově známými společnostmi, které chtěly být okamžitě s touto novinkou spojeny. Američané ale hrají podle svých pravidel – místo pálek používají klasické tenisové rakety, tvrdý tenisový míč nahrazují míčem měkkým, takzvaným kids nebo middle tennis, místo běžného volejbalového hřiště zvolili rozměry 9 x 18 m a síť dosahuje výšky 1,88 m. Pro upřesnění – italská síť je ve výšce 1,70 m. Dodnes je sport nejvíce populární právě v těchto zemích – tedy v Itálii a Americe.

Jak se to hraje?

Pravidla nejsou dodnes celosvětově jednotná. Italové hrají s pálkami a na volejbalovém hřišti. Američané si vedou svou na hřišti o metr větším a s tenisovými raketami. V různých verzích se tak hraje v Austrálii, Itálii, Japonsku, Španělsku, Francii a dalších asi 50 zemích. V současné době se ale usiluje o unifikaci pravidel. Podle Kožušníka se zřejmě prosadí verze italská: „Existuje varianta americká, s klasickými tenisovými raketami, a ta druhá, která se hraje všude jinde.

O tom, že směřujeme ke speciálním pálkám, svědčí i fakt, že kolegové v USA letos poprvé vložili do celoamerické tour ukázkové pálkovou variantu.“ Co je pro všechny země stejné, je povrch hřiště – tedy písek. České hřiště je osm metrů široké a šestnáct metrů dlouhé. Síť se napíná do výšky 170 centimetrů, což je méně než u beach volejbalu, ale více než u badmintonu. Míč je speciální, netlakovaný a měkký, podobný tomu tenisovému. Stejně jako Italové hrajeme speciálními pálkami s pevnou plochou místo klasického výpletu. Body se při plážovém tenisu počítají stejně jako při tenisu (15–30–45), ale bez výhod a hraje se na dva vítězné sety – tedy jedna sada do šesti vítězných her. Dále se hrají pouze debly neboli čtyřhry. Hra začíná klasickým podáním, hráč při něm může servírovat do libovolného místa soupeřovy poloviny. Podání má ale jenom jedno. Když při zahájení hry míč zavadí o pásku, podání se neopakuje. Při výměně se hraje pouze jeden úder jako v badmintonu a spoluhráči si nenahrávají, jako tomu je u volejbalu. Jakýkoli dotyk sítě tělem, raketou ve vzduchu i na zemi je chybou. V momentě, kdy míč spadne na zem, lépe řečeno do písku, hra okamžitě končí. Celý zápas tedy probíhá ve vzduchu. Co si vezmete na nohy, je vaše věc, povolena je sportovní obuv i bosá noha.

Češi na písku budoují

Vývoj plážového tenisu v České republice jde rychle kupředu. „Já vždycky říkám, že jsme

země s nejlepšími podmínkami pro tento sport. Díky plážovému volejbalu jsou u nás stovky plážových sportovišť, pro které je nové odvětví dalším ekonomickým příjmem. Navíc jsou u nás lidé ochotni za hraní na písku platit. To u klasických přímořských zemí není,“ vysvětluje velký nárůst fanoušků Edvard Kožušník. Pouhé dva roky po založení beach tenisu se už můžeme pochlubit úspěšnými reprezentanty, jakými jsou Lukáš Mrňavý, Erika Mrázková, Jan Vaněk nebo Michal Matoušek, na předních příčkách se několikrát umístil i Edvard Kožušník. Na mistrovství Evropy 2008 se reprezentanti Dagmar Denková a Jan Písecký jako jediný neitalský pár probojovali v kategorii smíšené čtyřhry do finále. Už potřetí se také koná mistrovství České republiky – každoročně probíhá v poslední dny kalendářního roku. I letos se uskuteční od 28. do 31. prosince. Nejvýznamnější událost sezony plážového tenisu můžete vidět v areálu tenisu Kapitol v pražské Michli, který se pyšní vyhříváním pískem.

Zaškolíme, naučíme!

Česká asociace plážového tenisu se o své svěřence pečlivě stará. Provozovatele plážových sportovišť zaškolí a reprezentanty pak maximálně podporuje. „Česká asociace plážového tenisu je podpůrným místem hlavně pro jednotlivé kluby. Pro hráče a hráčky vedeme národní žebříček, který je rozhodující pro reprezentační starty. Zájemce zaplatí 1000 Kč registrační

poplatek a získá právo hrát v rámci žebříčku v České republice a zahraničí.“ Podle asociace si v Česku nový atraktivní sport vyzkoušelo už víc než tisíc zájemců. A jejich počet stále roste. Od roku 2007 se množství plážových sportovišť, která hlásí enormní zájem o beach tenis, rapidně rozrůstá. Tento sport si už proto můžete kromě zmíněné Prahy zahrát například ve Slavkově u Brna, na Orlické přehradě, v Olomouci, Teplicích, Českých Budějovicích, v Hradci Králové a mnoha dalších městech.

Na mezinárodním poli podporuje nový sport International Federation Beach Tennis (IFBT), tedy Mezinárodní federace plážového tenisu. Ta se především snaží o poskytování rad při organizaci mezinárodních turnajů v členských zemích, ale také usiluje o zařazení plážového tenisu mezi olympijské sporty, stejně jako byl do programu her včleněn plážový volejbal.

Praktické informace

Seznam sportovišť, kde si plážák můžete zahrát, se rychle rozrůstá. Kompletní ho najdete na www.beachtennis.cz.

Jste-li úplný začátečník, nejlepší je požádat o pomoc trenéra. Na každém sportovišti by vám měli pomoci, ti nejlepší se ale shánějí těžko. „V Praze je najdete například v plážovém areálu Tenis Kapitol. Mezi nejlepší trenéry patří Tomáš Mergl,“ doporučuje Kožušník.

Konkrétně v tomto areálu v Praze-Michli zaplatíte za trenéra 350 korun za hodinu. Některá sportoviště zatím trenéra na beach tenis nemají, důvod je prostý. Mnoho z nich totiž tento sport propaguje teprve krátce a v podstatě až v posledních měsících se začíná dostávat mezi širokou veřejnost.

Za kurt v Praze zaplatíte cca 220 až 280 korun za hodinu. Jiné ceny jsou například na východě Čech. V Hradci Králové, v tenisovém centru Šanovec, si beach tenis zahrájete už od 100 korun za hodinu dopoledne, odpoledne potom za 200 Kč. Ceny jsou ale obvykle stejné jako u beach volejbalu. Nutné je kurt předem rezervovat, a to kvůli odlišné výšce sítě, než jaká je u volejbalu. Pracovníci areálu pro vás síť na sjednanou hodinu upraví a vy nebudete muset čekat. Kde seženete vybavení pro hru? „Většina plážových hřišť, kde se tenis hraje, má rakety na půjčení. V klubech se také plážové pátky prodávají. Variantou pro nákup je i internetový obchod (Beachtennis.cz),“ radí Edvard Kožušník. Půjčovně se opět liší region od regionu. V Praze si půjčíte jednu raketu za 20 Kč/hod. V Hradci Králové vám za 50 korun půjčí 4 pátky. Pokud si chcete koupit vlastní pátku, za tu obyčejnou zaplatíte okolo 1000 korun, jestli chcete raketu pro profesionály, dostanete se i na 5000. Míč je levný, za pouhých 50 Kč.

TEXT: IVANA JANEČKOVÁ, FOTO: ARCHIV A BEACHTENNIS.CZ

GOLFOVÁ MÓDA

Klasika reloaded

Donedávna tradicí sešněrovaná golfová móda popouští v mezích etikety uzdu fantazii. Nebojte se vzorů, barev, netradičních střihů a moderních technologií.

Golfová etiketa je nemilosrdná, a kdo ji poruší, není na greenu vítán. Jasně hovoří i o oblečení. Dříve než vezmete hůl do ruky, máme tu pro vás základní pravidla.

Dostavit se na green v džínách je považováno za nepřijatelné. Kalhoty mají být dlouhé, klasického střihu, ideálně zapínané na knoflíky. Případně se nosí golfové pumpky, vždy však doplněné o podkolenky. V horkých dnech jsou v některých klubech přípustné také klasické bermudy, ale vždy kryjící kolena.

Na horní polovinu těla patří v dámské i pánské variantě tričko s límečkem a zapínáním na lištu se třemi až šesti knoflíčky, vždy zastrčené v kalhotách, aby nehrozilo vykukování břicha. V poslední době jsou přijatelná i trička a košile se stojáčky.

Pro zahřátí je ideální vesta s výstřihem do V, případně nepromokavá bunda či mikina přílehavějšího střihu.

Dámy by se měly vyvarovat vyzývavých výstřihů a sukní nad kolena.

Golfová obuv musí mít podrážku, která nepoškodí trávník. Začátečník se obejde bez speciální obuvi, pokud to však s golfem myslíte vážně, investujte do bot se špuntovými příchytkami na podešvi, které umožňují pohodlnou chůzi po greenu i ve vlhkém počasí, šetří jej, tlumí otřesy a zaručují stabilitu při odpalu míčku. Měly by být nepromokavé, ale zároveň propouštět pot. Vypatí se antibakteriální vložka, která se dá vyjmout a vyprat.

Na hlavu patří buď ochranný kšilt, či golfová kšiltovka. Prosazují se však také starosvětské bekovky a ležerní klobouky.

Asi nejnepříčetějším představitelem tradiční golfové módy je americký návrhář Ralph Lauren. Jeho řadu Golf však v tuzemsku nepořídíte. Klasikou je také golfová řada značky Nike, v níž závodí například Tiger Woods. Mezi největší

Netradiční design bagu značky Golfino

Golfová kolekce značky Puma

Golf podle švédského návrháře Johana Lindeberga

Kolekce pro podzim a zimu 2009 značky Chervo

průkopníky golfové módy patří švédský návrhář Johan Lindeberg (www.jlindeberg.com), který svou filozofii založil právě na výstřednosti v mezích „zákona“ a stal se ikonou všech golfových rebelů a milovníků designu. Jeho modely se vyznačují především trendy střihy, ale vždy odkazují na starou dobrou klasiku. Letos v jeho barevně střízlivé, převážně šedobílé kolekci najdete pro dámy třeba legíny v kombinaci s kraťasy, sukénkami či šaty ve stylu třicátých let. V pánské zase jsou vyštíhlené „dandy“ modely doplněné o gangsterské klobouky.

V masovějším měřítku lze za průkopnické považovat též značku Puma a kolekci z dílny anglické návrhářky Stelly McCartney pro značku Adidas. Obě kolekce se vyznačují originálním designem a především využitím funkčních materiálů.

Stále častěji se však prosazují menší labely, které se zaměřují především na mladší generaci golfistů, jako jsou Bunker (www.bunker-mentality.com), Chervo (www.chervo.cz, k dostání na www.internetgolf.cz) nebo dámská značka Birdie (www.birdie.com). Jejich modely se odlišují výstřednější barevností a vzory a také větší pestroostí střihů. V posledních sezonách se kupříkladu staly módním hitem kanárkové barvy jako žlutá, hráškově zelená, červená či cyklámen růžová. Kostkované kalhoty v křiklavé barevné variantě dnes patří téměř k poznávacímu znamení golfisty rebela. Kalhoty mívají více kapes či šikovní poutka, ale stále ctí klasickou siluetu. Takže i když se pravidla značně uvolnila, na kapsáče a vytahaná maxitrika je dobré zapomenout. Mezi odvážnější značky lze zařadit i český

brand Hook Golf (www.hook-golf.cz), který pochází z Benešova. Prosazují se i vlastní značky slavných hráčů jako například modelová řada Iana Poultera. (www.ianpoulterdesign.com). Dalším revolučním posunem v golfové módě je využívání moderních materiálů, které kromě pohodlí skýtají hráčům další vymoženosti. Ochranu před potem, vlhkem, větrem, či dokonce sluncem. Golfové značky se však neomezují jen na oblečení, nabízejí i další vybavení jako bagy a jiná zavazadla, ale i speciální kosmetiku s ochranou proti slunci a větru, či dokonce parfémy a deodoranty. Zkrátka a dobře – golf se ze sportu vybraných elit stává záležitostí střední třídy, a tím i zajímavým trhem, jehož potenciál je třeba využít.

TEXT: JANA ELIÁŠOVÁ, FOTO: ARCHIV ZNAČEK

Lotosový květ

Lotus Yoga Bag značky Le Sportsac přináší velmi praktické řešení úložného prostoru pro všechny propriety potřebné k pravidelným návštěvám tělocvičny. Taška je dlouhá (rozměry jsou 20 x 71 x 15 cm), takže se do ní vejde matrace, ručníky, oblečení, jídlo a pití a další drobnosti, které lze

uložit do čtyř vnějších kapes. Má postranní ventilační otvory a odnímatelný pás, takže je možné ji nosit v ruce nebo přes rameno. Yoga Bag v různých barevných provedeních prodávají například obchody Destroy, HomeArt nebo Ragazza za 2590 Kč. Více na www.lesportsac.com.

Puma námořník

U příležitosti již devátého ročníku závodu Volvo Ocean Race, známého také jako Mount Everest jachtingu, vytvořila značka Puma námořnickou kolekci oblečení sestávající jak z lifestyleových modelů pro běžné nošení ve městě nebo na dovolené, tak exkluzivní kolekci pro profesionální jachtaře, kterou na sobě vyzkoušel v tvrdé akci i Puma sponzorovaný tým Il Mostro, jenž do cíle doplachtil na skvělém druhém místě. K dostání na www.pumaoceanracing.com.

Designový sporttester

Lehoučkový černý SportBand je náramek na zápěstí s USB výstupem a měření probíhá pomocí čipu vloženého do boty Nike. Sledovat můžete uběhnutou vzdálenost s přesností až 97 % po kalibraci, tempo, spotřebované kalorie a dobu běhu. Výhodou oproti funkcemi napřechovaným konkurenčním výrobkům je možnost práce s naměřenými daty na povedeném webovém rozhraní www.nikeplus.com včetně tréninků, společných závodů a měření sil na dálku.

Bambusová jízda

Největší výhodou kol této oregonské značky je kvalita jízdy, krásný vzhled je pak příjemný bonus. Rám tohoto ultralehkého kola vytvořený ze dřeva a bambusu se vyznačuje výbornými odpružujícími vlastnostmi. Autorem designu ručně vyráběných ráhů je Sean Denham. Firma kromě kol nabízí také ručně šité boty na kola. www.renovobikes.com

Bota do nepohody

Nová městská bota KEEN poskytuje bezprecedentní komfort nošení díky nové technologii odpružení a změkčení KEEN.CUSH, tedy vyjímatelné unikátně řešené anatomická vložce složené ze směsi recyklovaného polyuretanu, korku a pěny s tvarovou pamětí. Kozžený svršek společně s mikroporézní membránou KEEN.DRY ochrání vaše nohy před nepříznivým počasím. Model Kelowna WP Lace se vyrábí též v kotníčkové verzi. Více na www.keenfootwear.cz.

JAZZ DOCK

Jamování na Vltavě

Klubová scéna se v české metropoli rozrostla o nový přírůstek. Dostal jméno Jazz Dock, sídlí na vodě a hraje se v něm hlavně jazz a blues. Račte se usadit a nechejte se unášet do dalekých amerických jazzových klubů.

V centru Prahy, na smíchovském břehu Vltavy pod Janáčkovým nábřežím a v bezprostřední blízkosti Malé Strany a Kampy, se ocitnete v takovém malém středoevropském New Yorku.

Mírně nad hladinou Vltavy totiž vznikl nový hudební ostrůvek – Jazz Dock – světový, i když domácí příjemný kulturní prostor. Jeho majitelem a zakladatelem je celoživotní milovník jazzu, právník Vladimír Lederer, který zpustlý pozemek koupil v polovině devadesátých let od Pražského rybářství.

Vladimír Lederer přišel se zcela jiným přístupem – právě s ohledem na skutečnost, že většina pražských jazzových klubů sídlí ve sklepeních historických budov a vstupné je standardně vysoké, tak akorát pro turisty. „Počáteční myšlenka byla a je mít parádní jazzový podnik, kam se budou lidé rádi chodit bavit a potkávat. Zároveň mít podnik, který bude přístupný tuzemskému publiku a mladému obecenstvu,“ říká manažerka klubu Karla Fišerová.

Symbióza vody a hudby

A proč právě na vodě? „Voda se k jazzu náramně hodí. Když sedíte v klubu, jazz plyne, světla a svíčky se zrcadlí na hladině vody... Řeka vytváří společně s tóny zvláštní symbiózu a moc příjemné zážitky. A mimo to, kolik jazzových klubů u řeky znáte?“ odpovídá Fišerová. Jazz Dock nevznikal snadno, jen samotné jednání s památkáři trvalo přes deset let. Stavba pak půl roku. „Řešila se řada peripetií, například možnost sklepních prostor. O dvacet centimetrů nevyšla jejich realizace kvůli spodní vodě, tudíž je veškeré zázemí i klub samotný v jednom podlaží. Dále bylo náročné se s projektem vejít do určené výšky stejné s nábřežím,“ dodává.

Jazz Dock je moderní budova lehké ocelové konstrukce se stylovým interiérem. Autorem je architekt Pavel Suchý, jenž vytvořil svěží, neotřelý interiér zapadající do pavilonu s prvky loďní architektury. Na první pohled na vás dýchnu výrazné barvy, jejich harmonie i souhra vybavení – přestože je Jazz Dock poměrně malý klub, působí uvnitř velmi prostorně a vzdušně. Materiály se vybíraly hlavně s ohledem na akustiku a funkčnost novátorského objektu, tedy hlavně speciální skla, aby se podařilo klub maximálně odhlučnit. Řešení prostoru navíc umožňuje variabilitu při pořádání komornějších koncertů i živějších masovějších produkcí. Dominantou klubu je deset metrů

doluhý, žlutozeleně podsvícený futuristický bar geometrických tvarů nabízející osvědčené koktejlové evergreeny, stejně jako delikátní speciality: salát s uzeným pstruhem nebo fíky, tuňákové šnečky, grilované krevety nebo různé tapas. Výborný je třípatrový obsendvič s plátkou pečeného roastbeefu.

Můžete sem přijít takřkajíc po svých nebo připlout na bárce. Posedět lze v pohodlných křesílkách nebo plastových židlích a minimalistických barových stoličkách nejen uvnitř, k dispozici jsou rovněž venkovní terasa nebo střecha.

tival, kde uvítáme hvězdy z New Yorku Marka Turnera & Fly a Ken Vandermark Frame Quartet, dále kvintet dánského saxofonisty Hanse Ulrika a v neposlední řadě skvělého Ondřeje Štveráčka se svým kvartetem,“ podotýká manažerka. „Pravidelným prvkem programu je hudební biograf představující osobnosti jazzu a blues. Produkci vždy předchází odborný výklad k dané tematice,“ doplňuje.

Jazz Dock není jen lákadlem pro hudební fajnšmekry. Poslouží klidně i jako ideální místo pro pracovní schůzku, romantický oběd nebo relax s kávou a dobrou knihou.

Autorem interiéru je architekt Pavel Suchý, jenž vytvořil svěží, neotřelý interiér zapadající do pavilonu s prvky loďní architektury

Hraje se až do rána

Jazz Dock je výjimečný ještě v další věci – koncerty začínají většinou ve dvadaceti a hraje se až do ranních hodin (otevřeno je do čtyř). Směsice žánrů je jazzové a bluesové různobarevná – klasika i zcela nové proudy a fúze. Organizátoři také podporují autorské hraní. Pilířem jasně hudební dramaturgie jsou několikadenní bloky koncertů (Bloky v Doku) významných tuzemských či zahraničních skupin a interpretů, pravidelné festivaly zaměřené na konkrétní žánr jazzu, určitou zemi, region nebo dominantní nástroj. „V září máme Saxophone Week Fes-

Díky tomu, že je skoro celý klub prosklený, mění se v něm atmosféra prakticky denně. Záleží na ročním období i počasí – třeba u jazzových tónů z padesátých nebo šedesátých let můžete pozorovat žlutnoucí podzemní stromy nebo i padající sněh.

Vstupné stojí 150 Kč/90 Kč, pro kmenové obecenstvo má Jazz Dock připraveny klubové karty, k jejichž získání stačí třetí návštěva koncertu (sleva 20 procent na vstupné i konzumaci). Více na www.jazzdock.cz.

TEXT: JASMÍNA NOVOSADOVÁ, FOTO: JAZZ DOCK

PROTEKTOR

Láska za času heydrichiády

Režisér Marek Najbrt se spojil s nejlepšími českými scenáristy a vytvořil příběh, který zaujme svou provokativní podstatou i vyšperkovanou vizuálností. Díky netradičnímu rozpočtu se nešetřily peníze na kostýmech, kulisách ani detailech.

Už se stalo zvykem, že se o snímcích chystaných do kin říká, že budou „filmem roku“. Jak na ně zareagují diváci, nemůže ale nikdo vědět. Za film roku 2009 je označen i *Protektor*, který do kin vstupuje 22. září. Své diváky si ale na rozdíl od různých televizních běček najde. Spojuje totiž pro českého diváka dvě atraktivní roviny, vzpomínku na život během nacistického protektorátu (Musíme si pomáhat) a výpověď o typické české povaze (*Mistři*).

Detaily sedí

A právě s dodnes nedoceneným snímkem *Mistři* je *Protektor* spojen osobou režiséra. Stejně jako sondu do života zapadlých fanoušků hokeje natočil režisér Marek Najbrt příběh z let 1938–1942. *Protektor* se mezi ostatními snímky české produkce vymyká svým rozpočtem, jeho realizaci podpořil rekordním dvanáctimilionovým grantem státní fond pro podporu českých filmů. Celkově natočení příběhu z heydrichiády spolklo přes šedesát milionů korun. Nutno uznat, že je to ale (na rozdíl od jiných filmů) fakt vidět. Svou práci odvedli kostyméři, rekvizitáři, stejně jako casting. Film je laděný do různých detailů, kterých si zvláště v případě retrospektivního pohledu do českých dějin diváci neobyčejně kriticky všimají. Tady všechno sedí, nápisy jsou švabachem správně, výložky nemají vojáci našity obráceně.

Spíš komorní než velkolepý

Ačkoli se rozpočet přehoupl přes uvedenou úctyhodnou částku šedesáti milionů, není *Protektor* přehnaně „velkolepý“ jako *Tmavomodrý svět*, kde jeho velikost zase tolik nevyzněla. *Protektor* je v podstatě komorní příběh o české povaze během těžké doby. Sleduje příběh reportéra protektorátního Českého rozhlasu Emila Vrbaty (hraje ho dobře vybraný Marek Daniel) a jeho manželky Hany (Jana Plodková). Té rozjetou kariéru barrandovské hvězdy

zkazí během okupace její židovský původ. Tvůrci filmu (spolu s Najbrtem jsou autory scénáře Robert Geisler a Benjamin Tuček) se nesnažili ani tak o láskyplný příběh během války, ale o nahlédnutí do vědomí a svědomí Čechů. I proto má snímek provokativní úvodní citát „Čech je cyklistou, který se nahore hrbí, dole však šlape“ přímo z úst Adolfa Hitlera. Prostřednictvím drobných kompromisů, váhání i jakési potřeby nevzdat se své ulity a raději snášet příkoří vykresluje film typickou českou povahu. V tom je *Protektor* blízký zmíněným *Mistrům*.

Protektorů bylo víc

V názvu *Protektor* je vlastně metaforicky obsažena podstata celého příběhu. „Němci okupaci Čech a Moravy obmyslně nazvali ochranou – protektorátem. V tom byl veliký podvod, který zároveň generoval napětí té doby. Také náš hrdina Emil se stává ochráncem své židovské ženy Hany. Ale protože je tato ochrana podmíněna jeho vlastní kolaborací, i tady je v základu lež. Emil jedná proti vlastnímu přesvědčení, což v důsledku způsobí krach,“ vysvětluje režisér Najbrt. Emil se v podstatě z ochránce mění v pouhého „protektora“. A jeho nová pozice mu v podstatě začne vyhovovat. Příběh je o to silnější, že se opírá o skutečné dobové realie. Děj začíná v roce 1938 a vrcholí atentátem na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha v květnu 1942 a následnou štvanicí takzvané heydrichiády. Právě do ní se nešťastně zapletou všichni hlavní protagonisté. Vedle Marka Daniela, který nyní hraje třeba v *Havlově Odcházení*, a brněnské herečky Jany Plodkové uvidíte v dalších rolích Jana Budaře, Sandru Novákovou, Tomáše Měcháčka nebo Jiřího Ornesta.

Premiéra: 22. září 2009

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: NEGATIV

PREMIÉRY

SHERLOCK HOLMES

Stačí zhlédnout trailer. Nový film Guye Ritchieho o slavném detektivovi z londýnské Baker Street je něco pro rýpaly. Ano, Sherlock Holmes v podání Roberta Downeyho kouří dýmku a občas nosí hučku. Ale rozhodně to není starý distingovaný pán s uhlazenými pohyby, který se svým pobočníkem Watsonem v neděli odpoledne filozofuje. Tady se zase projevil hollywoodský pohled na uctívanou klasiku. Holmes se umí rvát, střílet, čaruje se šperháky, skáče do ledové Temže, uskakuje před obřími výbuchy a prohání ženské. Arthur Conan Doyle se v hrobě ale neobrací. Holmes si tu v moderním trháku utahuje sám ze sebe a je si jasně vědom, že nemá se svým literárním alter egem mnoho společného.

★★★★★

Premiéra 26. 11. 2009

JÁNOŠÍK

Tento film si prošel podobnými peripetemi jako jeho hlavní hrdina, který bohatým bral a chudým dával. Jánošík je slovenským pokusem o historickou podívanou, spíše než plátno by mu ale slušela televizní obrazovka. Na natáčení snímku, kde hlavní postavu zbojníka hraje český herec Václav Jiráček, se podepsalo, že byl v roce 2003 přerušen pro nedostatek financí. A tak se ze slovenského filmu stal rázem film polský, když šel do bratrské koprodukce. Polská režisérka Agnieszka Holland, která jej nakonec dokončila, se ze slovenské legendy snažila vytřískat maximum, ale výsledek není mastný ani slaný. Málokdo má holt takové štěstí, že jeho národního hrdinu zfilmuje Mel Gibson.

★★★★★

Premiéra 10. 9. 2009

DUŠE PAULA GIAMATTIHO

Film přesně na podzim. Melancholická komedie debutující režisérky Sophie Barthesové zastihne herce Paula Giamattiho jakožto proslulého divadelního herce v okamžiku existenciální krize. Následně se zápletka zamotá ve stylu bratří Coenů, možná i v nesmyslu Pythonova létajícího cirkusu. Depresemi sužovaný herec si nechá na inzerát zmrazit duši. Cesta zpět je samozřejmě dlážděná samými problémy. Svěrázná variace na Věčný svit neposkvrněné mysli se lehce topí v malé zkušenosti režisérky, film chvílemi přijde zbytečně dlouhý a hluchý, ale o to víc vyniká skvělý herecký výkon Paula Giamattiho. Nápad je to dobrý, ale není využitý na sto procent.

★★★★★

Premiéra 10. 9. 2009

TRHÁK

District 9

Toto levně natočené pseudodokumentární akční sci-fi o návštěvě z vesmíru z produkční dílny Petera Jacksona je největším překvapením letošního léta. Bez jediné hvězdy a s minimálními náklady totiž absolutně strhal americké žebříčky návštěvnosti. Dokumentárním stylem natáčený celovečerní debut režiséra Neilla Blomkampa vychází z premisy, že před více než dvaceti lety došlo k prvnímu kontaktu mimozemské civilizace s lidstvem. Lidé očekávali děsivou bitvu nebo významný technologický pokrok. Nedošlo ani

k jednomu. Mimosmestřané byli uprchlíky z vlastní planety. Stvoření byla ubytována v nouzových domovech v jihoafrickém Okrsku 9 (District 9), zatímco se státy celého světa dohadovaly, co a jak dál. Teď všem dochází trpělivost. Potenciál film ukázal už během prvního víkendů promítání v amerických kinech. Bez problémů si na sebe totiž vydělal – náklady na jeho natočení byly ve výši třiceti milionů dolarů, v pokladnách se vrátilo už o sedm milionů více. Česká premiéra 17. 9. 2009.

KONCERTNÍ SHOW

„Růžovka“ živě

Růžová. Takový pseudonym si zvolila zpěvačka, která okouzljuje milovníky popíku a R&B, stejně jako čtenáře bulvárních časopisů. Ovšem dělá to dost přesvědčivě a na úrovni, o čemž se budete moci přesvědčit na vlastní oči a uši, jelikož divoška Pink míří opět do Prahy.

Zaškrtněte si do kalendáře tlustou růžovou fixou datum 19. listopadu a připište O₂ arena. V ten večer tu zazpívá jedna z nejpřednějších popových ikon současnosti, Američanka Pink. Správná popová modla musí být něčím zvláštní. A Pink není výjimkou. Umí geniálně prodat to, co jí moc není vlastní. Vždyť se na to podívejte, začínala jako tanečnice po nočních barech, pak zpívala doprovodné vokály s hip-hopovou kapelou. Přes pop a posléze rhythm a blues se dostala k rocku, skoro až k punku. Nikde není doma a v podstatě všude.

Z pajzlu až na Grammy

Vlastním jménem Alecia Mooreová se z nočních barů vyklubala poměrně záhy. Měla štěstí, že ji políbila múza a mohla první písničku napsat už ve čtrnácti. Její debutová deska z roku 2000 *Can't Take Me Home* byla už dvakrát platinová.

Následující album *Missundaztood* jí přineslo úspěch ještě větší. V ostrých textech se Pink vypořádává s osobními problémy, strachem a depresemi. To vyústilo deskou *Try This* z roku 2003, kde se k nelibosti punkerů a vlastně i popových posluchačů spojila s Timem Armstrongem, kytaristou známé punkové kapely Rancid a zpěvákem *Transplants*. V roce 2006 zaujala kritiku i fanoušky nahrávkou *I'm Not Dead*, kde se objevily hity *Stupid Girls* a *Dear Mr. President*, které dosud patří mezi nejoblíbenější skladby jejich fandů. Do Prahy Pink přijede představit album zase úplně jiné, pryč jsou punkové deprese i bublavá bluesová nálada. Model pro rok 2009 zní jinak. *Funhouse*.

Funhouse turné

Aktualitka *Funhouse* ukazuje Pink v dosud nedívaném světle. Nutno uznat, že ne k její cti.

Zatímco předchozí desky byly hravé, provokativní a erotické, každá nabízela výlet do jiného hudebního stylu a druhu nálady, novinka je lehce umrlá. Možná je to tím, že se Pink až moc snažila v textech vyplakat z rozvodu s manželem. Podle zahraničních kritiků to však na kvalitě jejího prodlouženého turné, v rámci kterého zavítá i k nám, nijak neubralo. Pink zazpívá průřez svojí tvorbou včetně největších hitů jak z desky *Missundaztood*, tak silné *I'm Not Dead*. Určitě se můžete těšit na pořádnou dávku mainstreamové hudby. Koncert Pink je totiž zajímavý už jen pro srovnání s nedávným vystoupením Madonny. V Česku zazpívá čerstvě třicetiletá zpěvačka už potřetí, vstupenky se v prodeji objevily v ceně od 850 do 1490 korun.

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: SONY BMG

HOMOLKA TOBOLKA

Folková gerila ve Wohnoutu

Honza Homola si k třiatřicetinám nadělil akustické album Homolka Tobolka. Sólovka se vrací o dvacet let zpátky k folku, k písničkám, které by si „ani netroufl přinést klukům do studia“.

„Elektrickou kytaru miluju, ale už jsem někdy ohranej téma furt dokola řífama. Takže jsem šel proti proudu moderní doby a vrátil se o dvacet let zpátky,“ říká Honza Homola z kapely Wohnout. Dělá všechno pro to, aby jeho první sólové akustické album Homolka Tobolka vypadalo jako rychle zkvašený úlet. Jenže se spletl. Deseti folkovým písničkám nasadil vtípné texty, zábavně svůj neumělý zpěv doprovodil na kytaru, a navíc si do studia pozval pár správných kolegů. Z bokovky pro zábavu najednou vzniklo album, které si zaslouží pozornost.

Elektřina je drahá

Nechce desku nazývat sólovým albem, ale stejně to tak je. Důvod vzniku alba, které se tolik liší od Wohnoutů, kde hraje po boku bratra Matěje, vidí ve vysokých cenách elektřiny. „Musel jsem omezit elektrickou kytaru,“ žertuje Homola. „Vlastně doma hraju už jen na tu akustickou, protože složenky za elektriku se mračí. Jinak je ale Wohnout moje holka a Homolka Tobolka milénka. Rozhodně si kvůli ní nenechám zničit dlouholetý vztah,“ odpovídá na otázku, zda nemá Wohnoutů po krk, když se rozhodl nahrát sólový projekt. V deseti zpívaných skladbách a jedné instrumentálce se vedle kytary objevuje violoncello Dory Bárové z Tara Fuki či soprán-saxofon Marcela Bárty, člena jazzového Vertigo Quintetu. Dalšími hosty jsou dvě zpěvačky z Yellow Sisters.

Zametal, pak zpívali

Projekt Homolka Tobolka se nakonec od Wohnoutů příliš neodstříhl. Hostují tu i bratr Matěj Homola a Jirka Zemánek z kapely. „Vlastně jsem si je nejdřív pozval, aby mi uklidili ve studiu, a když už se tam vohomejtal se smetákem, tak jsem jim podstrčil mikrofon,“ vtípkuje Honza. Čistě folkovým projektem jim ale image nezkažil. Pouze mu pomáhali, když vyventiloval uhlazenější část rockové duše. „Pro mnohé, zejména mladší fanoušky to bude možná neskousnutelná deska, ale já si prostě nemůžu

pomocť, že mám momentálně nerockové období,“ svěřuje se Homola. „Ta deska je naprosto nemoderní a zaspala dobu o dvacet let. Folk byl moderní v osmdesátých letech a já se tím stavím do role naivního písničkáře,“ pokračuje. Texty na Homolku Tobolku napsal za velmi krátkou dobu a nahrál ji za čtyři dny i s hosty.

Tbolka se líbí

Fakt, že se nakonec původní Homolovy obavy nenaplnily, dokázal letní festival Rock for People. Nikdo ho nevypískal, když tu zahrál několik akustických novinek. Nakonec mu tleskal plný stan lidí, přestože odehrál koncert s prasklou strunou. „Myslím, že spíš mířím do uší usazenějšího publika, Wohnouti jsou o nadupanosti a Tobolka o komornosti,“ míní Honza. Folkové skladby, které si chtěl zkusit, ani kolegům ve zkušebně Wohnoutů nenabízel. „Asi by se mi vysmáli, že jsem přiteplalej romantik,“ říká a pokračuje, „i když překročit Wohnouti zajeť styl je podle mne mnohem těžší než si odbočit ve vlastním projektu.“ Honza Homola je posledním z členů kapely, který se samostatnému projektu věnuje. Baskytarista Jiří Zemánek a bubeník Zdeněk Steiner mají recesistické Duo Egon a jeho bratr Matěj pracoval na desce se zpěvačkou Janou Lotou.

Stále na začátku

S Homolkou Tobolkou chce Honza objíždět kluby, rád by si zahrál i na kotlíkářském festivalu Porta. Na koncertech nebo festivalech, kde hraje Wohnout, ale sólově vystupovat nechce. A bude pokračovat v akustických deskách ve vtípném kabátě? „Určitě zase něco natočím. Už se mi sešlo pár nápadů, ale nijak a nikam nepospíchám. Nechám tomu čas. Akustická kytara je mi výzvou, protože začínám znova od začátku. Já vlastně potřebuji neustále začínat. Stadium pokročilosti není tak zábavné jako ty začátky,“ uzavírá.

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: WWW.HONZAHOMOLA.CZ

KONCERT

Abnormálně hříšná Tori

Patří k mluvčím generace zpěvaček z USA, které stály na vlastních nohou a nenosily minisukně. V devadesátých letech bořila bariéry společně s Joan Osborne, Nelly Furtado nebo Alanis Morissette.

Abnormálně přitahována hříchem. Tak by se dal přeložit název nové desky americké písničkářky Tori Amos. Její hudební práce je vůbec abnormální. Když to vezmeme polopatě – je jiná a přitom krásná, má medový, naléhavý hlas a přitom nezpívá o kráse. Stereotypu o zpěvačkách, co hrají k vlastnímu zpěvu na klavír nebo kytaru, později zevšední a znudí, Tori Amos bryskně unikla. Vždycky,

když už si posluchači mysleli, že ji znají, obratně vyklouzla jako ryba. Obecně ráda kombinuje lyrické momenty alternativního sedmdesátkového rocku s hudebními meditacemi Joni Mitchell. Vedle sólových projevů vydala desky skoro až elektronicky taneční, hledání sebe sama kotvila v koncepčních nahrávkách (naposled s příběhy antické mytologie) a završila letošním „hříšným“ albem, které beze studu mixuje styly. Jednou je to trip-hop, jindy rock and roll, pak zase popová balada. Podle kritiků koncepční alba Tori Amos slušela, poslední deska je prý až příliš zdolouhavá, vždyť má také hodinu deset a sedmáct skladeb. Slyšet Tori Amos naživo je zážitek. Éterická žena se kymácí nad klavírem, bouří a vzápětí hladí, jen

aby do ticha mohl proniknout mohutný aplaus lidí, tak jak to v Praze předvedla v roce 1997. Když se do té nádherně zpívající ženy zaposloucháte, o to víc vás bavi číst o jejích začátcích. V šesti byla jako nejmladší studentka přijata na konzervatoř v Baltimore. Chtěli z ní udělat špičkovou klavíristku, ale vymkla se kontrole. V jedenácti letech pro profesory složila tak radikální skladby, že ji vyhodili. Teď je tady a živě. 24. září v Kongresovém centru. Za vstupné od 670 do 1360 korun.

Tori Amos, Praha – Kongresové centrum, 24. září 2009

Pořádá Live Nation

MADONNA	PEARL JAM	WHITNEY HOUSTON
GREATEST HITS	BACKSPACER	I LOOK TO YOU
 <p>Madonna nedá svým fanouškům vydechnout. Poté, co jim v srpnu zazpívala v Praze, bijí opět na poplach. Rozvedená padesátnice a nezkrotná workoholička totiž vydává našlehaný výběr největších hitů doplněný zcela novými singly. Deska v luxusním bookletu láká hlavně na rádií provařenou „letní pohodovku“ Celebration, kterou už stihl zremixovat Paul Oakenfold. „Nejdražší“ trancový dýdžej světa přitom Madonně předskakoval na turné. Výběrové album je oficiálním rozloučením Madonny s labelem Warner Music, pod kterým prodala více než 200 milionů desek. Warner Music 2009</p>	 <p>Nakopli grunge, dali injekci hard rocku, potom si hráli na folkaře. Co předvedou Pearl Jam teď? Na aktuálním albu Backspacer se pustili do průzkumu staré známé „new wave“ – stylu, který v sedmdesátých letech předcházal punku. V jedenácti nových skladbách, kterým vévodí rychlá kytarovka The Fixer ve stylu Foo Fighters, se ale nebojí i obyčejných popových poloh. Novince legendy ze Seattlu nelze nic vytknout, snad jen, že trvá pouhých 36 minut. Zvláštní pozornost budí dvě věci: texty a booklet desky. Eddie Vedder je prý už za ta léta unavený ze složitých lyricko-epických textů. „Je čas na něco jednoduššího,“ řekl skromně. Universal Music 2009</p>	 <p>Rocková babička dokazuje, že ještě nepatří do starého železa. Po sedmileté odluce vydává novou desku I Look To You. Comeback je to jaksepatří divoký. Vždyť vlajkový singl Million Dollar Bill pro zpěvačku napsala Alicia Keys a produkoval ji americký producent a rapper Swiss Beatz. Novinka zní tedy překvapivě moderně a svěže. O to víc svěže, když si uvědomíme, z jakého drogového bahna se musela Whitney poslední roky vyhrabávat. Desku produkovali známí umělci, včetně třeba Akona. I proto tu můžeme slyšet hip-hop, stejně jako R'n'B nebo soul. Sony Music 2009</p>

JESKYNNÍ ŽENA

Humorná zpověď (ne)dokonalé ženy

Ženy mají většinou problémy s muži. Nebo naopak? Než totiž muž dosáhne takové dokonalosti, aby mohl zaujmout svou vyvolenou, musí se zařadit do nekonečné fronty. Naopak žena podléhá nervozitě, někdy až hysterii, a zděšeně se ptá: „Který je ten pravý? To mám snad nejdříve experimentovat se všemi?“ Odpověď dá možná Jeskynní žena.

Na české divadelní scéně je one woman show jako šafránu. Naposledy se o ženské monodrama pokusila Městská divadla pražská, která ve svém mainstreamovém přežívání uvedla Shirley Valentine se Simonou Stašovou a Césara a Dranu s Ljubou Skořepovou. Divadlo Radka Brzobohatého však sáhlo po díle nekonvenčního Litevce Sigitase Parulskise a rozvířilo divadelní kritiky představením Jeskynní žena v podání Anny Polívkové.

S ženským nadhledem by se hra dala označit jako divadelní facka všem nudným mužům, kteří v záři zaprášené lampy vinárny neumí komunikovat, být vtipní, pozorní a spolehlivě

a promptně reagovat na občasně testy jejich inteligence.

Jeskynní žena prožívá každodenní a mnohdy šílená setkání kvůli jediné touze. Hledá posledního gentlemana, pro kterého hodlá udržet teplo svého domova. Ovšem najde se takový v dnešní době? Za českou adaptaci Parulskisovy hry stojí Halina Pawlovská, která je známa svou oblibou rozdmýchávání světlých i stinných stránek partnerských vztahů. Do režisérského křesla se usadila Lucie Poláčková coby čilá zkušena choreografka činoher a operních představení a výpravu si vzala na svá bedra Michaela Zámečnicková Savovová, která je známá jako scénografka zejména v brněnských divadlech.

Nedostižný ideál

Anna Polívková se přesvědčivě zhostila role o prožitých osamělé ženy, která se večer co večer musí smířit s neúspěchem. A samozřejmě že za to mohou muži. Najde však na své cestě toho, kterého si vysnila?

Cesta je dlouhá a plná nástrah, podivných individuí, která trpí utkvělými představami, nezvládají své závislosti a někdy ani sebe sama. Představení je tak plné myšlenek, které některé dámy ocení. Možná i jejich muži. Nejedná se však o žádnou propagaci žen, ale naopak o jemné vyjasnění odpovědi na základní otázku, a to, kdo tu vládne.

Anna Polívková dokáže být na jedné straně velmi citlivou dámou, která zkušeně rozmlouvá o častých chybách žen, jež se snaží dostihnout pravého. Zároveň však nekompromisním humorem sráží nezázivné chvilce, kteří se topí ve své vlastní šedi.

Sigitas Parulskis však léčí paradoxní ironií svých děl a hry samotné. Mužský ideál nenalezen? Je to možné. Hra však po svém uvedení v Litvě a Polsku slavila mezi ženami nebývalý úspěch. Do všech se vkradl ten příjemný pocit, že by Parulskis mohl být ten pravý. Tak si o něm jen začaly snít a ve svých myšlenkách si ho činily dostupným. Anebo se jednoduše vcítily do hlavní ženské postavy a inspirovaly se pro dennodenní život. A stačilo k tomu velmi málo. Správné, vtipné a kousavé dialogy.

Litevský spisovatel je však i na veřejnosti znám svým provokativním stylem, který je tolik znát v jeho dílech. Jeho poslední citát se týká vztahu mezi bohem a nahými ženami: „Nelze tvrdit, že srovnání bible a magazínů s nahými ženami je jednoduchá záležitost. Faktem však zůstává, že jsem se vždy zajímal o boha a ženy. S oběma vše začíná, existuje a končí.“ Problémy ve vztazích jsou nekonečné. Podle Parulskise se tak děje pouze kvůli vzájemné neochotě je řešit. Ještěže existuje trochu vtipu a nadsázky. I když ani ty někdy přilíhí situaci nepomohou.

Divadlo Radka Brzobohatého připravuje na říjen hned pět repríz Jeskynní ženy – 4. 10., 11. 10., 13. 10., 22. 10. a 25. 10. Jen pozor, pokud budete obstarávat lístky v pokladně divadla, pak jsou k mání pouze do 11. řady. Dále jsou vstupenky dostupné v sítích Ticketpro.cz, Ticket-art.cz, Ticketportal.cz.

TEXT: JAN ČERNÝ, FOTO: MAKROCONCERT

Anna Polívková dokáže být na jedné straně velmi citlivou dámou, která zkušeně rozmlouvá o častých chybách žen, jež se snaží dostihnout pravého. Zároveň však nekompromisním humorem sráží nezázivné chvilce, kteří se topí ve své vlastní šedi

FESTIVAL

Plzeňská divadelní sklizeň

Především díla mladých a minulostí nezatížených tvůrců předvede letos festival Divadlo Plzeň, který vypukne v ulicích západočeské metropole již 9. září. Společně s bohatým doprovodným programem si můžete vychutnat to nejprogresivnější, co se za minulou sezonu nejen ve střední Evropě urodilo.

K vidění budou také v sezoně často vyprodané inscenace známých tuzemských souborů, jako je Divadlo v Dlouhé, Dejvické divadlo, Činoherní klub či Divadlo Husa na provázku. Snad neočekávanějším představením jsou však Vánoce u Ivanovových v podání maďarského divadla Katona József Színház. Morbidní humor, obrazy šilenství zabalené do děsivého příběhu o zavraždění novorozence a následného kvapného běhu událostí, v jehož čele stojí obskurní chůva.

Drama Born for Never předvede zase Maďarské divadlo z rumunské Kluže a tentokrát se jedná o příběh muže, který se nemůže zbavit nočních můr své minulosti. Vzpomínky na koncentrační tábor se stávají nesnesitelnou obsesí. Neschopnost překročit svůj strach se

střetne s láskou k jedné ženě. I ta však končí. Přízraky vítězí.

Poláci představí své netradiční zpracování antické tragédie Oresteia. Pokud máte i nyní pocit z Poláků coby vyznavačů vodky, mizerných řidičů a stavitelů silnic, pak jejich pověst zachraňuje Jan Klata. Svými provokacemi a fantaskní nepřírozeností se dostal daleko za polské hranice. Z hry Oresteia přitom vytvořil dílo polemizující nad současným politickým a mediálním prostředím.

Libanonec Rabih Mroué, který si hraje s představivostí diváka a nabízí mu zvukové i obrazové klamy, do Plzně přenesl představení Hledání ztraceného zaměstnance hrající na notu všem, kteří mají nějaké potíže s finančním

úřadem. V jeho hře dojde rovnou ke zničení úředníka ministerstva financí. Hra se posléze zvrhá v rozsáhlé detektivní pátrání.

Domácí scénou reprezentuje zhruba dvacítka souborů. K hlavním tahákům patří nová inscenace Divadla Járy Cimrmana České nebe, ale i nový cirkus z dílny sdružení SKUTR La Putyka (na snímku) či provokativní Evropané, jak je pojal pražský soubor Boca Loca Lab, kteří tak trochu odsunuli naše současné evropanství na druhou kolej.

Plzeňský festival vždy dá odpověď na jednoduchou otázku. Zaostává česká divadelní scéna za ostatními státy? Můžeme konstatovat: Ne, rozhodně ne. A to je dobře.

TEXT: JAN ČERNÝ, FOTO: ARCHIV

PRIM

Inspirováno časem

Takto symbolicky se jmenuje nová kolekce prestižní české značky PRIM. Výrobce u příležitosti výročí šedesáti let od jejího založení přizval do hry přední designéry, aby navrhli jedinečnou sérii stylových hodinek.

Značka PRIM se zabývá zakázkovou výrobou hodinek klasického designu. Nová kolekce Inspirováno časem je pokusem značku omladit a oživit

„Primky“ nosí prezident Václav Klaus, magnát Zdeněk Bakala nebo brankář Petr Čech. Jako dárek od Úřadu vlády ČR je dostali francouzský prezident Nicolas Sarkozy či německá kancléřka Angela Merkelová. Jsou zkrátka naším „rodinným stříbrem“, a není tedy divu, že společnost ELTON hodinářská, a.s., která je vyrábí, neusíná na vavřínech. Kolekce Inspirováno časem vznikla jako jakási protiváha mechanickým hodinkám PRIM vycházejícím z tradice. „Chtěli jsme vytvořit nově pojaté hodinky, které budou inspirovat novou skupinu zákazníků moderním designem. Zároveň jsme chtěli vyprávět příběh jejich vzniku od prvopočátečního návrhu, následné konstrukce až po konečnou výrobu,“ říká Jiří Helikar, generální ředitel společnosti.

Elegantní šperk s funkcí

Hlavní inspirací byly pro tvořivou dámu Lenku Sůkupovou, výtvarnici, designérku, šperkařku a majitelku ateliéru Levouzadní, automobily a jejich technické detaily. Její přístup má charakter jednoduchého tvarového řešení ozvláštňeného zajímavým detailem – perforací pouzdra. „Mé heslo je zjednodušovat a zjednodušovat. A k jednoduchému pouzdru jsem následně vytvořila atypický ciferník,“ vysvětluje. Materiály volila tradiční, jak se u PRIM sluší a patří, tzn. nerezovou ocel, safírová skla a kožený náramek.

Vliv automobilové karoserie

V autech našla zálibení také kreativní dvojice Pavol Mikuláš a Peter Olah. Mikuláš se specializuje na průmyslový design, má i zkušenosti v oblasti designu architektonického a grafického. Olah pracuje jako konstruktér automobilů ve skupině Volkswagen. Hodinky Škoda Auto vytvořili pro masový trh, a jak už jejich název napovídá, reflektují značku známé automobilky. Vzhled návrhů tak ovlivnila karoserie automobilů Škoda, tachometr i strojírenská technologie PRIM (soustruh, fréza). Důraz kladli na jednoduchý design a silný charakter.

„Pro pánskou verzi hodinek je charakteristické masivní tělo. Tváří je monochromaticky černý matný ciferník tvořený soustřednými kružnicemi, který je v kontrastu s bílými číslicemi a indexy. Sekundová ručička je umístěna mimo střed ciferníku. Klenotem hodinek je robustní korunka,“ popisuje Pavol Mikuláš. Dámské jsou pak jemnější, vyvedené ve světlejších barvách.

Inspirace v kružnicích

Pro absolventa pražské VŠUP Jana Jaroše, který se zabývá šperkem a produktovým i interiérovým designem, je současná tvorba neustálým objevováním možností propojení a využití různých materiálů bez omezení. Jaroš v jedné ze svých verzí vychází

z tvaru kulatého ciferníku, kolem kterého po vnější straně pláště obíhají lunety s částečným odfrézováním čelní plochy. Vtip podle něj spočívá v navolení lunet do fixní pozice dle přání zákazníka, čímž se prakticky nikdy nesejdou dva stejné modely.

„Inspiraci jsem našel v pozičním sextantu, který pracuje s polohami kružnic a výpočtem jejich pozic,“ prozradil.

Přiznaná technologie

A konečně studio Olgoj Chorchoj, respektive zakladatelé značky Jan Němeček a Michal Froněk. Mají rádi, jak sami říkají, přiznané technologie. Ty utvářejí celkový dojem z vnějšího pouzdra hodinek, jejichž tělo je obrobena z masivního nerez, plastické drážky pak tvoří zajímavý optický efekt. Není to jejich první zkušenost s navrhováním hodinek pro PRIM, výhledově by se chtěli zaměřit na náramkové hodinky pro extrémní podmínky jako třeba u sportu.

Celá kolekce bude představena na letošním Designbloku (6.–11. října) a cenové rozpětí základních modelů se bude pohybovat od 16 do 30 tisíc korun (konečná cena bude závislá na přání zákazníka a jeho volbě materiálů a detailů).

TEXT: JASMINA NOVOSADOVÁ, FOTO: ARCHIV VÝROBCE

Hravá imaginace Olafa Breuninga

Mr. Sushi, Mňamkové nebo probodaný rytíř. I takový je svět Olafa Breuninga, světoznámého umělce švýcarského původu. Pražská Galerie Langhans nabízí do 27. září vhléd do jeho jedinečného světa. Autorská výstava představuje průřez jeho tvorbou – hravou, citlivou, vtipnou a překračující konvence. Na úvod vás dostane fotografie Cavewoman, která připomíná Breuningovo období, kdy se věnoval hororové, pravěké či rytířské tematice. K vidění jsou velkoformátové fotografie (z let 1997 až 2008), aktuální snímky z cyklu Barevné studie, kresby, karikatury, vtipné glosy života a filmy. Zábavná je instalace pestrobarevných novotvarů předmětů běžné potřeby vytvořených z nečekaných materiálů. Vrcholem je objekt padlého rytíře, prokládaného rozmanitými replikami mečů. Více na www.langhansgalerie.cz nebo www.olafbreuning.com.

Skleničky inspirované bublinami

České designérské studio Boa, převážně spojované se stylovými taškami, přišlo s novými sadami sklenic. Sety Bubble a Modella jsou navrženy pro sklárnu Květná. Jde o úsporné řešení nápojového skla, kdy celý set vychází ze dvou forem. Mění se jen délka nožičky. Bubble je inspirován bublinami, dvě kružnice se do sebe plynule prolínají a výsledným tvarem je jemná linie připomínající křivky ženského těla. Druhý set Modella vychází z tvaru válce, který je vprostřed projatý, čímž je strohý geometrický tvar příjemně odlehčen. Pro oba sety je charakteristické prolnutí těla sklenice, které umožňuje pohodlné držení uprostřed, čímž bojí doposud zaběhnuté konvence someliérského způsobu užívání. Více na www.boadesign.cz.

Futurista má relikviář na sladkosti

Na Betlémském náměstí v Praze se otevřel nový obchod s vychytanými kousky českých designérů. Futurista Universum, navazující sortimentem na dvojici známých shopů Kubista a Futurista, nabízí mimo jiné delikatesu – bonbozní dózu na pralinky. Autorem je Jakub Berdych ze studia Qubus. Svůj sošný objekt nazval symbolicky Relikviář, a jak sám říká, je to na „takové ty krásné bonbony“. „Sladkosti jsou také takové relikvie, ostatky něčeho hezkého. Všichni je chtějí a zároveň se brání je konzumovat z obav o vlastní váhu. Je to důstojný prostor pro dobroty, které jsou jinak obvykle jen schované někde ve skříňce,“ dodal. Více na www.futurista.wz.cz/novy.

Žabomyši a jiné války Jiřího Anderleho

Retrospektivní výstava nazvaná Batrachomyomachia (Žabomyši a jiné války) světoznámého českého grafika Jiřího Anderleho probíhá do 4. října v pražském Domě U Kamenného zvonu. Expozice zahrnuje jeho tvorbu za více než padesát let: grafické listy, obrazy a plastiky. Zastoupena jsou díla z neznámějších cyklů: Na závěr 20. století, Dialogy se starými mistry, Variace na Leonardovu Poslední večeři nebo Paměti krajín. Anderleho styl se formoval v 60. letech v době působení v Černém divadle Jiřího Srnce. Silnou inspirací mu bylo setkání s uměním australských Aboriginců. Je držitelem prestižních cen, dvakrát dokonce vystavoval v centrální expozici Benátského bienále. Více na www.ghmp.cz.

Slet princezen

Již druhý ročník dětské slavnosti Slet princezen startuje od pátku 25. do pondělí 28. září v malebném hotelu Chateau Mcely. Na děti čekají taneční lekce, dětský bál v zámeckém parku, zdobení tradičního mcelského perníku, promítání pohádek, spousta her a zábavy, rodinné projíždky v pohádkovém kočáře nebo pěvecké vystoupení chráněnců z domova Zahrada na Kladně, na jehož konto ostatně půjde i část výtěžku z ubytování. Dále pak módní přehlídka dětského oblečení značky Kenzo obchodu Au pays des mimis. Sladkosti má pod dozorem cukrárna herečky Ani Geislerové „Snídejte šampaňské“.

12 měsíčků čte dětem

Martin Dejdar je Kocourem v botách s nakroucenými hrdými kníry, Ivana Chýlková Sněhou královnou a její synek Kájem, Arnošt Goldflam jako rytíř přemáhá draka a zachraňuje svoji vlastní rodinku... Pohádkové bytosti a pohádkové výjevy potěší na unikátním uměleckém kalendáři Celé Česko čte dětem. Tento stejnojmenný projekt ukazuje, jak je pro rozvoj dítěte důležité, aby mu rodiče nahlas předčítali. Více na www.celeceskoctedetem.cz.

Kočárky Bugaboo podle Paula Franka

Kočárky holandské značky Bugaboo spojují technickou dokonalost, pohodlí, variabilní funkční design a maximálně jednoduché ovládání. Novinkou je limitovaná edice potahů na kočárky Bugaboo Cameleon od Paula Franka, návrháře, kterého proslavil nekonvenční a zábavný design tašek, oblečení a různých doplňků. Látkový potah z edice Bugaboo + Paul Frank je vyroben z materiálu 600 Denier Canvas (stejně jako základna Bugaboo Cameleon), který udrží miminko v ideální teplotě – v chladu během léta a v příjemném teple v zimních měsících. Více na www.annaviktorie.cz.

Těhulky značky Noppies

Zbrusu novou kolekci na podzim a zimu holandské značky Noppies určenou nastávajícím maminkám najdete od podzimu v obchodech Anna & Viktorie. Těhotenská móda Noppies nejen skvěle vypadá, ale je také velmi praktická, pohodlná a příjemná na dotek. Kolekce na podzim a zimu sestává z klasických elegantních kousků v šedé, černé a hnědé barvě vhodných především pro formální příležitosti. Zároveň ale nechybějí mladistvé a barevně extravagantní modely pro nošení ve volném čase. Kolekce zahrnuje i teplé doplňky jako čepice, rukavice a šály a také prakticky řešené spodní prádlo. Více na www.annaviktorie.cz.

Pro malé školáky

Nový školní rok si zpravidla žádá novou školní výbavu či přinejmenším pečlivou obnovu té stávající. Pestrý sortiment české firmy Anna & Viktorie nabízí nápadité kolekce školních potřeb od renomovaných firem Sigikid a Haba. V nabídce jsou pořádné batohy a aktovky s přihrádkami a kapsami, do kterých se přehledně naskládají všechny učebnice, psací potřeby i svačina (nechybí bezpečnostní odrazky), pestrobarevná pouzdra nebo odolné boxy na svačinu a lahve na nápoje. Více na www.annaviktorie.cz.

JEDNÍM DECHEM

Vtipné smutnění po irsku

Román Shledání renomované irské spisovatelky Anne Enrightové své autorce jednomyslně získal Man Bookerovu cenu pro rok 2007. Porotu i tisíce čtenářů oslnil inteligencí, vtipem a strhujícím příběhem i neporovnatelnou originalitou podání hlavní vypravěčky, kterou si zamilujete.

Vypravěčka Veronica netají nic. Její myšlenky jsou průzračně přímé, místy je nevyzpytatelně odtažitá a formální, místy plná něžných citů – také v tom je Enrightová jedinečná. Ale nejen v tom: výjimečnost tohoto románu tkví také v umění podat Irsko syrově, bez sentimentu a bez iluzí, všimnout si důsledků vlivu zdejší po léta mocné katolické církve, postavení žen v dobách nedávných a v současnosti, hodnocení správného a zlého. Už dlouho jsme neměli možnost číst něco tak chytrého, přesného, řemeslně dokonalého, originálního a při tak jednoduché zápletce čtivého od začátku do konce.

Shromáždění nebo chcete-li Shledání (to v českém překladu) podává jeho vypravěčka skoročtyřicátinice Veronica Hegartyová z trojí časové perspektivy: času aktuálního, doby dávno i nedávno minulé a času vlastních představ a imaginace. Nakonec se ukazuje, že selhávající paměť času druhého se velmi blíží tomu třetímu. Kdy je totiž pamatované zaručeně pravdivé? Jaká je pravda vzpomínek a co vše je přikresluje, hněte a pozměňuje uplynulou realitu k nepoznání, v realitu novou? A na čem nakonec záleží: není to svět našich vzpomínek, z nějž těžíme a který nás léta ovlivňuje, namísto toho skutečného, který nám uniká?

Moc a síla paměti je ovšem jen jednou z námětových linií tohoto oceňovaného románu. Mezi další patří především složité propletence život určujících rodinných vztahů, vyrovnávání se se ztrátou blízké osoby, ověřování smyslu života v šedivé každodenní rutině (s neempatickým manželem a dvěma chytrými dcerami), sexuálního zneužívání dětí a bohaté zásoby ostatních motivů, které společně daly vzniknout výjimečné, čtivé a pozoruhodně in-

teligentní knize s vypravěčkou, kterou si zamilujete pro její vtip, bystrost a složitou povahu. Veronica a Liam zdaleka netvořili jedinou sourozeneckou dvojici: v rodině Hegartyových totiž bývalo dvanáct různorodých bratrů a sester notně plodivé matky, jež se stálými těhotenstvími a porody snažila upevnit vlastní rodinnou kotvu coby pojistku smysluplné existence v tomto světě. A tak se titulního setkání nad mrtvým bratrovým tělem účastní celá zbylá rodina (a že tu nepije zdaleka jen Liam): padlý kněz, zkažená podivinka Ita, vykoježená vypravěčka, cholericický Mossie, afektovaná herečka Kitty, zodpovědná Bea a hlavně zlomená, napůl nepřítomná matka všech přítomných. Mnohem víc se ale nakonec jedná o život těch nepřítomných: zemřelé babičky Ady a dědečka Charlieho a hlavně „rodinného přítele“ Lamba Nugenta, Adina celoživotního obdivovatele. Tato šedá eminence, jak od počátku tušíme, stojí nakonec za vším.

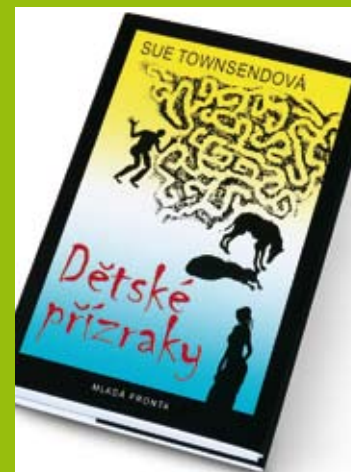
Anne Enrightová: Shledání
Edice světové literatury, Odeon 2009.

TEXT: OLINA STEHLÍKOVÁ, RICHARD KLÍČNÍK, JANA ELIAŠOVÁ, FOTO: ASTRON STUDIO.CZ

AMAZON KINDLE

Kniha budoucnosti

Amazon Kindle je nová generace čteček knih, která používá technologii e-ink. Ta umožňuje čtení textu na displeji bez podsvícení. Pro lidské oko se chová stejně jako papír. Kindle navíc nabízí připojení k internetu přes síť 3G nebo WiFi. Dá se použít jako telefon, přehrávač MP3 a pochopitelně pomůcka ke čtení e-booků a surfování po internetu. Stažené dokumenty můžete současně editovat. Knih se do něj vejde nepočítaně a nové si můžete kdykoli stáhnout...

LOVESTORY

Láska bez špetky sentimentu

U nás dobře známá anglická spisovatelka Sue Townsendová nezapře ani v této knize, určené spíše starším čtenářům nebo čtenářkám, smysl pro suchý anglický humor, ironii a sarkasmus, i když tímto poněkud morbidním tématem spíše jen prosvítají. Zároveň nechá zaznít soucitný pohled na lidské slabosti. Před sedmnácti lety učinila Angela Carrová těžké rozhodnutí. Nechtěně otěhotněla a podstoupila interrupci. Otec dítěte, Christopher Moore, se se ztrátou nedokázal smířit a uchýlil se do samoty. O sedmnáct let později Christophera a Angelu opět spojí otřesný nálezný vztah by ale mohl vzkřísit chyby z minulosti, a tak se zdá, že oba čeká nebezpečná budoucnost. Sue Townsendová věrohodně a s citem líčí lásku, pocity ztráty, dlouho skrývané tajemství, lži i zranitelnou nevinnost. Tato kniha je podmanivým příběhem naší doby.

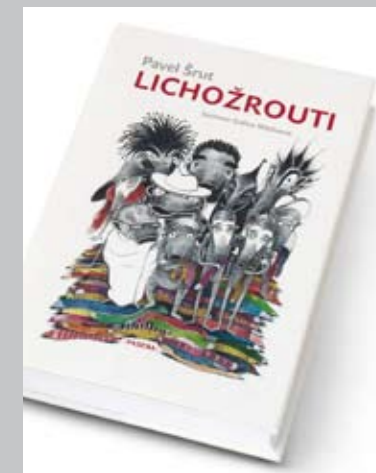
Sue Townsendová:
Dětské přízraky
Mladá fronta 2009

DĚTEM

Čtení pro špunty i dospěléaky

G. Miklínová a P. Šrut: Lichožrouti

Galina Miklínová a Pavel Šrut spolu tvoří pro děti už nějakou dobu. Jejich poslední kniha s podivným názvem Lichožrouti je ale zřejmě tím nejlepším, co mají na společném kontě. Kvalitu prózy o podivných tvorech, kteří žerou lidem ponožky (z přírodních materiálů, z umělotin se jim dělá zle), jsou neviditelní a žijí ve vypouklínách zdí všude tam, kde lidé nosí ponožky, dokazuje i cena Magnesia Litera za nejlepší knihu pro děti a mládež.

Dotisk, vydává Paseka.

D. Krolupperová a M. Kratochvíl: Draka je lepší pozdravit

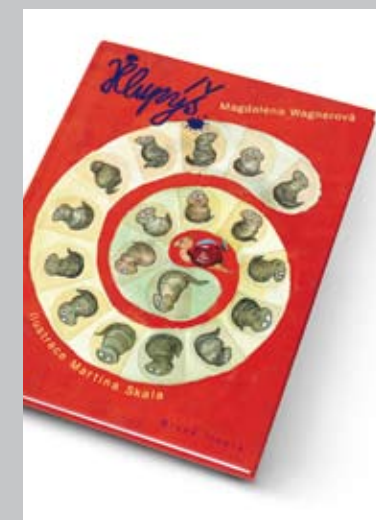
O tom, že didaktická příručka nemusí být pouze suchopárný text, přesvědčí nejen děti, ale i jejich rodiče kniha Draka je lepší pozdravit aneb O etiketě. Autoři se v ní rozhodli podat dětem zábavnou formou – tedy příběhy, říkankami i nejrůznějšími rebusy – základy slušného chování. Jedná se vlastně o jakousi učebnici pro nejmenší, jež ale pomáhá i rodičům, kteří v ní naleznou nejrůznější témata, o nichž si mohou s dětmi vyprávět, a tím je učít komunikaci.

Vydává Mladá fronta.

M. Wagnerová: Hlupýš

Spisovatelka Magdalena Wagnerová nepíše jen pro děti, ale má na kontě třeba scénáře k filmovému i televiznímu Saturninovi. Hlavně ale, a již řadu let, píše pohádky. Její prózy pro děti jsou nápadité a hravé, převážně vychází z českého prostředí. Nejinak je tomu i u její poslední knížky s názvem Hlupýš, která vypráví o nepříliš chytrém hlemýždi, který se proti svojí vůli ocitne v centru velkého zahradního konfliktu. Zase přišlo jaro, takže půjde o zásadní věc. Půjde o třešně!

Vydává Mladá fronta.

KOSMECEUTIKA

Sérum místo plastiky

Tzv. kosmeceutické přípravky slibují srovnatelné účinky jako případný zásah plastického chirurga. Jejich tajemství se skrývá ve využívání biotechnologických sér, která obsahují především peptidy a jedinečné kombinace extraktů z rostlin s antioxidantními účinky.

Termínem kosmeceutika (běžněji anglicky cosmeceutical) bývají označovány přípravky k péči o pleť, které mají vysoký obsah bioaktivních látek s medicínsky prokázanými účinky. V podstatě jde o fúzi kosmetických a farmaceutických poznatků, která využívá synergického efektu celé řady látek ovlivňujících hydrataci pokožky, její prokrvení a regeneraci. Mezi tyto bioaktivní látky patří např. lipidy a keramidy, retinoidy (vitamin A), AHA kyseliny, peptidy a antioxidanty (vitaminy C a E, panthenol, koenzym Q atd.), látky ovlivňující pigmentaci pokožky a řada dalších.

Tato séra mají nejen silné antioxidační účinky, ale působí také proti všem nepříznivým vlivům:

jsou protizánětlivé, prokrvují pokožku, starají se o průchodnost buněčných stěn a regeneraci buněk, o správnou funkci cév, mají vyhlazovací efekt, omezují tvorbu vrásek a poskytují pleť ve dne i v noci všestrannou výživu. Díky kyselině hyaluronové přinášejí stejný efekt jako botox či laserové operace – přitom jejich aplikace je velmi jednoduchá a bezbolestná. Díky této synergii dokážou tyto přípravky například z velké části nahradit efekt botulinových injekcí či laserového vyhlazování pleti. Jsou alternativou injekčních výplní tváří či laserového odstranění skvrn a křečových žil nebo injekčně aplikovaných výplní rtů. Na tuzemském trhu můžete zakoupit několik značek těchto přípravků. Například jen v lékárnách dostupnou

špičkovou švýcarskou kosmetiku Fytofontana Cosmeceuticals, která nabízí mimo jiné denní a noční sérum Lipoceutical pro plnější rty či revoluční sérum proti vráskám Rapidoceutical s okamžitým účinkem. Skvělé výsledky má také biotechnologická emulze s rostlinným komplexem na bělení pokožky Pigmentoceutical k odstranění pigmentových skvrn. Značka Janssen Cosmeceutical se může pochlubit unikátním krémem s pigmenty zlata a bronz na obličej i tělo k projasnění a vytvoření iluze opálení. Mezi nejžádanější přípravky v USA populární značky StriVectin patří zase hydrotermické sérum StriVectin-HS™ na hluboké vrásky.

TEXT: JANA ELIÁŠOVÁ, FOTO: ARCHIV

Luxusní kabelky Bottega Veneta v Praze

Italská značka Bottega Veneta, kterou si oblíbila celá řada světových hvězd jako např. Jennifer Aniston či Penelope Cruz, otevřela nově svůj obchod v Pařížské ulici. Proslavila se díky unikátní technice ručně proplétané kůže „intrecciato“. Před osmi lety se postu hlavního návrháře ujal Němec Tomas Maier, který je také autorem jedinečného uzávěru kabelky ve tvaru malého uzlu, podle něž se kabelky jmenují The Knot. Více na www.prospektamoda.cz.

Pink Lady

Značka Von Zipper, kterou si oblíbila celá řada známých osobností od klasika Bruce Springsteena přes modelku Heidi Klum po Justina Timberlakea a jeho přítelkyni Jessicu Biel, nabízí nepřeberné množství unikátních modelů, které každou tvář odlišují od davu. Zkusíte třeba nový osmdesátá léta evokující model slunečních brýlí ELMORE Double Doffy Pink. Více na www.vonzipper.cz.

TEXT: JASMIŇA NOVOSADOVÁ, JANA ELIÁŠOVÁ, FOTO: ARCHIV

Smyslně návyková

Vůně Wanted z dílny Heleny Rubinstein je elegantní a smyslná dřevitě-květinová. Esence ylang ylang, která omámí smysly a jejíž čistota nemá ve světě rostlin srovnání, dodává vůni Wanted jas a barvu. Kontrast do vůně vnáší esence magnolie a dřevité tóny cedru, pačuli, esence santalového dřeva a vetiveru. Propojení všech tří linií uzavírá kosatec, který svou květinovou podstatou vyzdvihuje dřevité tóny. K dostání ve vybraných parfumeriích.

Puma v urban stylu a s černou vdovou

Konečně k nám dorazila kolekce doplňků Urban Mobility od značky Puma. Vyznačuje se příjemnými materiály a výraznými dřevěnými prvky. Poznávacím znamením řady, založené na tmavě modré kůži, je rudá silueta pavouka – černé vdovy. Stěžejním kusem je taška Reality Bag No. 2, která navíc obsahuje zápisník, přívěsek na klíče, pouzdro na tužky nebo USB disk. Dva exempláře této luxusní brašny z dílny švýcarského výtvarníka Johna Armledera, stejně jako celou kolekci prodávají v pražském showroomu 3DH. Více na www.3dh.cz.

Okouzující první dáma

Hodinky značky Certina DS First Lady jsou esencí absolutní módy. Novátorské použití keramiky na lunetě a špičce korunky dodává tomuto novému modelu náznak technické i estetické originality. Leštěné ocelové pouzdro je elegantně doplněno lunetou s keramickým povrchem, na kterém jsou vyryty v pětiminutových intervalech číslice. Na pozici šesti hodin je umístěn chronograf pro odpočet sekund s vkusným a jemným číslováním. Více na www.hibernia.cz.

SISTERS OF CONSPIRACY

V hávu spiklenců

Je vám 18 nebo třeba 50 a „profláklé“ značky a uniformní pánská konfekce vás už nudí? Hledejte inspiraci u Sisters of Conspiracy!

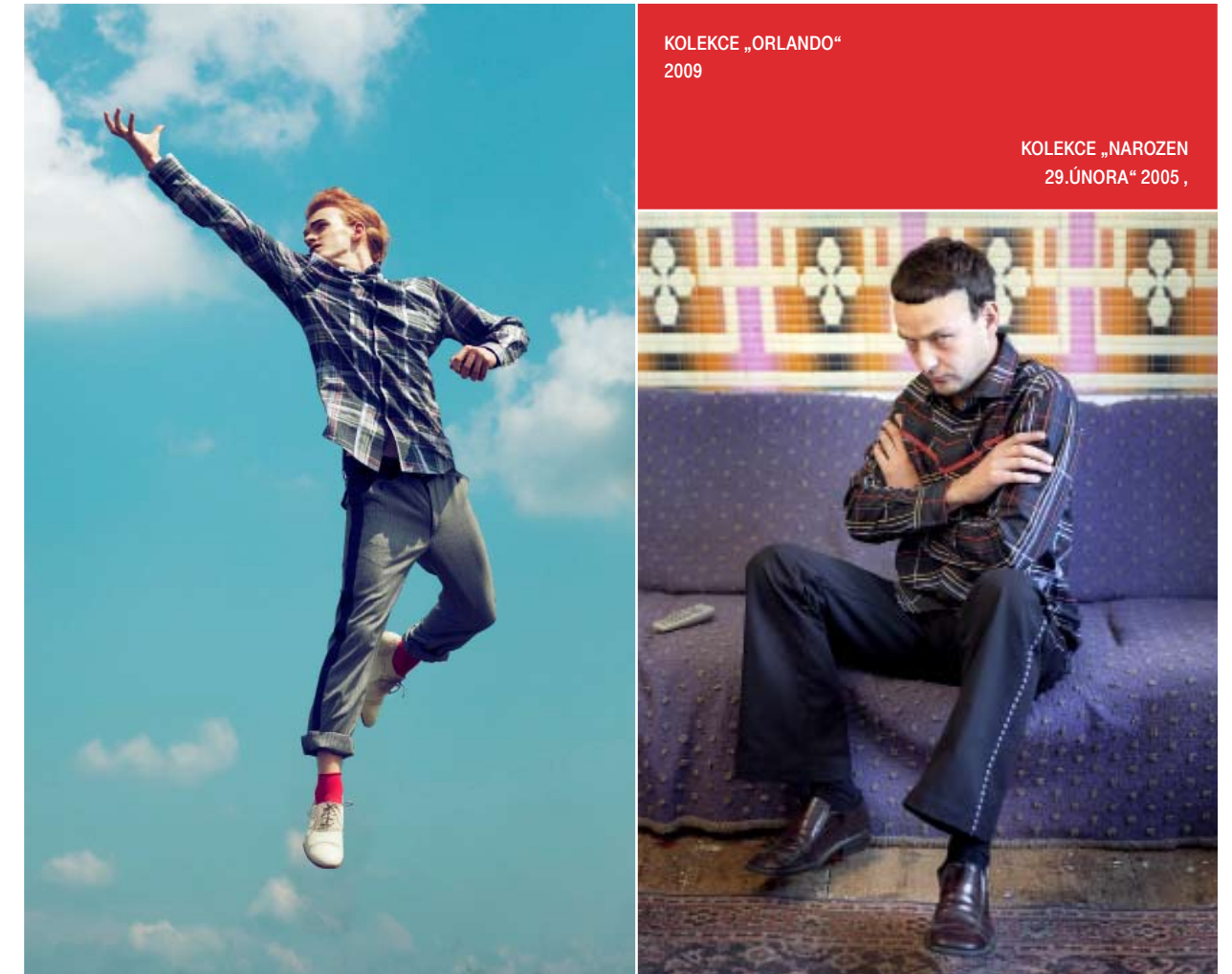
K tomu, aby původní a česká pánská móda konečně vystoupila ze stínu své mediálně známější konkurentky, začaly před čtyřmi roky napomáhat čerstvé absolventky VŠUP z ateliéru Módní tvorby. Jana Jetelová a Alice Klouzková se už na samotném začátku existence vlastní značky Sisters of Conspiracy rozhodly pro tvorbu pánského oblečení, čehož se až na občasné výjimky v zájmu zpestření své práce drží.

Klientela, která není podle mladých návrhárek nijak omezená věkem ani profesí, si

Visí vám v šatníku košile z kolekce JOSS Fresh nebo Business od české firmy Joss & Löwenstein? Nebo kravata od firmy Tescan? Pak vězte, že rovněž pocházejí ze skic této tvůrčí dvojice. Jejím záběr působnosti a zájmů je opravdu široký. Věnují se stylingu, čas od času navrhnu firemní či filmové kostýmy a nešítí se ani dámských svatebních či společenských šatů, i když i ty vycházejí z pánské módy. Českou republiku prezentovaly v době předsednictví v EU možná lépe jejich dárkové kravaty než naše politické špičky. Ano, i za vládní

(např. Silvie Luběnová, Marie Hladíková, Mikuláš Macháček), kteří dotvářejí grafickou podobu kolekci. Nakupovat lze buď v on-line shopu na www.sistersconspiracy.cz, nebo zajít do nedávno otevřeného showroomu v pražském Karlíně či do několika spřízněných obchodů.

Ambice přeplavat s vlastní kolekcí za malý český rybníček nepřekvapí, imageové billboardy ve stylu „velkých“ značek si ale Jana s Alicí nemohou dovolit. Volí proto levnější, ne však nutně méně účinnou vlastní propagaci

většinou vybírá z aktuální kolekce značky, nabízí se však i přímo originální kousky na zakázku. Časté stesky nad nevalným vkusem v oblékání u českých mužů příliš nesdílejí a s optimismem konstatují: „Ti starší i naši vrstevníci se sice ještě stále bojí vyčnívat z řady a experimentovat, nejmladší generace vychovaná internetem a MTV jde ale v kreativním a stylovém přístupu k oblečení mnohem dál.“

zakázkou na propagační předměty stály Sisters of Conspiracy.

Čím jsou jejich mikiny, bundy, svetry, košile či slippy vlastně originální? Mluví pro ně fakt, že vznikají z kvalitních materiálů výhradně z produkce předních evropských výrobců. Tedy žádné „Made in China“. K originalitě jednotlivých kousků přispívá podíl ruční práce, např. sítotisk či vyšivky. Návrhářky navíc poskytují příležitost mladým umělcům

jako kvalitní prezentaci na internetu a šeptan- du mezi zákazníky.

Mimo to, proč zrovna Sisters of Conspiracy? „S názvem naší značky se pojí hned několik příběhů spojujících mystifikaci s astrologií. Necháváme každému volný prostor pro vlastní tvůrčí interpretaci,“ uzavírají spiklencecky.

TEXT: MARTINA PLECHATOVÁ, FOTO: LUKÁŠ DVOŘÁK, JIŘÍ THÝN

Mužný originál

Rodinná značka Creed patří celá léta mezi nejlépe střežená tajemství světa parfémů. Mezi její oddané zákazníky patřili a patří králové, státníci i celebrity filmového a hudebního průmyslu. V pražském concept store Simple budou k dostání vůně z řady Millésime, které obsahují nejvyšší podíl přírodních esencí a odpovídají intenzitě „Eau de Parfum“. Jsou vyráběny převážně ručně za pomoci tradičních technik klasického parfumářství. Pánské vůně z řady Millésime jsou svěží a smyslné zároveň, vždy si však uchovávají mužnost. Bestsellerem je tradiční vůně Green Irish Tweed – směs květinových, zelených a dřevitých not, ale zcela unikátní vůně jsou také Silver Mountain Water, Original Vetiver, Millésime Imperial a zatím nejnovější Himalaya. Více na www.simpleconcept.cz

Dunhill na zimu

Kolekce značky Dunhill pro podzim a zimu je debutem nového kreativního ředitele Kima Jonese, který navrhoval např. pro Alexandera McQueena či Louise Vuittona a působil jako módní redaktor a stylisty magazínů i-D či Dazed & Confused. Je laděna ve střízlivé paletě bílé, modré a šedé a zaměřena na formální módu v novém pojetí. Zaujmu vás například pásky ze žraločí kůže, voděodolný balonový plášť s podšívku potišťenou mapou Londýna z roku 1893 nebo teplý vlněný kabát s kolíčky místo knoflíků, jež byly ručně vyřezány z mamutích klů. Na tašky a menší kožené doplňky byla použita kůže s efektem dřeva. Kolekce je v prodeji v boutique Dunhill, Pařížská 14, Praha 1.

Sluchátka pro borce

Skullcandy jsou sluchátka, která milují všichni sportovci a DJ's. Kromě skvělého designu, který je prostě „cool“, hlavně perfektně sedí na hlavě, i když se řítíte freeridem z neskutečného krpálu. Jsou báječné na kole, na skeatboardu, stejně jako zapojené do vašeho počítače nebo mixážního pultu. K nám je jako součást své kolekce dováží značka VonZipper. Více na www.vonzipper.cz.

Šlachovitá Puma by McQueen

Kolekce luxusních tenisek značky Puma navržených britským návrhářem Alexandrem McQueenem je k dostání v concept store Simple. Sportovní obuv v McQueenově provedení je zřetelně ovlivněna moderní architekturou, designem a haute couture s prvky ulice. To vše za použití nejvyšších a tradičních obuvnických technologií. Návrhář se nechal inspirovat lidským tělem, a tak modely tenisek zdobí motivy kostí, šlach a cévního systému. Vše je ovšem provedeno velmi nenápadně, subtilně a motivy jemně zapadají do celkového designu. Více na www.simpleconcept.cz

KURZY VAŘENÍ

Party u sporáku

Naučit se, jak přeprat nenaporcovanou rybu nebo nakrájet exotické ovoce, ochutnat společně vytvořených dobrot a vín a především se královsky bavit – právě to v sobě snoubí kurzy vaření, které se stávají novým společenským fenoménem.

Matadorce zdejších kurzů tipuju kolem padesátky, ostatním bude pětadvacet až pětatřicet. Dva manželské páry... ale moment, opravdu je tu sedm mužů oproti šesti ženám?

„Zapomeňte na předpřipravené směsi, kombinace koření i na zbytečné příkrasy. To používají lidé, co neumějí vařit,“ míní Roman Vaněk

Stojíme kolem velkého stolu, asistentka nám nalévá výtečný muškát, motorizovaným nešťastníkům pak nealkoholické pivo. Odborně a s fortelem nás zaučují šéfkuchař Václav Frič, náš lektor, a Roman Vaněk, který Pražskému kulinářskému institutu šéfuje. „Vývar musíte hlavně dobře založit a ochutit hned na začátku. Pak už to totiž nikdy nedožene,“ halasí Václav Frič. Až teď si všimám impozantního hrnce, ze kterého se kouří; na úvod si totiž uvaříme kachní kaldoun (toť zahuštěný drůbeží vývar s droby) s játrovými knedlíčky a domácími fličky. Pan šéfkuchař do té ohromné nádoby jen tak mezi řečí přihazuje tu kus mrkve, tu bramboru... Ruce si utírá do obrovské zástěry, zatím bělostně. Dostáváme je taky a k tomu školení, jak je vázat: pěkně hned pod prsa, aby bylo kryté celé břicho a naše civilní svršky nepřišly k úhoně.

Teprve teď se nenápadně rozhlednu; matadorce zdejších kurzů tipuju kolem padesátky, ostatním bude pětadvacet až pětatřicet. Dva manželské páry... ale moment, opravdu je tu sedm mužů oproti šesti ženám? Počítám znovu – je to tak. Muži definitivně vnikli do kuchyní!

Umíte vůbec krájet?

„Zapomeňte na předpřipravené směsi, divoké kombinace koření i na zbytečné příkrasy. To používají lidé, co neumějí vařit,“ míní Roman Vaněk. „Stačí pár základních surovin – ale v co nejlepší kvalitě.“ Příjemně by se to poslouchalo dál, jenže přichází radikální řez.

Máme vzít nůž do vlastních rukou a předvést, jak dobře jsme odkoukali lekci „profi krájení“. Nejdřív brambora. Žádné amatérské pižláni: máme nožem ladně houpat, kolébat... Roman Vaněk nás obchází s optimistickým „Tak jak to jde?“ „Nic moc,“ přiznávám, ale profesionál mě chlácholí, ty hranolky z celeru prý vypadají dobře... Pomáhá mé ruce, a já najednou přicházím krájecímu tajemství na kloub. Hurá! Snaží se poohlížím po dalším kousku celeru – ale pozdě. Naše díla končí demokraticky v jednom hrnci a začíná tvorba játrových knedlíčků.

Ručně, s fortelem a v množství, nad kterým člověk ztratí řeč. Tak zpracovává Václav Frič hmotu na knedlíčky. Tu přihodí pět stroužků česneku, tu celé máslo, obnažené a poctivé. A hned dostáváme radu, jaké rozhodně nekuřovat, a které je naopak základem dobrého

vaření; někteří si konkrétní značky rovnou zapisují. Toho, čemu se v časopisech o vaření říká „osvědčené tipy“, se nám dostane stejně vrchovatě, jako se plní nádoba na knedličkové těsto. Šéfkuchař všechno promísí, stručně ručně. „Nebojte se to máslo a játra přiznat,“ říká a otírá si ruce do zástěry, i když ve hmotě ještě zůstávají bílé i červené kousky. Obrat „přiznat něco“ slyšíme ten večer ještě mnohokrát. Je to erbovní heslo poctivého domácího vaření.

Následuje mírný šok. Šéfkuchař totiž kousek syrové hmoty oddělí a dá do pusy. „Musíte ochutnávat! Jak jinak zjistíte, jestli je to dobré?“ reaguje na naše překvapené pohledy. Přihazuje hrst majoránky, pepř z dlouhého dřevěného mlýnku a nabízí i nám. Dají si ti odvážnější. Ano, muži.

Božská krmě

A jde se ochutnávat, co jsme si navařili! Knedlíčky, které jsme rukou nerozdělnou uváleli a vytvarovali, vítězně vyplavaly na hladinu a ohlášily, že celá ta paráda je hotová. Taky se nám už hlady motá hlava. Stát dvě hodiny u plotny, vidět všechny ty laskominy, poslouchat zasvěcené výklady a nemoci si uzobnout ani kus rohlíku, to chce morálku a zápal pro

tu zavadlý, člověk musí trochu vybírat, ale když doma odřeže dřevnaté části, čímž zredukuje původní množství na polovinu, nakonec si i pochutná. Ale tenhle chřest? Je silný za dva, při loupání z něj teče šťáva, neomylná známka čerstvosti, a odkrojit stačí sotva centimetr. Už chápu, proč budou stačit „dva tři na osobu“.

A pozor, je český! Hned se nám dostává další praktické rady: nejlepší je zajet si pro něj přímo do pěstírny na Mělnicku a koupit si ho „ze dvora“. Odebírají ho dobré restaurace, ale v obchodech na něj nenarazíte; většina se ho totiž vyvážá do ciziny.

Omáčku i lososa děláme na dvouplotnách, tedy ve dvojicích, v mém případě ve trojici. V následující půlhodině sdílím se dvěma muži nejen suroviny, ale i slušnou škálu emocí. Začíná to napětím, jestli se nám díky usilovnému míchání speciální metličkou (nechtějte znát její slangový název) na páni zrodí beárnská omáčka, a ne potupná míchaná vajíčka. Pak výbuch nefalšované radosti, když se dílo podaří. Zaujatě ochutnáváme a vzájemně se chválíme, pak zodpovědně hlídáme všechny tři kousky lososa, aby byly propečené tak akorát. Pomáháme si, prožíváme celou tu adrenalinovou hru a moc si to užíváme. Napadá mě, že kurz vaření by dobře posloužil jako seznamka...

Rozum i cit: ty nejlepší ingredience

Přípravu posledního chodu, pečeného jehněčího hřbetu na rozmarýnu se špenátem a bramborovými noky, už vnímám trochu v mlze. Je půl desáté, jsme unavení, bolí nás nohy a marně se snažíme vtlouci si do hlavy všechny rady a triky, kterými nás oba školitelé zasypávají, zatímco se jim pod rukama rodí další dobroty...

Jehněčí hřbet péct vcelku, aby zůstal krásně šťavnatý, až poté ho nakrájete na kotletky s dlouhou kostí, slangově hokejky. Stroužky česneku po délce přepůlit a vykrojit „jádro“; strávníci tak zůstanou voňaví a nebude jim těžko. Při strouhání nebrat surovinu do prstů, ale zásadně do dlaně... Jen přesně gramáže a „minutáže“ se nám nedostane: chřest se zkrátka vaří tak, „aby už nekřupal, a ještě se nerozvářel“. Chce to praxi, rozum i cit.

Když válim dlouhé „hádky“ na noky, uvažuji o tom, jestli by se tu začátečník doopravdy naučil vařit. Těžko. I když jsme si osahali téměř všechny suroviny i úkony, jeden večer nestačí. Nedívím se, že ta starší paní i nenápadný kluk s brýlemi jsou už na třetím kurzu. Ne, vařit vás tu za jediný večer nenaučí. Podlehnete tu však nové vášni.

TEXT: SIMONA RACKOVÁ, FOTO: PROFIMEDIA A ARCHIV

OCHUTNEJTE SAMI!

Vybrali jsme pro vás lahůdkové kurzy ve třech vyhlášených školách vaření. Kvalita zaručena!

Začínáme vařit 2

Pokračování veleúspěšných kurzů vaření pro začínající kulináře a milovníky jednoduché poctivé gastronomie. Šéfkuchař Václav Frič vás s přehledem naučí mimo jiné vejce Benedikt, hovězí guláš s karlovarským knedlíkem nebo lívance s domácí vanilkovou omáčkou a přidá desítky praktických tipů a triků, které se vám budou při vaření hodit.

Kdy a kde: 14. 9. od 16.30 (kurz trvá 5 hodin), Pražský kulinářský institut, Suchbolská 14, Praha 6

Za kolik: 2500 Kč

Více na www.prakul.cz, prihlasky@prakul.cz

Hovězí svičková

Šéfkuchař Roman Paulus vás zasvětil do umění, jak správně nakoupit, připravit a upravit hovězí svičkovou. Všechny kurzy v hotelu Alcron zahrnují kromě praktické lekce vaření také uvítací koktejl, nealkoholické nápoje i vína a závěrečnou večeři v restauraci La Rotonde.

Kdy a kde: 8. nebo 23. září od 16 hodin, Radisson SAS Alcron Hotel, Praha

Za kolik: 3800 Kč

Více na www.alcron.cz.

Písemná rezervace je nutná.

Italská kuchyně – pasta fresca

Překvapte rodinu i známé těstovinami, omáčkami a dezerty jako z Itálie! Šéfkuchař restaurace Aromi pan Radek Hasman nebo jeho kolega Radim Gerlich vás naučí vyrobit čerstvé těstoviny (pasta fresca), uvařit je „al dente“ neboli na skus a připravit pravou italskou omáčku. Kromě toho si vlastnoručně přichystáte předkrm ze sezonních surovin (artyčoky, chřest, listové saláty, hříby, zimní zelenina) a lahodný dezert.

Kdy a kde: 16. září od 16 hodin (kurz trvá 4–5 hodin), kuchařská škola Ola Kala, Korunní 115, Praha 3-Vinohrady

Za kolik: 4200 Kč

Více na tel. 777 270 199, info@olakala.cz

Kultovní americká zmrzlina

Už i v Praze jakožto dalším světovém velkoměstě dostanete kultovní americkou zmrzlinu Ben & Jerry's. První český obchod byl otevřen na konci července na rohu Václavského náměstí a ulice Na Příkopěch. Zmrzlina Ben & Jerry's díky použití špičkových ingrediencí nabízí skvělou chuť. A to při zachování maximálních ohledů ke kravám, jejich chovatelům a k životnímu prostředí obecně. Typicky americká zmrzlina spotřebitele láká intenzitou své chuti, hutností konzistence a odvážnými kombinacemi příchutí s neotřelými názvy, jako jsou Jamaican Me Crazy Sorbet, Chunky Monkey, Phish Food či Cherry Garcia.

Armádní nožik jako kuchyňský pomocník

Světově známé ruské designérské studio Art Lebedev je proslulé svými experimentálními návrhy i neotřelými nápady především v oblasti techniky. Originální oko neztratili ani u nového a vtipného držáku kuchyňských potřeb. Inspirací byl legendární červený švýcarský vojenský nožik. Asi třicet centimetrů dlouhý plastový držák Swissarmius by měl zároveň fungovat jako odkapávač. Je jednoduše krásný, užitečný a funkční. Všechno s ním máte po ruce. Zatím se však jedná o koncept, který se chystá do výroby. Více na www.artlebedev.com.

Ruské thé z Paříže

Pařížská značka Kusmi tea (avšak založená v ruském St. Petersburgu), která se ve svých počátcích zaměřovala především na sypané čaje ruského typu, nyní nabízí také jiné čajové vychytávky. Nechybí mezi nimi zelený čaj s růžovými lístky nebo citronem a zázvorem, červené či kofeinuprosté čaje, bylinky, nebo směsi pro přípravu ledových čajů. Každý druh v originální plechové krabičce, kterou rozhodně nevyhodíte. www.kusmitea.com

Anti Red Bull

Některé situace si vyžadují spíše pohodu a klid než mysl nabuzenou koňskými dávkami kofeinu. S takovou filozofií vstoupil na trh nový Slow Cow drink. Ten vás příjemně vyklidí kombinací látek theanin (zvyšuje v mozku tvorbu gama-amino-máselné kyseliny mající za následek relaxované rozpoložení), extraktů z bylinek jako heřmánek a mučenka a minerálů působících harmonicky na nervovou soustavu. www.slowcowdrink.com

SASAZU

Oáza uprostřed tržnice

SaZu znamená bambusový list. Když zdvojíte první slabiku, máte místo, kde se skvěle najíte, a ještě se na celý večer přenesete do jihovýchodní Asie...

Když z rušné Holešovické tržnice vstoupíte do restaurace SaSaZu, pochopíte, jak se asi cítí cestovatel, který po úporném putování pouští dorazit do oázy. Vzdušnost, trocha extravagance, ale hlavně klid. Tenhle podnik má atmosféru a styl, ale ani náhodou nekončí u módní povrchnosti. Prostředí je osobité a výrazné, obsluha jedním slovem bezvadná. A jídlo? Lehká a pikantní Asie jen mírně uzemněná Evropou – navíc za naprosto přijatelné ceny.

„Podobné restaurace chceme otevřít i v dalších evropských lokalitách. V plánu máme Bukurešť, Budapešť a ostrov Rhodos,“ vyjmenovává šéfkuchař Shahaf Shabtay. Doma je v Londýně, ale tak trochu i všude ve světě. Na kontě má prestižní titul Iron Chef a v očích zápal pro věc. „SaSaZu je tu hlavně pro místní, ne pro cizince. Ti se chtějí rychle najíst a kvalita je zrovna dvakrát nezajímavá. My chceme, abyste si všechno pěkně v klidu vychutnali, jídlo i prostředí.“ Namítám, že v tom případě by nebylo na škodu mít kromě anglického také český jídelní lístek. Prý se na něm už pracuje, stejně jako na dalších dvou částech komplexu. Velkorysý projekt,

čítající zatím restauraci, music club a kavárnu se zahrádkou, se rozroste už v říjnu.

Veliké plus je obsluha

Nevtírává, ale pozorná. Neformálně, a přitom profesionálně vám pomůže s výběrem („Zkuste jarní závitky s lososem a tuňákem, ty bych si nejrady dávala každý den. Maso je zabalené v řase wakame a těstíčku a jen lehce orestované.“). Ochotně vysvětlí, z čeho se jídlo skládá a čím je nevhodné – klasický francouzský dezert crème brûlée je ozvláštňen černým sezamem a kousky manga; výtečné a překvapivě svěží! Nabídne vám hůlky i klasický příbor, složený v luxusním pouzdru, a přidá pár zajímavostí. Ano, ty extravagantní lustry, které připomínají obří lotosové poupě – buddhistický symbol –, pocházejí z Japonska. Majitelé restaurace prý dva roky cestovali po jihovýchodní Asii a pro svůj podnik hledali abstraktní inspiraci i zcela konkrétní předměty...

Ta péče je na prostředí znát

„Zaměřili jsme se na tři barvy: červenou, černou a zelenou,“ prozrazuje Shahaf Shabtay

a dodává, že „vzor“ zdobící celou levou stěnu je ve skutečnosti zvětšený snímek Tokia v noci. Kde je ale zelená, když pomineme křesla na pódiu? „Ta přichází s jídlem,“ směje se šéfkuchař.

Menu se přehledně dělí na pět částí. „To podle tradičních způsobů přípravy jídla, které jsou pro jihovýchodní Asii typické,“ vysvětluje Shahaf Shabtay. Sambal, Otak Otak, Flame, Roti, Tai-Tai Grill – následuje krátký popis, na co si máte dělat zálsuk, ovšem hlavní hodnocení stejně nechte na chuťových buňkách. Jak se neochudíte o žádný požitek, a přitom neprasknout? Elegantním řešením je ochutnat z každé části jednu delikatesu. Protože porce jsou solidní, dejte si se svým spolustolovníkem jídla dohromady a ochutnávejte a hodnotte společně. Personál to v souladu s asijskými zvyklostmi jen vítá a vy si užijete dvojnásobný požitek a zábavu.

SaSaZu, Bubenské nábřeží 306, Praha 7, tel.: +420 284 097 455, e-mail: info@sasazu.cz

TEXT: SIMONA RACKOVÁ, FOTO: SASAZU

FERRARI CALIFORNIA

Divokost v srdci

Když se vysloví jméno Ferrari, snad každému se v mysli vybaví nízký, agresivní a hlavně červený sportáček. To je síla značky, kterou se nemůže pochlubit žádná jiná automobilka. Její kouzlo a prestiž jsou samozřejmě znát také na modelu Ferrari California, který přichází s mnoha novinkami.

California má vše, co má pořádné Ferrari mít. Výkonný vysokootáčkový motor, zadní pohon, vzrušující tvary vytvořené pomocí zákonů aerodynamiky a italského umění a dokonale padnoucí interiér. California je ale autem, které přináší také mnoho nového do výrobního programu této italské značky. Začněme popořadě. Na první pohled je třeba vidět pevná skládací střecha. Druhou, avšak méně viditelnou novinkou je dvouspojková převodovka se sedmi rychlostními stupni.

Ferrari se s tímto vozem po stránce vzhledu snažilo navázat na své nejlepší tradice. Charakteristický je například prolis na bocích, ale také otvor pro chladicí vzduch na kapotě motoru. Opomenout nelze ani tradiční masku chladiče. V různých podobách jsou tyto prvky k vidění na modelech Ferrari 250 z padesátých let.

Jízda s tímto automobilovým skvostem vybaveným osmiválcovým motorem o výkonu 460 koní je mimořádným zážitkem. Jeho ovládání je relativně snadné, protože disponuje dvouspojkovou automaticky řadící převodovkou. Když ale požadujete maximum dynamiky, nezbyváá než zvolit manuální režim řazení, přiostrit reakce motoru a posunout zásah stabilizačního systému. V ten okamžik se z Californie stává dravec. Motor se dokáže svým divokým tahem a nezaměnitelným zvukem zarýt doslova až pod kůži.

Ručička otáčkoměru letí k červenému poli tak rychle, že ji ani nestačíte sledovat. Stačí jen stisk řadící páky a vynikající převodovka zařadí rychlostní stupně bez zbytečného přerušování výkonu k zadním kolům. Z jízdy se stává adrenalinový zážitek, který je ale okořeněn naprostou kontrolou nad vozem a pocitem dokonalé přirozenosti, citlivosti a předvídatelnosti. Je opravdu málo automobilů, k jejichž velmi vysoko posazeným limitům se může řidič přiblížit s takovou jistotou. Jsou totiž naprosto zřetelné a jednoznačně zřejmé.

Nezáleží přitom na tom, zda tyto zážitky za volantem Ferrari California zažijete s nataženou nebo staženou střechou. Rozdíl je snad jen v tom, že se střechou dole jste více inspirováni burácením motoru. California se v obou svých podobách chová famózně a nezaměnitelně. Jak už ale bylo řečeno výše, její velkou předností je fakt, že kromě sportovních dokáže nabídnout také nespornou kvalitu pro běžné ježdění. Je totiž také překvapivě praktickým vozem, který v normálním provozu není příliš obtížné řídit. Navíc v interiéru budete hýčkáni nejkvalitnější kůží, stejně tak jako prvotřídní výbavou a samozřejmě i osobitým stylem, kterým disponují výhradně plnokrevníci z Maranella.

TEXT: KAREL KLOUČEK, FOTO: ARCHIV

Phantom pro šejky

Dvoutunová limuzína Rolls Royce Phantom, tolik oblíbená v ropných královstvích Perského zálivu, potřebuje občas nějak ozvláštnit. Proto Rolls-Royce vydal speciální Bespoke Collection, která bude čítat jen šest unikátních kousků. Právě pro zmíněný region v Perském zálivu je vyhrazeno oněch šest modelů, šejkové totiž rollse milují a jsou ochotni za něj dát takřka cokoliv. A na to britská automobilka hodně sází. Kdo jiný by si totiž připlatil za speciální lak Arizona Sun, položený na vrstvách bílého English White. Uvnitř zase najdeme kůži Creme Light a Saddle Tan. Dřevem bohatě zdobený interiér doplňují ručně vyšíváné koberečky z hedvábí. Šejkové se tedy mají na co těšit.

Elektro Trabant

NewTrabi bude podle prohlášení značky Herpa spojovat klasický design a šarm původních Trabantů s maximem inovací. Zachovány zůstanou vysoké boky, bílá střecha, dvě vysoko umístěná kulatá světla vpředu i úzké vertikálně orientované zadní

sdužené světlíny. Naopak přibude pár zadních dveří, a z klasického třídvéřového sedanu se tak stane pětidvéřový hatchback. Ve jménu ekologického přístupu posledních let bude samozřejmě jezdit na elektřinu.

Sci-fi taxi na Heathrow

Vozítko jako ze sci-fi filmu? Tentokrát jde o již spuštěný projekt magnetických dopravních kabin Personal Rapid Transport – PRT. Vjedou se do nich čtyři osoby a začínají odvážet cestující z londýnského letiště Heathrow Terminal 5. Na dotykovém displeji jednoduše navolíte cíl a už se jede. Samozřejmě ekologicky, na elektřinu. Design má na svědomí Mark Lawson, který se podílel na vývoji rakety v rámci mise Apollo.

Závodnická časomíra

Tissot 2009 T-Race MotoGP kombinuje sofistikovaný design s precizním načasováním, aby vyvolal pocit dynamického efektu. Pouzdro inspirované kotoučovými brzdami dokládá, že Tissot má pro detail velmi pečlivé oko, což neustále dokazuje při časomíráních mezinárodních sportovních klání. Pro uschování korunky bezpečně na svém místě slouží miniaturní prvek brzdy, vsazený do lunety imitující jako celek brzdou kotoučovou. Řemínek ze strukturované pryže dává vzhled a pocit na omak stejný, jako má vzorek pneumatiky motocyklu MotoGP a na svém místě ho pevně drží kovové high-tech spoje. Stříbrná a černá barva jsou zvýrazněny detaily ve výrazně červené a zadní víko pouzdra odkrývá slavné logo MotoGP v barvách. Na první pohled jsou hodinky Tissot 2009 T-Race MotoGP sportovní klasikou, nicméně při bližším ohledání potvrzují svou lásku k adrenalinu.

NOVINKY

Naše služby za vaše body

Za své bonusové body můžete získat spoustu volání, SMS, MMS i datových přenosů zdarma. Vybrali jsme pro vás ty nejatraktivnější nabídky z nového katalogu T-Mobile Bonus.

Surfujte bez omezení

Získejte za nasbírané body neomezený přístup k internetu po celé ČR se vším všudy. Nejen z mobilu, MDA či PDA, ale i z počítače připojeného k internetu přes telefon. Rychlost až 236 kB/s.

	OBJEDNACÍ KÓD	BODY
Internet+ na 1 měsíc	010910105	2 110
Internet+ na 3 měsíce	010910106	6 330
Internet+ na 6 měsíců	010910107	12 660

Vlíněte na noční život

Máme pro vás nabídku, která vám zpříjemní závěr každého dne. Jako odměnu vám nabízíme noční volání v síti T-Mobile za pouhých 0,50 Kč/min. včetně DPH, a to denně od 21.00 do 9.00 hod. Stačí poslat zdarma SMS s textem BONUS VYHODA na 4603. Více na www.t-mobile.cz/bonus.

Volejte do sítě T-Mobile

Pořídte si za své body volání kdykoli a nonstop zdarma. V rámci sítě budete volat zdarma okamžitě, takže volné minuty a kredit, který máte ke svému tarifu, můžete použít třeba pro volání do ostatních sítí.

	OBJEDNACÍ KÓD	BODY
Volání zdarma do sítě T-Mobile na 1 měsíc	010910117	1250
Volání zdarma do sítě T-Mobile na 2 měsíce	010910118	2 500
Volání zdarma do sítě T-Mobile na 3 měsíce	010910119	7 500
Volání zdarma do sítě T-Mobile na 6 měsíců	010910120	3 750
Volání zdarma do sítě T-Mobile na 12 měsíců	010910121	15 000
Volání zdarma do sítě T-Mobile na 24 měsíců	010910122	30 000

Surfujte s kartou Twist

Přístup na internet kdekoli po celé ČR rychlostí až 512 kB/s po dobu jednoho měsíce zdarma oceníte třeba během dovolené na chatě, kde jiné připojení nemáte. Po objednání vám zašleme SIM kartu s tarifem Twist Internet, díky kterému získáte neomezený internet na měsíc zdarma. Po uplynutí této doby stačí dobít kredit ve výši 850 Kč a můžete surfovat další měsíc.

	OBJEDNACÍ KÓD	BODY
SIM karta s tarifem Twist Internet a kreditem 50 Kč	010904001	1 870
SIM karta s tarifem Twist Internet a kreditem 50 Kč	010904002	500 + doplatek 710 Kč

Volejte do všech sítí

Za své body můžete také získat volání zdarma do všech sítí, a to kdykoli během dne či týdne. Volné minuty zdarma si můžete užít ihned, jakmile vyčerpáte minuty nebo kredit, které máte k tarifu.

	OBJEDNACÍ KÓD	BODY
10 minut měsíčně na 3 měsíce	010910001	500
10 minut měsíčně na 6 měsíců	010910002	960
10 minut měsíčně na 12 měsíců	010910003	1 830
10 minut měsíčně na 24 měsíců	010910004	3 510
20 minut měsíčně na 3 měsíce	010910005	990
20 minut měsíčně na 6 měsíců	010910006	1 910
20 minut měsíčně na 12 měsíců	010910007	3 660
20 minut měsíčně na 24 měsíců	010910008	7 020
50 minut měsíčně na 3 měsíce	010910009	2 470
50 minut měsíčně na 6 měsíců	010910010	4 760
50 minut měsíčně na 12 měsíců	010910011	9 140

T-MOBILE

Značkové prodejny

Na tomto místě uvádíme přehled Značkových prodejen T-Mobile. Máte-li zájem o bližší informace, můžete kontaktovat rovněž naše Zákaznické centrum: 4603 (ze sítě T-Mobile) nebo +420 603 603 603 (z jakékoliv jiné sítě), info@t-mobile.cz, <http://t-mobile.cz>.

Město	Adresa prodejny – oficiální	Otvírací doba
Praha 1	Národní třída 35	Po–Pá 9.00–19.00, So 9.00–15.00
Praha 9	OC Letňany, Veselská 663	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 4	Tomíčkova 2144	Po–Pá 9.00–18.00
Praha 10	NC EDEN, U Slavie 1527	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 9	Centrum Černý Most, Chlumecká 765/6	Po–Ne 9.00–21.00
Pardubice	17. listopadu 237	Po–Pá 8.00–17.30
Pardubice	AFI PALACE, Masarykovo nám. 2799	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–21.00
Hradec Králové	Collinova 420	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Hradec Králové	S. K. Neumannova 455	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Hradec Králové	OC Futurum, Brněnská 1825/23a	Po–Ne 9.00–21.00
Liberec 1	Pražská 6/1	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Liberec 11	NC Gěčko, Sousedská 599	Po–Ne 9.00–21.00
Mladá Boleslav	OC Olympia, Jičínská 1350/III	Po–Ne 9.00–21.00
Trutnov	Horská 6	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 6	Vítězné náměstí 11	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 7	Dukelských hrdinů 29	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 5	KOC Nový Smíchov, Plzeňská 8	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 1	Na Příkopě 23	Po–Pá 9.00–19.00, So 10.00–16.00
Praha 3	OC Palác Flóra, Vinohradská 149	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–21.00
Praha 1	Vodičkova 791/41	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 9	Galerie Fénix, Freyova 945/35	Po–Ne 9.00–21.00
Chomutov	Palackého 4503	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Most	OC Central Most, Radniční 3400	Po–Ne 9.00–21.00
Kladno	T. G. Masaryka 71	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Děčín 4	Prokopa Holého 8/808	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Teplice	Olympia Centrum, Srbská 464	Po–Ne 9.00–21.00
Teplice	Krupská 13/19	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Ústí nad Labem	Revoluční 3	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Louny	Komenského náměstí 2540	Po–Pá 9.00–17.00, So 10.00–12.00
Praha 2	Londýnská 57	Po–Pá 9.00–18.00
Praha 5	Metropole Zličín, Řevnická 121/1	Po–Ne 10.00–21.00
Praha 4	Centrum Chodov, Roztylská 2321/19	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 5	Galerie Butovice, Radlická 117	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 4	Olbachtova 1929	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00

Město	Adresa prodejny – oficiální	Otvírací doba
Praha 5	OC Globus Zličín, Sárská 5/133	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 4	Arkády Pankrác, Na Pankráci 86	Po–Ne 9.00–21.00
České Budějovice	Lannova 23	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
České Budějovice	IGY Centrum, Pražská 1247/24	Po–Ne 9.00–21.00
Příbram	Václavské náměstí 144	Po–Pá 8.30–17.30, So 9.00–12.00
Karlovy Vary	T. G. Masaryka 37	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Plzeň	Americká 3	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Plzeň	NC Borská pole, U Letiště 2	Po–Ne 9.00–20.00
Plzeň	OC Plzeň, Rokycanská 1424/128	Po–Čt 10.00–20.00, Pá–Ne 10.00–21.00
Plzeň	OC Plzeň Plaza, Radčická 2	Po–Ne 9.00–21.00
Tábor	třída 9. května 11	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Havířov	Hlavní třída 65	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Karviná	OC Karviná, Nádražní 1939/4a	Po–Ne 9.00–20.00
Olomouc	Horní náměstí 19	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Olomouc	OC Haná, Kalkova 8	Po–Ne 9.00–21.00
Ostrava	28. října 49	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Ostrava-Poruba	Hlavní třída 1020	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Ostrava	Avion Shopping Park, Rudná 114	Po–Ne 10.00–21.00
Ostrava	OC Futurum, Novinářská 6A	Po–Ne 9.00–21.00
Ostrava	Ostrava LASO, Masarykovo nám. 3090/15	Po–Pá 9.00–19.00, So 9.00–15.00
Frydek-Místek	Malé náměstí 98	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Opava	Horní náměstí 3	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Brno	náměstí Svobody 18	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Brno	Avion Shopping Park, Skandinávská 2	Po–Ne 10.00–20.00
Brno	OC Futurum, Videňská 100	Po–Ne 10.00–21.00
Brno	Galerie Vaňkova, Ve Vaňkovce 1	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–20.00
Brno-Ivanovice	OC GLOBUS, Hradecká 40	Po–Ne 9.00–21.00
Brno	Olympia Centrum, U Dálnice 777	Po–Pá 10.00–21.00, So–Ne 9.00–21.00
Jihlava	Komenského 1321/1	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Prostějov	náměstí T. G. Masaryka 26	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Zlín	Rašínova 70	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Zlín-Malenovice	OC Centro Zlín, třída 3. května 1170	Po–Ne 9.00–21.00
Znojmo	Horní náměstí 8	Po–Pá 8.30–17.30, So 9.00–12.00

**Sleva
25 %**

u vybraných bytů!

Ceny od 45 000 Kč/m²
bez DPH.

Křižíkova 52
Praha 8, Karlín

VZOROVÝ BYT OTEVŘEN

- 112 bytů v centru Prahy
- možnost osobní prohlídky všech bytů
- dokončení – podzim 2009

Volejte 725 820 820
www.krizikova.eu

Oslavte s Audi 100 let a vyberte si Váš dárek: zvýhodněný paket výbavy.

Audi A3 Sportback 1.6 75 kW

- ▶ Xenonová světla Plus
- ▶ 17" kola v 5ramenném designu Dynamik
- ▶ Audi parking system
- ▶ Příprava pro zabudování mobilního telefonu
- ▶ Loketní opěrka vpředu
- ▶ A další

Zvýhodnění: 113 600 Kč*

Audi A4 2.0 TDI 105 kW

- ▶ Xenonová světla Plus
- ▶ 18" kola v 5paprskovém hvězdicovém designu
- ▶ Audi parking system
- ▶ Vyhřívání sedadel vpředu
- ▶ Příprava pro zabudování mobilního telefonu
- ▶ A další

Zvýhodnění: 144 200 Kč*

Audi A6 limuzína 3.0 TDI 176 kW

- ▶ Komfortní automatická klimatizace plus
- ▶ 18" kola v 5ramenném Dynamik designu
- ▶ Audi parking system
- ▶ Vyhřívání sedadel vpředu
- ▶ Příprava pro zabudování mobilního telefonu vč. loketní opěrky vpředu
- ▶ A další

Zvýhodnění: 46 000 Kč*

Více informací u Vašeho prodejce Audi nebo na tel.: 800 190 050.